

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 93

Ljubljana, ponedeljek 4. 11. 2002

Cena 880 SIT

ISSN 1318-0576

Leto XII

VLADA

4667. Uredba o izvajanju javne službe na področju izdajanja revije s področja varstva potrošnikov

Na podlagi 66. člena zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 20/98, 25/98 in 23/99) ter nacionalnega programa varstva potrošnikov (Uradni list RS, št. 61/00) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o izvajanju javne službe na področju izdajanja revije s področja varstva potrošnikov

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(1) Ta uredba določa pogoje in postopek za podeljevanje koncesije za opravljanje javne službe varstva potrošnikov, in sicer izdajanja revije s področja varstva potrošnikov.

(2) Koncesija se podeli za celotno območje Republike Slovenije.

2. člen

Koncesent je Vlada Republike Slovenije, njegove pravice in obveznosti pa v imenu in za račun Republike Slovenije izvršuje Urad Republike Slovenije za varstvo potrošnikov (v nadaljnjem besedilu: urad) pri Ministrstvu za gospodarstvo.

3. člen

Koncesija za opravljanje javne službe za izdajanje revije za potrošnike se podeli enemu koncesionarju za celotno območje Republike Slovenije.

4. člen

Predmet koncesije je izdajanje revije za potrošnike z naslednjo okvirno vsebino: tematika s področja varstva potrošnikov, rezultati primerjalnih testov kakovosti izdelkov in storitev, tematika pravnih institutov in zakonodaje, ki zadeva potrošnikove pravice, pravne razlage in drugo.

2. POSTOPEK ZA PODELITEV KONCESIJE

5. člen

Koncesija se podeli z odločbo Vlade Republike Slovenije na podlagi javnega razpisa, ki ga izvede urad.

6. člen

(1) Koncesionar mora izpolnjevati naslednje pogoje:
– da je vpisan v register društev oziroma v sodni register,

– da je vpisan v register potrošniških organizacij Urada Republike Slovenije za varstvo potrošnikov,

– izdajati mora potrošniško revijo brez oglasov.

(2) V javnem razpisu se določijo tudi drugi podrobnejši pogoji in merila za podelitev koncesije.

7. člen

V razpisni dokumentaciji se določijo zlasti:

– predmet koncesije,

– pogoji za opravljanje koncesije,

– merila za podelitev koncesije,

– čas, za katerega se bo podelila koncesija,

– rok, do katerega se sprejemajo prijave.

3. KONCESIJSKO RAZMERJE

8. člen

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem se podrobneje določijo s koncesijsko pogodbo. Koncesijsko pogodbo sklene Vlada Republike Slovenije.

(2) V primeru neskladja med to uredbo in koncesijsko pogodbo veljajo določbe uredbe.

(3) Koncesionar mora izvajati javno službo, za katero mu je na podlagi te uredbe podeljena koncesija, v skladu z navodili koncedenta.

9. člen

S koncesijsko pogodbo se uredi zlasti:

– obseg gradiva (vključno z naklado),

– vsebina gradiva,

– finančna konstrukcija, zlasti prispevek iz proračuna in navedba morebitnih drugih finančnih virov,

– dolžnost poročanja koncedentu.

10. člen

Koncesijsko razmerje nastane z dnem začetka veljavnosti koncesijske pogodbe.

11. člen

Koncesija je neprenosljiva in se podeli za dobo 5 let.

12. člen

Koncesija se lahko podaljša na način in pod pogoji, določenimi v koncesijski pogodbi.

13. člen

(1) Koncesija preneha s prenehanjem koncesijske pogodbe, ob prenehanju koncesionarja ali z odvzemom koncesije.

(2) Koncedent lahko koncesionarju odvzame koncesijo, če:

- koncesionar ne izpolnjuje več pogojev za koncesionarja, ki jih določa ta uredba,
- koncesionar ne prične izvajati javne službe, za katero mu je bila podeljena koncesija, v roku, določenem v koncesijski pogodbi,
- koncesionar krši določbe te uredbe ali koncesijske pogodbe,
- koncesionar ne izvaja javne službe skladno z navodili koncedenta,
- organ, pristojen za nadzor nad porabo proračunskih sredstev ugotovi, da koncesionar nenamensko uporablja sredstva v skladu s koncesijsko pogodbo, namenjena izvajanju javne službe,
- v drugih primerih, določenih v koncesijski pogodbi.

(3) Podrobnejša določila v zvezi s prenehanjem koncesije se opredelijo s koncesijsko pogodbo.

4. FINANCIRANJE IZVAJANJA KONCESIJE

14. člen

Sredstva za izvajanje koncesije se zagotovijo v skladu s sprejetim državnim proračunom.

15. člen

(1) Koncesionarju se priznajo sredstva za izdajanje revije s področja varstva potrošnikov, ki jo izvaja kot javno službo, v skladu s koncesijsko pogodbo, vendar največ v obsegu, predvidenem v državnem proračunu.

(2) Revija za potrošnike se sofinancira največ do višine 50% vseh stroškov priprave in izdajanje revije, kar predstavlja izpad sredstev zaradi neoglaševanja.

16. člen

Način in dinamiko plačil koncesionarju se opredeli s koncesijsko pogodbo.

5. NADZOR NAD IZVAJANJEM

17. člen

(1) Nadzor nad izvajanjem koncesije opravljajo urad oziroma z njegove strani pooblašteni izvajalci in pristojni inšpekcijski organ.

(2) Urad lahko kadarkoli med trajanjem pogodbenega razmerja zahteva vpogled v tisti del poslovanja koncesionarja, ki se nanaša na izvajanje javne službe in koncesijske pogodbe.

6. KONČNA DOLOČBA

18. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 381-04/2002-1

Ljubljana, dne 24. oktobra 2002.

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Minister

4668. Uredba o ureditvi trga za prašičje meso

Na podlagi 5., 6. in 8. člena v zvezi s 126. členom zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00, 52/02 in 58/02) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO
o ureditvi trga za prašičje meso

I. POGlavJE: Vsebina

1. člen

(vsebina uredbe)

Ta uredba določa bazno ceno za trupe oziroma polovice prašičev domačih pasem, pogoje in način izvedbe ukrepa podpore skladiščenju prašičjega mesa ter pogoje za uvedbo ukrepa intervencijskega nakupa prašičjega mesa.

II. POGlavJE: Bazna cena

2. člen

(bazna cena)

Bazna cena za trupe oziroma polovice prašičev domačih pasem (v nadaljnjem besedilu: klavne polovice prašičev) standardne kakovosti je 349.000 SIT/tono.

Standardna kakovost klavnih polovic prašičev je v skladu s predpisom, ki ureja kakovost zaklanih prašičev in kategorizacijo svinjskega mesa, določena za trupe oziroma polovice prašičev, ki so razvrščeni v kategorijo pitalnih prašičev in tržni razred E ter mase od 60 do 120 kg.

III. POGlavJE: Ukrej podpore skladiščenju prašičjega mesa

3. člen

(uvedba podpore skladiščenju prašičjega mesa)

Ko znaša tržna cena klavnih polovic prašičev tržnega razreda E na reprezentativnem trgu v skladu s predpisom, ki ureja tržno informacijski sistem za trg prašičjega mesa, manj kot 103% bazne cene in je verjetno, da bo taka tudi ostala, se lahko uvede ukrep podpore skladiščenju prašičjega mesa. Glede na oceno razmer na trgu in nujnosti ukrepa uvede ukrep podpore skladiščenju minister, pristojen za kmetijstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: minister) po postopku zbiranja ponudb ali Vlada Republike Slovenije na predlog ministra po vnaprej določeni višini podpore.

4. člen

(posebna določila za dodelitev vnaprej določene višine podpore skladiščenju prašičjega mesa)

Vlada Republike Slovenije v predpisu, s katerim uvede podporo skladiščenju prašičjega mesa, določi:

- višino podpore skladiščenju prašičjega mesa ob upoštevanju stroškov skladiščenja, normalne izgube kakovosti in predvidenih cen prašičjega mesa ob koncu skladiščenja,
- proizvode, ki so predmet podpore skladiščenju,
- najmanjšo količino mesa, na katero se vloga lahko nanaša,
- rok za vložitev vlog,
- obdobje skladiščenja.

Vloge za dodelitev podpore skladiščenju prašičjega mesa vložijo upravičenci iz 7. člena te uredbe pri Agenciji

Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja (v nadaljnjem besedilu: agencija). Agencija izda stranki odločbo najpozneje v roku petih delovnih dni po prejemu vloge.

V odločbi morajo biti navedeni naslednji podatki: ime in priimek oziroma firma in naslov oziroma sedež upravičenca, količina in opis proizvodov, ki bodo skladiščeni, kraj in rok skladiščenja, pri čemer se rok skladiščenja lahko skrajša ali podaljša v primeru nujnega ukrepanja ali višje sile, rok, do katerega mora biti proizvod uskladiščen, in višina podpore.

Glede na oceno razmer na trgu in nujnosti ukrepanja ali višje sile, se lahko v odločbi navedeni rok skladiščenja skrajša ali podaljša.

Agencija z odločbo zavrne vse neutemeljene vloge in zavrne prepozne in nepopolne vloge, ki jih stranka kljub pozivu ni dopolnila.

Zoper odločbo agencije lahko upravičenec vložiti pritožbo v roku 15 dni po prejemu odločbe.

5. člen

(posebna določila za dodelitev podpore skladiščenju prašičjega mesa po postopku zbiranja ponudb)

Minister v predpisu, v katerem objavi zbiranje ponudb za dodelitev podpore skladiščenju prašičjega mesa, določi:

- proizvode, ki so predmet podpor skladiščenju,
- najmanjšo količino, na katero se ponudba lahko nanaša,

- rok za vložitev vlog,
- obdobje skladiščenja.

Upravičenci iz 7. člena te uredbe vložijo ponudbo na agencijo v zaprti kuverti. Iz ponudbe mora biti razvidna ponujena količina prašičjega mesa ter ponudben znesek podpore, izražen v SIT/tono prašičjega mesa.

Prvi delovni dan po preteku roka za vložitev ponudb agencija pošlje ministru poročilo o prejetih ponudbah, ponujenih količinah in zneskih podpore.

Na podlagi prejetih ponudb določi minister znesek podpore. Agencija z odločbo sprejme tiste ponudbe, ki zneska podpore, ki ga določi minister, ne presegajo, ponudbe, ki ta znesek presegajo, pa agencija z odločbo zavrne.

Agencija izda stranki odločbo najpozneje v roku petih delovnih dni po določitvi zneska podpore.

V odločbi morajo biti navedeni naslednji podatki: ime in priimek oziroma firma in naslov oziroma sedež upravičenca, količina in opis proizvodov, ki bodo skladiščeni, kraj in rok skladiščenja, pri čemer se rok skladiščenja lahko skrajša ali podaljša v primeru nujnega ukrepanja ali višje sile, rok, do katerega mora biti proizvod uskladiščen, in višina podpore.

Glede na oceno razmer na trgu in nujnosti ukrepanja ali višje sile, se lahko v odločbi navedeni rok skladiščenja skrajša ali podaljša.

Zoper odločbo agencije lahko upravičenec vložiti pritožbo v roku 15 dni po prejemu odločbe.

6. člen

(pogoji za prašičje meso)

Podpora skladiščenju se lahko dodeli za sveže oziroma ohlajeno prašičje meso, ki:

- izvira od pitanih prašičev iz Republike Slovenije,
- je bilo ocenjeno, razvrščeno in označeno v skladu s predpisom, ki ureja kakovost zaklanih prašičev in kategorizacijo svinjskega mesa,
- ima veterinarski žig v skladu s predpisi, ki urejajo veterinarsko-sanitarne preglede ter pogoje zdravstvene ustreznosti živil in surovin živalskega izvora,
- je primerno za skladiščenje ali za nadaljnjo uporabo,
- izvira od živali, ki so bile zaklane največ deset dni pred dnevom uskladiščenja,

– mora biti uskladiščeno kot sveže oziroma ohlajeno in se skladišči kot zamrznjeno.

7. člen

(upravičenci za podporo skladiščenju prašičjega mesa)

Upravičenci do podpore skladiščenju prašičjega mesa so fizične oziroma pravne osebe (v nadaljnjem besedilu: upravičenci), ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

– so registrirani za klanje prašičev oziroma predelavo prašičjega mesa najmanj 12 mesecev pred vložitvijo vloge oziroma ponudbe za podporo skladiščenju v skladu s predpisi, ki določajo veterinarsko-sanitarne pogoje za proizvodnjo živil živalskega izvora ter oddajo v promet za javno poročnost,

- imajo primerne skladiščne kapacitete.

8. člen

(postopek izvajanja podpore skladiščenju)

Podpora skladiščenju se lahko dodeli samo za proizvod iste vrste in najmanj za s predpisom določeno najmanjšo količino prašičjega mesa, na katero se lahko vloga oziroma ponudba nanaša.

Vloga oziroma ponudba za dodelitev podpore skladiščenju prašičjega mesa mora vsebovati tudi splošne pogoje, ki jih določi agencija in ki jih s podpisom sprejme upravičenec.

V času veljavnosti posameznega ukrepa upravičenec lahko vložiti novo vlogo ali spremeni ali dopolni prvotno ponudbo. Šteje se, da je ob prvi vlogi oziroma ponudbi sprejel pogoje iz prejšnjega odstavka.

Vloga oziroma ponudba se lahko nanaša samo na en proizvod, za katerega se lahko dodeli podpora, ter mora vsebovati naslednje podatke in priloge:

– ime in priimek oziroma firmo in naslov oziroma sedež upravičenca,

– ponujeno količino in opis proizvodov, ki bodo skladiščeni,

- obdobje in kraj skladiščenja,

– znesek podpore na tono prašičjega mesa v primeru dodeljevanja podpore skladiščenju prašičjega mesa po postopku zbiranja ponudb,

- dokazilo o zagotavljeni varščini,

– izjavo upravičenca, da bo uskladiščil in skladiščil samo proizvode, ki izpolnjujejo pogoje iz 6. člena te uredbe.

Upravičenec je dolžan:

– na lastne stroške in odgovornost uskladiščiti z odločbo določene količine proizvoda v roku, ki je določen v prvem odstavku 9. člena te uredbe, in na način, ki zagotavlja ohranjanje lastnosti proizvodov in izpolnjevanje pogojev iz 6. člena te uredbe v obdobju skladiščenja, brez spreminjanja ali premestitve proizvodov v drugo skladišče. V izjemnih primerih in na podlagi ustreznno utemeljene prošnje upravičenca lahko agencija odobri premestitev skladiščenih proizvodov,

– zagotoviti, da bo agencija najmanj dva delovna dneva pred uskladiščenjem obveščena o datumu in mestu skladiščenja,

– posredovati agenciji dokumentacijo, ki se nanaša na uskladiščenje in obsega podatke iz 14. člena te uredbe, najkasneje v roku enega meseca po zaključenem uskladiščenju,

- skladiščiti proizvode v skladu z drugim odstavkom

15. člena te uredbe,

– omogočiti Inšpektoratu Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo in ribištvo (v nadaljnjem besedilu:

inšpektorat za kmetijstvo), da ob vsakem času lahko preveri, ali so izpolnjene vse z odločbo določene obveznosti.

9. člen

(uskладиščenje proizvodov)

Uskladiščenje proizvodov mora biti izvedeno najpozneje v roku 28 dni od izdaje odločbe za skladiščenje.

Proizvodi se lahko uskladiščijo v posameznih serijah. Vsaka serija predstavlja z odločbo določeno količino proizvoda, ki je uskladiščena na določen dan in v določeno skladišče.

Uskladiščenje vsake posamezne serije prašičjega mesa se začne z dnem, ko je ugotovljena neto masa svežega ali ohlajenega prašičjega mesa:

- na mestu skladiščenja, kjer se meso tudi zamrzne, ali
- na mestu zamrzovanja, če je meso zamrznjeno izven mesta skladiščenja, ali
- na mestu razkosa ali odkoščenja, kjer se meso uskladišči po razkосу ali odkoščenju.

Uskladiščenje se zaključi na dan, ko je uskladiščena zadnja serija proizvodov v končno skladišče.

Skladiščenje se začne naslednji dan potem, ko je zaključeno uskladiščenje proizvodov v skladu s prejšnjim odstavkom.

10. člen

(varščina)

Upravičenec mora zagotoviti varščino v višini 20% od zneska predvidene podpore skladiščenju prašičjega mesa glede na količino, ki jo je navedel v vlogi oziroma ponudbi.

Za varščine se smiselno uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo vrste finančnih zavarovanj, s katerimi ponudniki oziroma vlagatelji zavarujejo svoje obveznosti v postopkih javnega naročanja.

Varščina se upravičencu sprost:

- ko inšpektorat za kmetijstvo ugotovi, da je upravičenec izpolnil vse obveznosti v skladu s tem poglavjem te uredbe ali
- če vlogi ali ponudbi ni bilo ugodeno.

Če upravičenec ne uskladišči proizvodov v roku iz prvega odstavka prejšnjega člena in ne zagotovi uskladiščenja ter skladiščenja najmanj 90% z odločbo določenih količin v določenem obdobju skladiščenja, se varščina zaseže. Zasežena varščina se vplača v proračun Republike Slovenije. Če upravičenec ne uskladišči proizvodov tudi v nadaljnjih 10 dneh po roku iz prvega odstavka prejšnjega člena, se upravičencu podpora za skladiščenje prašičjega mesa ne dodeli.

11. člen

(višina podpore)

Višina podpore za skladiščenje prašičjega mesa se določi na tono in se mora nanašati na neto maso svežega oziroma ohlajenega prašičjega mesa iz tretjega odstavka 9. člena te uredbe.

Podpora za skladiščenje prašičjega mesa se upravičencu plača za z odločbo določeno in skladiščeno količino prašičjega mesa.

Če upravičenec v obdobju skladiščenja skladišči:

- najmanj 90% z odločbo določenih količin, se mu plača podpora za dejansko uskladiščeno količino,
- manj kot 90% in hkrati več kot 80% z odločbo določenih količin, se mu plača polovico podpore za dejansko količino,
- manj kot 80% z odločbo določenih količin, se mu podpora ne plača.

12. člen

(plačilo podpore skladiščenju prašičjega mesa)

Podpora skladiščenju prašičjega mesa se plača po izteku z odločbo določenega roka za skladiščenje na podlagi zahtevka upravičenca in dokazil o izpolnitvi obveznosti iz odločbe, ki so določene v splošnih pogojih agencije iz drugega odstavka 8. člena te uredbe.

Zahtevki in dokazila iz prejšnjega odstavka morajo biti vloženi pri agenciji najpozneje v roku šestih mesecev po koncu obdobja skladiščenja, določenega z odločbo.

Podpora skladiščenju prašičjega mesa se plača v roku 30 dni po prejemu zahtevka in dokazil, oziroma v skladu s predpisi, ki urejajo proračunsko financiranje.

Po treh mesecih z odločbo določenega roka skladiščenja prašičjega mesa se lahko upravičencu plača del podpore, ki ne sme presegati zneska, do katerega je upravičen za trimesečno skladiščenje, na podlagi njegovega zahtevka, kateremu mora biti priloženo dokazilo o zagotovljeni varščini, ki je za 20% večja od zneska plačila. Za varščine se smiselno uporabljajo predpisi, ki urejajo vrste finančnih zavarovanj, s katerimi ponudniki zavarujejo svoje obveznosti v postopkih javnega naročanja.

13. člen

(odprema proizvodov iz skladišč)

Odprema proizvodov iz skladišč se lahko začne dan po izteku z odločbo določenega obdobja skladiščenja prašičjega mesa.

Ne glede na prejšnji odstavek lahko upravičenec odpremi iz skladišča vse ali del proizvodov, ki znašajo najmanj 5 ton na upravičenca in na skladišče, pred iztekom z odločbo določenega obdobja skladiščenja prašičjega mesa, vendar po preteku najmanj dveh mesecev skladiščenja in pod pogojem, da bodo proizvodi v 60 dneh po odpremi iz skladišča zapustili območje Republike Slovenije brez nadaljnje predelave. Če je v skladišču manjša količina, mora upravičenec odpremiti iz skladišča celotno količino. O odpremi proizvodov iz skladišča mora biti agencija obveščena najpozneje dva delovna dneva pred začetkom odpremljanja. V primeru, da upravičenec agencije ne obvesti o odpremi proizvodov, se mu podpora skladiščenju ne izplača in se mu varščina v celoti zaseže. Dokazilo o izvozu mora upravičenec priložiti k zahtevku za izplačilo podpore skladiščenju. Upravičencu se v tem primeru znesek z odločbo določene podpore sorazmerno zmanjša tako, da se mu dodeli podpora samo za obdobje dejanskega skladiščenja prašičjega mesa.

Če upravičenec ne upošteva obdobja skladiščenja iz prvega ali drugega odstavka tega člena za vse skladiščene proizvode, se mu za vsak koledarski dan predčasne odpreme proizvodov zmanjša znesek podpore za 10%.

14. člen

(evidenca)

Upravičenec mora v skladišču voditi evidenco o proizvodih, ki so predmet odločbe, po posamezni številki odločbe, vsebovati pa mora najmanj:

- označbe proizvodov, ki se skladiščijo,
- datum uskladiščenja in izračunan datum konca minimalnega obdobja skladiščenja, ki se dopolni z dejanskim datumom odpreme,
- število klavnih trupov, polovic, četrti, škatel ali drugih kosov, ki se skladiščijo posamično,
- opis proizvodov in maso palet ali drugih posamičnih kosov, in sicer po posameznih serijah,
- lokacijo proizvodov v skladišču.

15. člen

(nadzor nad skladiščenjem)

Upravičenec mora zagotoviti inšpektorju za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo (v nadaljnjem besedilu: inšpektor za kmetijstvo) nemoten dostop do proizvodov, ki se skladiščijo in dati na razpolago vso dokumentacijo, ki omogoča, da se ugotovijo naslednji podatki o proizvodih, ki se skladiščijo:

- lastništvo proizvodov ob uskladiščenju,
- datum uskladiščenja,
- masa in število škatel ali drugače pakiranih kosov,
- prisotnost proizvodov v skladišču,
- izračunan datum konca minimalnega obdobja skladiščenja, določenega z odločbo, in v primeru izvoza iz 13. člena te uredbe datum dejanske odpreme.

Uskladiščeni proizvodi se morajo skladiščiti tako, da so lahko dostopni in da je možno enostavno ugotoviti njihovo istovetnost po posamezni odločbi. Vsaka paleta oziroma vsaka enota pakiranja, ki se posamično skladišči, mora biti označena s številko odločbe, opisom proizvoda, maso in datumom uskladiščenja posamezne serije. Inšpektor za kmetijstvo preverja, če so proizvodi pravilno označeni in skladni s splošnimi pogoji iz drugega odstavka 8. člena te uredbe.

Inšpektor za kmetijstvo:

- lahko zapečati vse količine proizvodov, ki se skladiščijo v skladu s posamezno odločbo, ali
- z nenapovedanimi pregledi ugotavlja prisotnost proizvodov v skladišču. Pri tem odvzame reprezentativen vzorec, ki predstavlja najmanj 10% vseh količin proizvodov, ki so predmet odločbe za podporo skladiščenju. Pregled poleg preverjanja evidenc iz prejšnjega člena te uredbe zajema ugotavljanje mase, vrste proizvodov in njihovih označb ter mora zajeti najmanj 5% količin, ki so predmet nenapovedanega pregleda.

Inšpektor za kmetijstvo mora izvršiti obvezen pregled v zadnjem tednu skladiščenja, določenega z odločbo, da ugotovi prisotnost proizvodov v skladišču.

Upravičenec mora inšpektorju za kmetijstvo zagotoviti uradno umerjeno tehtnico in izvedbo pregleda.

V primeru ugotovljenih nepravilnosti pri več kot 5% pregledanih količin proizvodov se pregled razširi na večji vzorec, ki ga določi inšpektor za kmetijstvo.

Za vsak opravljen pregled iz tega člena mora inšpektor za kmetijstvo napisati zapisnik, ki vsebuje datum pregleda, trajanje pregleda, opravljene preglede ter svoje ugotovitve. Zapisnik podpiše tudi odgovorna oseba upravičenca.

V primeru, da inšpektor za kmetijstvo ugotovi, da upravičenec namerno ali zaradi malomarnosti ni izpolnil dolžnosti iz prve alineje petega odstavka 8. člena te uredbe, upravičenec ne more pridobiti sredstev iz ukrepa podpore skladiščenju prašičjega mesa do konca naslednjega leta, ki sledi letu, v katerem je bila ta nepravilnost ugotovljena.

16. člen

(obveščanje ministrstva)

Agencija obvešča ministrstvo o vseh sprejetih ukrepih za izvajanje določil tega poglavja te uredbe.

Agencija obvešča ministrstvo:

- v ponedeljek in četrtek vsak teden o količinah proizvodov, za katere je bila vložena vloga oziroma ponudba,
- do četrтка vsak teden o proizvodih in količinah, ki so bile z odločbo odobrene za skladiščenje v predhodnem tednu, in sicer skupno in zbrane glede na obdobje skladiščenja,

- do 10. v mesecu za pretekli mesec o proizvodih in skupnih uskladiščenih količinah,

- do 10. v mesecu za pretekli mesec o proizvodih in skupnih količinah dejansko skladiščenega mesa in o skupnih količinah proizvodov, za katere je z odločbo določeno obdobje skladiščenja prenehalo,

- do 10. v mesecu za pretekli mesec o proizvodih in količinah, za katere je bilo obdobje skladiščenja skrajšano ali podaljšano z navedbo prvotnega in spremenjenega obdobja skladiščenja.

IV. POGLAVJE: Ukrep intervencijskega nakupa prašičjega mesa

17. člen

(pogoji za uvedbo intervencijskega nakupa)

Glede na oceno izjemnega neravnovesja na trgu prašičjega mesa in nujnosti ukrepanja lahko Vlada Republike Slovenije na predlog ministra uvede ukrep intervencijskega nakupa prašičjega mesa iz Priloge, ki je sestavni del te uredbe.

Vlada Republike Slovenije v predpisu, s katerim uvede ukrep intervencijskega nakupa prašičjega mesa, določi:

- kateri proizvodi so predmet intervencijskega nakupa in pogoje, ki jih morajo izpolnjevati,
- nakupno ceno prašičjega mesa, ki ni višja od 92% in ne nižja od 78% bazne cene za klavne polovice prašičev standardne kakovosti v skladu z 2. členom te uredbe,
- način izvedbe ukrepa intervencijskega nakupa, ki vključuje zlasti rok za vložitev ponudb, minimalno količino proizvodov, na katero se ponudba lahko nanaša ter rok in minimalno količino proizvoda za dostavo proizvodov v skladiščenje,
- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati ponudniki, da lahko sodelujejo v postopku intervencijskega nakupa,
- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati intervencijski centri,
- vodenje evidence in način poročanja o izvajanju ukrepa intervencijskega nakupa,
- ukrepe nadzora intervencijskega nakupa.

V. POGLAVJE: Financiranje ukrepov

18. člen

(financiranje ukrepov)

Sredstva za financiranje ukrepov iz te uredbe se zagotovijo na proračunski postavki ministrstva št. 6636 Ukrepi za stabilizacijo trga (notranji in zunanji trg).

VI. POGLAVJE: Končna določba

19. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 331-20/2002-1

Ljubljana, dne 30. oktobra 2002.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

PRILOGA

Proizvodi, ki so lahko predmet intervencijskega nakupa

Predmet intervencijskega nakupa so lahko:

1. trupi ali polovice, sveže ali ohlajene (tarifna oznaka KN iz 0203 11 10)

- od živali, ki niso bile zaklane več kot štiri dni pred intervencijskim nakupom in so dobro izkrvavljene;
- simetrično razdeljene po hrbtenici;
- brez glave, spodnje čeljusti, vratu, ledvične maščobe, ledvic, prednjih nogic, repa, potrebušine in hrbtenjače,

2. prsi s potrebušino, sveža ali ohlajena (tarifna oznaka KN iz 0203 19 15)

- od živali, ki niso bile zaklane več kot osem dni pred intervencijskim nakupom;
- mase največ 8 kg za kos;
- ki imajo najmanj osem reber in so odrezane pod pravim kotom od plečeta med tretjim in četrtim rebrom;
- s kožo ali brez nje, vendar brez potrebušine, zunanje maščobe ali seskov,

3. podkožna prašičja maščoba, sveža ali ohlajena (tarifna oznaka KN iz 0209 00 11)

- od živali, ki niso bile zaklane več kot osem dni pred intervencijskim nakupom;
- odrezana pod pravim kotom;
- s kožo ali brez nje, brez mišičnega tkiva;
- najmanj 2 cm debeline in najmanj 15 cm širine med hrbtom in trebuhom.

Proizvodi iz točk 1, 2 in 3 morajo biti v času od klanja do prevzema ohlajeni tako, da notranja temperatura ni višja od +4° C.

4669. Sklep o razveljavitvi sklepa o ustanovitvi in nalogah Sveta Vlade Republike Slovenije za nevladne organizacije

Na podlagi 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94, 23/96, 47/97, 23/99, 119/99 in 30/01) ter 6. člena poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 34/01) je Vlada Republike Slovenije na 93. redni seji dne 17. 10. 2002 sprejela

S K L E P

o razveljavitvi sklepa o ustanovitvi in nalogah Sveta Vlade Republike Slovenije za nevladne organizacije

1. člen

Razveljavi se sklep o ustanovitvi in nalogah Sveta Vlade Republike Slovenije za nevladne organizacije, objavljen v Uradnem listu RS, št. 90/00 z dne 5. 10. 2000.

2. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 900-19/2002-1

Ljubljana, dne 17. oktobra 2002.

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop
Minister

MINISTRSTVA

4670. Pravilnik o enotnem obrazcu prijave pošiljke rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, gozdnega reprodukcijskega materiala oziroma semenskega materiala kmetijskih rastlin za inšpekcijski pregled pri uvozu

Na podlagi drugega odstavka 95. člena zakona o zdravstvenem varstvu rastlin (Uradni list RS, št. 45/01 in 52/02), drugega odstavka 49. člena zakona o gozdnem reprodukcijskem materialu (Uradni list RS, št. 58/02) in za izvrševanje 31. člena zakona o semenskem materialu kmetijskih rastlin (Uradni list RS, št. 58/02) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K

o enotnem obrazcu prijave pošiljke rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, gozdnega reprodukcijskega materiala oziroma semenskega materiala kmetijskih rastlin za inšpekcijski pregled pri uvozu

1. člen

Ta pravilnik določa enotni obrazec prijave za inšpekcijski pregled pošiljke rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, gozdnega reprodukcijskega materiala oziroma semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki mora biti pred uvozom inšpekcijsko pregledana (v nadaljnjem besedilu: enotni obrazec prijave).

Enotni obrazec prijave je v prilogi tega pravilnika in je njegov sestavni del.

2. člen

Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, pomenijo:

1. rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti so rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti s seznama V.B v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno varstvo rastlin;

2. gozdni reprodukcijski material so semenski material, deli rastlin in sadilni material drevesnih vrst in umetnih križancev v skladu s predpisi, ki urejajo gozdni reprodukcijski material;

3. semenski material kmetijskih rastlin so seme, cele rastline ali deli rastlin vrst kmetijskih rastlin v skladu s predpisi, ki urejajo semenski material kmetijskih rastlin;

4. semenski material kmetijskih rastlin so tudi deli rastlin in sadilni material drevesnih vrst in umetnih križancev iz 2. točke tega člena, če jih pri uvozu spremlja pisna izjava dobavitelja, da »niso za uporabo v gozdarstvu« oziroma so kot taki jasno označeni.

3. člen

Enotni obrazec prijave se vloži pri pristojnem fitosanitarnem inšpektorju v dveh izvodih.

4. člen

Na podlagi enotnega obrazca prijave se opravi skupni inšpekcijski pregled in izda ena odločba, s katero se dovoli ali prepove uvoz pošiljke rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, gozdnega reprodukcijskega materiala oziroma semenskega materiala kmetijskih rastlin.

Odločba iz prejšnjega odstavka se izda v obliki uradnega zaznamka na prijavi.

5. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 321-08-161/2002

Ljubljana, dne 9. oktobra 2002.

mag. Franc But l. r.
Minister za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano

PRILOGA: Enotni obrazec prijave

 (Prijavitelj: Firma in sedež/Ime, priimek in naslov)

REPUBLIKA SLOVENIJA
 Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano
 Inšpektorat Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo

Fitosanitarna inšpekcija

Enota: _____

Št. prijave: _____
(izpolni uradni organ)

Datum: _____

Zadeva: PRIJAVA POŠILJKE RASTLIN, RASTLINSKIH PROIZVODOV IN NADZOROVANIH PREDMETOV, GOZDNEGA REPRODUKCIJSKEGA MATERIALA OZIROMA SEMENSKEGA MATERIALA KMETIJSKIH RASTLIN ZA INŠPEKCIJSKI PREGLED PRI UVOZU

Prosimo za inšpekcijski pregled spodaj navedene pošiljke:

- rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov
 gozdnega reprodukcijskega materiala
 semenskega materiala kmetijskih rastlin

1. Uvoznik pošiljke: _____
 (Firma in sedež/Ime, priimek in naslov)
2. Neponovljiva registrska številka uvoznika: _____
3. Vrsta in reg. številka prevoznega sredstva: _____
4. Izvoznik pošiljke: _____
 (Firma in sedež/Ime, priimek in naslov)
5. Država izvoza: _____ 6. Država porekla: _____
7. Številka fitosanitarnega spričevala: _____
8. Podatki o pošiljki (vrsta, botanično ime, način pakiranja): _____

število pakiranj: _____ ; skupna količina (kg, m³, kos): _____

Za pošiljko gozdnega reprodukcijskega materiala ali semenskega materiala kmetijskih rastlin navajamo podrobnejše podatke v prilogi.

S podpisom jamčimo, da so podatki, navedeni v prijavi, točni.

Podpis in žig prijavitelja:

Kraj in datum pregleda: _____

Uradni zaznamek:

Priloge:

- Podrobnejši podatki o pošiljki gozdnega reprodukcijskega materiala
 Podrobnejši podatki o pošiljki semenskega materiala kmetijskih rastlin
 Spremne listine: _____

**PODROBNEJŠI PODATKI O POŠILJKI GOZDNEGA REPRODUKCIJSKEGA MATERIALA
(PRILOGA k enotnemu obrazcu prijave)**

1. Številka dobaviteljevega dokumenta:

2. Firma in sedež/Ime, priimek in naslov
prejemnika pošiljke:

3. Botanično ime:

<p>4. Oblika:</p> <p>☐ semenski material</p> <p>☐ deli rastlin</p> <p>☐ sadilni material (prosto)</p> <p>☐ sadilni material (kontejnerji)</p>	<p>5. Kategorija:</p> <p>☐ znano poreklo</p> <p>☐ izbran</p> <p>☐ kvalificiran</p> <p>☐ testiran</p>	<p>6. Tip gozdnega semenskega objekta:</p> <p>☐ skupina semenjakov</p> <p>☐ sestoj</p> <p>☐ semenska plantaža</p> <p>☐ starši družin</p> <p>☐ klon</p> <p>☐ klonska mešanica</p>
---	--	--

7. Namen uporabe:

8. Ref. št. iz registra izhodiščnega materiala v državi porekla:

9. Izvor: avtohton/indigen
 neavtohton/neindigen, in sicer:
 neznan

10. Provenienca/provenienčno območje:

11. Nadmorska višina:

12. Leto dozoritve semena: 13. Trajanje vzgoje v drevesnici:

14. Količina:

<p>15. Ali je gozdni reprodukcijski material, ki se uvaža, gensko tehnično spremenjen?</p> <p>☐ Da ☐ Ne</p>	<p>16. Ali je gozdni reprodukcijski material, ki se uvaža, vzgojen iz semena in naknadno vegetativno razmnožen?</p> <p>☐ Da ☐ Ne</p>
---	--

Zgoraj opisani gozdni reprodukcijski material:

- je enakovreden gozdnemu reprodukcijskemu materialu, pridelanem v Republiki Sloveniji, kar dokazuje uradno spričevalo države izvoznice št., z dne, ki ga je izdal:
- ne ustreza vsem predpisanim pogojem za trženje v Republiki Sloveniji, zato je bilo zanj izdano uvozno dovoljenje Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano št., dne

Datum:

Podpis prijavitelja:

PODROBNEJŠI PODATKI O POŠILJKI SEMENSKEGA MATERIALA KMETIJSKIH RASTLIN *
(PRILOGA k enotnemu obrazcu prijave)

Stran _____ od _____.

Vrsta (slovensko ali latinsko ime)	Sorta / Namen ⁽¹⁾	Kategorija ⁽²⁾	Količina skupaj (kg, SE)	Dokazila/etikete o sortnosti in kakovosti semena ⁽³⁾
1	2	3	4	5

* Podrobnejši podatkov ni treba navajati za semenski krompir in semena žit, pese, krmnih rastlin, oljnic in predivnic ter zelenjadnic, če je količina semenskega krompirja ali semena v partiji manjša od 2 kg; in za seme okrasnih rastlin

Datum: _____

Podpis in žig prijavitelja: _____

(1) Podatka o sorti ni potrebno navesti:

- pri sadnih rastlinah in vinski trti, vendar le, če se uvažajo podlage za cepljenje; v tem primeru se navede opomba 'podlage za cepljenje'
- pri okrasnih rastlinah, če gre za redke vrste, pri katerih sorte niso poželjnjene, v tem primeru se navede namen uporabe (npr.: 'za parkovne nasade') ali kratek opis materiala, iz katerega je razviden namen uporabe

(2) Podatka ni potrebno navesti pri semenskem materialu okrasnih rastlin in pri sadikah vrtnin

(3) Vpišejo se dokazila/etikete o sortnosti oziroma kakovosti semenskega materiala, npr.: OECD certifikat/etikete, ISTA certifikat, 'EC etikete', drugo (vrsta dokazila/etiket in kdo jih je izdal)

4671. Pravilnik o uniformah Civilne zaščite Republike Slovenije

Na podlagi četrtega odstavka 89. člena zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 64/94, 33/00 in 87/01) izdaja minister za obrambo

**PRAVILNIK
o uniformah Civilne zaščite Republike Slovenije****I. SPLOŠNI DOLOČBI****1. člen**

S tem pravilnikom se določajo vrsta, oblika, kroj in nošenje uniform Civilne zaščite Republike Slovenije ter nošenje oznak Civilne zaščite Republike Slovenije na njih.

2. člen

Uniforme Civilne zaščite Republike Slovenije nosijo pripadniki Civilne zaščite Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: pripadniki ali pripadnice).

II. VRSTA, OBLIKA IN KROJ UNIFORM**3. člen**

Uniforme Civilne zaščite Republike Slovenije so:

- službena uniforma,
- delovna uniforma,
- delovni kombinezon,
- dodatna oblačila.

4. člen

Službeno uniformo sestavljajo baretka, suknjič, hlače s pasom, srajca, kravata, nogavice in čevlji. Pomladi, jeseni in pozimi so sestavni deli službene uniforme tudi plašč, šal in usnjene rokavice. Službena uniforma, ki jo nosijo pripadnice ima enake dele kot moška uniforma, s tem, da se nosi namesto suknjiča jakna, namesto hlač krilo in namesto srajce bluza s kravato.

Baretka je klasičnega videza in je izdelana iz čoje oranžne barve. Na levi strani je ob sencih našita oznaka pripadnosti Civilni zaščiti Republike Slovenije.

Suknjič je temno zelene barve, klasičnega izgleda. Sešit je iz dveh prednjih in zadnjega dela ter rokavov. Ima dvoredno zapenjanje s tremi zlatimi gumbi. Na prednjem delu so štiri žepi s poklopcem na gumb. Dva prsna žepa sta našita, dva žepa pod pasom pa sta notranja. Ženske nosijo jakno. Jakna ima dvojno zapenjanje, pod pasom ima všita dva žepa. V zgornjem delu ovratnika je všita temnomodra obroba. Na rokavih suknjiča in jakne so našiti po trije zlati gumbi. Na gumbih je znak Civilne zaščite.

Hlače so temno modre barve, klasičnega moškega oziroma ženskega kroja. Ob straneh in na zadnji desni hlačnici imajo všit notranji žep. Pas je usnjen in črne barve z zaponko bakreno patinirane barve. Krilo je gladko, spodaj rahlo zoženo ter enake barve kot hlače. Zadaj se zapira z zadrigo in gumbom, spodaj ima pokrit razporek. Krilo sega praviloma do sredine kolen.

Srajca je klasičnega kroja z dolgimi ali kratkimi rokavi. Je svetlo zelene barve z rahlimi drobnimi zelenimi črtami. Na prsnem delu je našit žep. Ženska bluza je enake barve in izgleda.

Kravata je samoveznica z zelenimi, oranžnimi in modrimi poševnimi črtami. Ženska kravata se pripne k bluzi.

Nogavice so temno modre barve. Pripadnice k službeni uniformi nosijo hlačne nogavice.

Čevlji so nizki, črne barve iz naravnega usnja in usnje-nimi podplati. Ženski čevlji imajo obliko salonarja.

Plašč je ohlapnega in udobnega kroja temno modre barve, ki se zapenja spredaj s štirimi črnimi gumbi na katerih je znak Civilne zaščite. Pod pasom sta na vsaki strani všita dva žepa s poklopcem. Zadaj ima plašč razporek. Pozimi se nosi s toplo podlogo, ki se vpenja v zgornji del plašča. Ženski plašč je ravno krojen z podloženimi rameni. Ima dvojno zapenjanje s šestimi črnimi gumbi na katerih je znak Civilne zaščite. Zadaj ima plašč razporek. Plašč se dodatno zapenja s pasom iz osnovne tkanine in ima okrasno zaponko.

Šal je svilen. Ena stran je temno modre barve kot plašč, druga stran je temno zelene barve kot suknjič.

Rokavice so iz črnega usnja in podložene z blagom.

5. člen

Delovno uniformo sestavljajo kapa, bluza, hlače s pasom, srajca, majica s kratkimi rokavi, vetrovka, opasač z oprtačem, nogavice in polškornji.

Kapa je športnega kroja. Sešita je iz osnovnega dela, senčnika in naušnika. Osnovni del je podložen z nepremočljivo membrano.

Bluza je ohlapnega kroja. Izdelana je iz temno modrega blaga. Sešita je iz dveh sprednjih in enega hrbtnega dela, oplečke za prsi in hrbet, rokavov in ovratnika. V pasu ima všito elastiko. Spredaj se zapenja s petimi stiskači ter zadrigo, čez katero je našita letev. Na prednjem delu bluze so našiti štiri žepi, dva na prsih in dva pod pasom. Žepi se zapirajo s poklopcem, ki se zapenja z dvema stiskačema. Na sredini levega prsnega žepa je sprimni trak za položajno oznako, nad njim pa sprimni trak z napisom CIVILNA ZAŠČITA. Nad desnim prsnim žepom je sprimni trak za ime in priimek. Okrog vratu je prišit ovratnik, v katerega je vložena kapuca. Rokava se končujeta z manšeto, ki se zapenja z dvema gumboma.

Hlače so ohlapne. Na straneh imajo všit notranji žep. Notranji žep je všit tudi na zadnji desni hlačnici. S strani je na vsaki strani na hlačnice nad koleno prišit še po en žep. V spodnji rob hlačnic je vpeljana vrvica. Pas za hlače je iz poliesternih ali bombažnih vlaken. Zaponka je kovinska, črne barve, na njej je vtisnjena oznaka pripadnosti Civilni zaščiti Republike Slovenije.

Srajca z dolgimi rokavi je klasičnega kroja in je modre barve. Na prsnem delu sta na vsaki strani našita dva žepa, ki ju pokriva poklopec na gumb. Na sredini levega prsnega žepa je sprimni trak za položajno oznako, nad njim pa sprimni trak z napisom CIVILNA ZAŠČITA. Nad desnim prsnim žepom je sprimni trak za ime in priimek. Spredaj se po vsej dolžini zapenja z gumbi. Rokava srajce je mogoče zavijati tako, da se ju pripne z zato namenjenima trakovima.

Majica s kratkimi rokavi je izdelana iz bombaža. Na prednji levi strani, v višini prsi, je natisnjena oznaka pripadnosti Civilni zaščiti Republike Slovenije. Majica je modre barve.

Vetrovka je narejena iz impregniranega zunanjega dela temno modre barve in toplega notranjega jopiča. Zunanji del je narejen iz štirih prednjih delov, enega hrbtnega dela, dvodelnega ovratnika in kapuce. Spredaj se po celi dolžini zapira z dvostransko deljivo zadrigo. Na sprednjem delu je šest žepov. Nad levim prsnim žepom je sprimni trak z napisom CIVILNA ZAŠČITA. Vetrovka je na prsih in hrbtu opremljena s trakom, ki odbija svetlobo. Na notranji strani je ob zadrigi, ki zapira vetrovko, še zadriga za vpenjanje jopiča, ki je narejen iz poliestrskega runa.

Opasač z oprtačem je tkan, izdelan iz poliestrnih vlaken. Zaponka je plastična in je enake barve kot opasač. Na zaponki je vgravirana oznaka pripadnosti Civilni zaščiti Republike Slovenije. Oprtač je izdelan iz enakega materiala kot opasač, naramnice so na nosilnih mestih utrjene. Opasač in oprtač sta črne barve.

Nogavice so zimske in letne in so modre barve.

Polškornji so črni, usnjeni in z vezalkami.

6. člen

Delovni kombinezon je izdelan iz blaga oranžne barve. Sestavni del delovnega kombinezona je tudi kapa. Za določene reševalne enote je lahko delovni kombinezon tudi drugačne barve, o čemer odloči Uprava RS za zaščito in reševanje.

Kapa je po videzu podobna kapi uniforme Civilne zaščite. Od nje se razlikuje po tem, da je oranžne barve in da nima naušnika.

Delovni kombinezon je izdelan iz enega dela. Na spodnji strani se odpira z zadrgo, ki je skrita pod prednjo letvijo in se zapira s tremi stiskači. Na prednjem delu ima nad pasom našita dva žepa in en manjši žep. Na sredini levega prsnega žepa je sprimni trak za položajno oznako, nad njim pa sprimni trak z napisom CIVILNA ZAŠČITA. Nad desnim prsnim žepom je sprimni trak za ime in priimek. Na hlačnicah sta pod pasom ob straneh všita dva notranja žepa, nad kolenom pa zunanja žepa. Na prsnem delu, na rokavih in hlačnicah je našit trak, ki odbija svetlobo. V ovratnik delovnega kombinezona je všita kapuca.

7. člen

Dodatna oblačila Civilne zaščite Republike Slovenije so:

- brezrokavnik,
- pulover,
- hlače s podaljškom,
- termo perilo,
- rokavice,
- nadhlače,
- podkapa,
- termo nogavice.

Brezrokavnik je temno modre barve, oprijetega kroja, s trakom v pasu in stoječim ovratnikom. Spredaj se zapenja z zadrgo čez katero je našita letev s petimi stiskači. Na sprednjem delu brezrokavnika so našiti štirje žepi, dva na prsih in dva pod pasom. Žepi se zapirajo s poklopem na katerem je stiskač. Pod žepoma na prsih sta dve rinki. Na sredini levega žepa je sprimni trak za položajno oznako in nad njim sprimni trak z napisom CIVILNA ZAŠČITA. Nad desnim žepom pa sprimni trak za ime in priimek. Notranji del brezrokavnika je izdelan iz materialov kot notranji jopič pri vetrovki.

Pulover je izdelan iz mešanice volnenih in sintetičnih vlaken. Na ramenskem delu in komolcih je utrjen z dodatno plastjo tkanine v barvi puloverja. Na prednji levi strani, v višini prsi, je žep z poklopem iz tkanine na katerem se nahaja našitek z izvezeno oznako pripadnosti Civilni zaščiti Republike Slovenije. Pulover je temnomoder.

Hlače s podaljškom so oranžne barve. Na hlačnicah sta pod pasom ob straneh všita dva notranja žepa, nad kolenom pa dva zunanja žepa. Hlače so nad pasom podaljšane in imajo naramnice. Na prsnem delu imajo všita dva žepa. Podaljšek se na levi strani zapenja z dvema gumboma.

Termo perilo je dvodelno, sestavljeno iz majice z dolgimi rokavi in spodnjih dolgih hlač. Termo perilo je praviloma modre barve.

Rokavice so petprstne in modre barve.

Nadhlače so izdelane iz vodoodpornega materiala in se nosijo čez uniformo ali delovni kombinezon, kot zaščita pred vlago.

Podkapa je temno modre barve in ima odprtino za oči. Izdelana je iz mešanice volnenih in sintetičnih vlaken. Zavihana se lahko nosi kot kapa, sicer pa kot podkapa.

Termo nogavice so modre barve ter odebeljene na petnem in prstnem delu.

III. NOŠENJE UNIFORM IN DODATNIH OBLAČIL

8. člen

Službeno uniformo nosijo pripadniki:

- na pregledih in svečanostih,
- kadar predstavljajo Civilno zaščito Republike Slovenije,

- v drugih primerih, v skladu z odločitvijo pristojnega organa Civilne zaščite.

Delovno uniformo in dodatna oblačila nosijo pripadniki:

- med opravljanjem nalog zaščite, reševanja in pomoči,

- na vajah in drugih oblikah usposabljanja,
- na pregledih in svečanostih,

- v drugih primerih v skladu z odločitvijo pristojnega organa Civilne zaščite.

Delovni kombinezon nosijo pripadniki med usposabljanjem ter opravljanjem nalog zaščite, reševanja in pomoči.

Odvisno od vremenskih pogojev in nalog, ki jih opravljajo pripadniki, se lahko delovne uniforme oziroma njihovi posamezni deli in dodatna oblačila nosijo v različnih kombinacijah. O tem, katere dele uniform bodo pripadniki nosili, odloči neposredno nadrejeni vodja.

IV. NOŠENJE OZNAK CIVILNE ZAŠČITE REPUBLIKE SLOVENIJE NA UNIFORMAH IN DODATNIH OBLAČILIH

9. člen

Pripadniki morajo nositi na uniformah predpisane oznake Civilne zaščite Republike Slovenije.

Oznako pripadnosti Civilni zaščiti Republike Slovenije nosijo pripadniki na baretki, kapi in levem rokavu uniforme. Oznaka na baretki se nosi v obliki našitka na levi strani nad sencem. Oznaka na kapi se nosi v obliki našitka na sredini kape nad čelom. Oznaka na rokavu se nosi na sredini zgornjega levega dela rokava delovne uniforme, vetrovke oziroma delovnega kombinezona, tako da je njen zgornji rob našit 12 cm pod zgornjim robom rokava. Oznako pripadnosti Civilni zaščiti Republike Slovenije na službeni uniformi se nosi kot kovinsko priponko, izdelano v obliki ščita z odtisnjeno oznako pripadnosti Civilni zaščiti Republike Slovenije, na desni strani prsi.

Oznake specialnosti se nosijo na sredini zgornjega dela desnega rokava delovne uniforme, oziroma delovnega kombinezona tako, da je oznaka našita 12 cm pod zgornjim robom rokava.

Položajne oznake se nosijo na sredini zgornjega levega žepa službene uniforme, delovne uniforme, delovnega kombinezona, srajce z dolgimi rokavi ali brezrokavnika.

Ime in priimek pripadnika se nosi nad desnim žepom prsnega dela službene uniforme, delovne uniforme, delovnega kombinezona, srajce z dolgimi rokavi ali brezrokavnika.

Nadomestne oznake odlikovanj in drugih priznanj se nosijo nad levim žepom službenih uniform.

Oznako pripadnosti Civilni zaščiti Republike Slovenije nosijo člani in pripadniki drugih operativnih sestav za zaščito, reševanje in pomoč praviloma na desni strani prsi oziroma na drugem vidnem mestu.

10. člen

Uniforme Civilne zaščite Republike Slovenije in oznake Civilne zaščite se izdelujejo po zahtevah, ki jih predpiše v skladu s tem pravilnikom Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje. Zahteve za izdelavo uniform Civilne zaščite Republike Slovenije se hranijo pri Upravi Republike Slovenije za zaščito in reševanje.

11. člen

Pripadnikom Civilne zaščite pripadajo službena uniforma, delovna uniforma in delovni kombinezon v skladu z merili za organiziranje ter opremljanje enot in služb Civilne zaščite. Dodatna oblačila se dodelijo pripadnikom Civilne zaščite v skladu z odločitvijo ustanovitelja enote.

V. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

Z uveljavitvijo tega pravilnika preneha veljati pravilnik o uniformah Civilne zaščite Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 16/95).

13. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 017-02-18/2002-2

Ljubljana, dne 23. oktobra 2002.

dr. Anton Grizold l. r.
Minister
za obrambo

USTAVNO SODIŠČE

4672. Odločba o oceni ustavnosti 9. člena, 2. točke prvega odstavka 25. člena, drugega odstavka 25. člena, četrtega in petega odstavka 27. člena, drugega odstavka 29. člena, tretjega odstavka 32. člena, 36., 37. člena in 1. točke 39. člena zakona o finančnem poslovanju podjetij in šestega odstavka 580. člena zakona o gospodarskih družbah niso v neskladju z ustavo

Ustavno sodišče je v postopku, začetem na pobudo družbe Kompas, d.d., Ljubljana, ki jo zastopa Drago Trbanc, odvetnik v Ljubljani in v postopku za preizkus pobud Gorazda Bavčerja iz Ingolstadta, ZR Nemčija in drugih, na seji dne 9. oktobra 2002

odločilo:

1. Člen 9, 2. točka prvega odstavka 25. člena, drugi odstavek 25. člena, drugi odstavek 29. člena, tretji odstavek 32. člena, 37. člen in 1. točka 39. člena, kolikor se nanaša na peti odstavek 580. člena zakona o gospodarskih družbah (Uradni list, RS, št. 30/93, 29/94, 20/98, 84/98, 6/99 in 45/01), zakona o finančnem poslovanju podjetij

(Uradni list RS, št. 54/99 in 110/99) niso v neskladju z ustavo.

2. Šesti odstavek 580. člena zakona o gospodarskih družbah ter četrta in peti odstavek 27. člena zakona o finančnem poslovanju podjetij se razveljavijo, kolikor se nanašajo na družbenike, ki v smislu obrazložitve te odločbe niso odgovorni za obveznosti družbe.

3. Člen 36 zakona o finančnem poslovanju podjetij se razveljavi.

4. Druga točka izreka te odločbe je pravna podlaga za uveljavljanje regresnega zahtevka družbenikov, ki v smislu obrazložitve te odločbe niso odgovorni za obveznosti družbe, v razmerju do družbenikov, ki odgovarjajo za obveznosti družbe.

Obrazložitev

A)

1. Pobudniki izpodbijajo posamezne določbe zakona o finančnem poslovanju podjetij (v nadaljevanju: ZFPPOd). Zatrjujejo, da so družbeniki že izbrisanih družb oziroma družbeniki družb, zoper katere še tečejo postopki izbrisa po ZFPPOd. Kot je razvidno iz pobud, so bile nekatere družbe izbrisane zaradi neuskladitve z zakonom o gospodarskih družbah (v nadaljevanju: ZGD), druge pa iz razlogov, navedenih v 25. členu ZFPPOd.

2. Prvo skupino pobudnikov tako predstavljajo pobudniki, ki so družbeniki družb, ki niso uskladile svojega osnovnega kapitala oziroma ustanovitvenih in drugih aktov do 31. 12. 1994, tj. do roka, določenega v ZGD. Zato naj bi registrska sodišča v skladu z ZFPPOd navedene družbe izbrisala iz sodnega registra. Odgovornost družbenikov za obveznosti izbrisanih družb naj bi bila po ZFPPOd neomejena, po določbah ZGD pa naj bi družbeniki odgovarjali samo do višine osnovnega kapitala oziroma po mnenju nekaterih pobudnikov neomejeno samo za tiste obveznosti družbe, ki so nastale po datumu, ko bi se bila družba morala uskladiti po ZGD, tj. po 31. 12. 1994. Pobudniki navajajo, da ZFPPOd v prvem odstavku 37. člena določa, da se brez likvidacije izbršejo iz sodnega registra pravne osebe iz petega in šestega odstavka 580. člena ZGD, ki se do uveljavitve ZFPPOd niso uskladile s prvim in drugim odstavkom 580. člena ZGD, v drugem odstavku 37. člena pa določa, da se za izbris iz sodnega registra brez likvidacije smiselno uporabljajo določbe tretjega poglavja ZFPPOd. Tretje poglavje ZFPPOd vsebuje v četrtem odstavku 27. člena določbo, po kateri se v primeru takšnega izbrisa in s tem prenehanja gospodarske družbe šteje, da so družbeniki oziroma delničarji gospodarske družbe podali izjavo z vsebino, določeno v 394. členu ZGD. Z navedeno izjavo družbeniki prevzema-jo odgovornost za vse obveznosti družbe. S tem je po mnenju pobudnic ZFPPOd določil odgovornost ustanoviteljev za obveznosti z ZGD neuskklajenih družb za nazaj, torej tudi za obveznosti, nastale do 31. 12. 1994. Uveljavljajo kršitev določb 2., 14., 23., 25., 33., 74., 153. in 155. člena ustave.

3. Posamezni pobudniki iz te skupine dodatno še navajajo:

a) Pobudnica družba Kompas predlaga oceno ustavnosti četrtega odstavka 27. in drugega odstavka 37. člena ZFPPOd, ki določa, da se za izbris družb, ki se niso uskladile z ZGD, uporablja 3. poglavje ZFPPOd. Po njenem mnenju sta izpodbijani določbi v neskladju z 2. in s 155. členom ustave.

b) Pobudnik Gorazd Bavčer izpodbija četrta odstavka 27. člena, 37. člen in 1. točko 39. člena, kolikor se nanaša na peti odstavek 580. člena ZGD, ZFPPOd. Navaja, da

določbi 37. in 39. člena ZFPPOd učinkujeta retroaktivno, saj je bila na podlagi petega odstavka 580. člena ZGD za družbe, ki se niso uskladile, predvidena likvidacija po uradni dolžnosti. Tako bi družba lahko prišla do poplačila svojih terjatev v likvidacijskem postopku, v katerem bi bila izterjava naložena likvidacijskem upravitelju; po izpodbijanih določbah pa družbeniki do poplačila terjatev ne morejo priti, ker je zakonodajalec uredil samo prenos obveznosti, ne pa tudi prenosa terjatev, s čimer smiselno izpodbija tudi 36. člen ZFPPOd. S tem so po mnenju pobudnika podane kršitve 23. člena (pravica do sodnega varstva), 14. člena (načelo enakosti pred zakonom) in 155. člena (prepoved povratne veljave pravnih predpisov) ustave.

c) Pobudnik Drago Krištof izpodbija četrty odstavek 27. člena in drugi odstavek 37. člena ZFPPOd. Navaja, da se četrty odstavek 27. člena ZFPPOd sklicuje na prvi odstavek 394. člena ZGD, ki velja le za delniške družbe, ne pa tudi za družbe z omejeno odgovornostjo. Izpodbijane določbe naj bi učinkovale retroaktivno (kršitev 155. člena ustave).

č) Pobudnika Jože Tompa in Daniel Petričević izpodbijata četrty odstavek 27. člena ZFPPOd, pobudnica družba Jadran pa tudi peti odstavek 27. člena ZFPPOd. Navajajo, da so kot bivši soustanovitelji družb zavezani poravnati obveznost teh družb, ki so bile izbrisane na podlagi ZFPPOd. Pobudnice zatrjujejo kršitev 155. člena ustave (prepoved povratne veljave pravnih aktov).

d) Pobudniki Drago Petek, Branko Petek in Stanko Kranjc izpodbijajo četrty odstavek 27. člena ZFPPOd. Navajajo, da izjava o prevzemu obveznosti iz 394. člena ZGD pomeni poseben način prevzema dolga, za katerega pa v nasprotju z običajnim civilnopравnim prevzemom dolga ni potrebno soglasje upnika. Niti po zakonu o obligacijskih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 29/78 in nasl. – ZOR, zdaj Obligacijski zakonik, Uradni list RS, št. 33/01 – OZ) niti po ZGD naj ne bi bil možen prevzem dolga brez izrecne izjave volje novega dolžnika. Zato naj bi takšna ureditev pomenila kršitev 33. člena ustave. S tem, ko je za družbenike družb iz 2. poglavja ZFPPOd predpisal omejitev odgovornosti, za tiste družbenike družb, ki so izbrisane po 3. poglavju ZFPPOd, pa je določil neomejeno odgovornost, je zakonodajalec kršil načela pravne države (2. člen ustave). Ker je ZFPPOd brez utemeljenega razloga uredil delovanje gospodarskih družb in odgovornost družbenikov drugače, kot sta urejeni z ZGD, je kršil tudi 74. člen (svoboda podjetništva) in 155. člen ustave (prepoved retroaktivnosti) ter 1. člen Protokola h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju: EKČP).

e) Pobudnik Branko Šivec izpodbija 27. člen ZFPPOd. Navaja, da je največji družbenik šel v stečaj, nekaj družbenikov pa je izstopilo iz družbe že pred izbrisom družbe iz sodnega registra. Zatrjuje, da odgovornost družbenika in zakonska domneva glede dane izjave iz 394. člena ZGD posegata v svobodno gospodarsko pobudo (74. člen ustave). ZFPPOd tudi neenako obravnava družbenike in delničarje; za delničarje namreč zadošča, da predložijo notarsko overjeno izjavo vseh delničarjev, da so plačane vse obveznosti družbe, urejena vsa razmerja z delavci in prevzete vse preostale obveznosti družbe.

f) Pobudnik Milan Železnik izpodbija četrty in peti odstavek 27. člena ZFPPOd. Zatrjuje, da določitev solidarne odgovornosti družbenikov za obveznosti družbe pomeni kršitev 2. in 155. člena ustave. Navaja, da družbeniki niso sodelovali v sodnih postopkih (niti niso imeli te možnosti), ki so se vodili zoper družbo. Ker družba ni poslovala, tudi ni vlagala ugovorov zoper izvršilne naloge, ki so tako postali pravno-močni. Sedaj pa naj bi za obveznosti družbe odgovarjali

njeni družbeniki. Družba tudi ni sprožala postopkov zoper svoje dolžnike, saj je šlo v večini primerov za nedelujoče subjekte brez premoženja; družba namreč ni mogla predvideti, da bodo nekoč za te obveznosti odgovarjali njeni družbeniki. Če bi družbeniki vedeli, da bodo odgovorni za obveznosti družbe, bi takšne obveznosti poravnali že prej, sedaj pa zamudne obresti kar nekajkrat presegajo glavnico in ogrožajo njihov osebni status.

g) Pobudnik dr. Šime Ivanjko izpodbija četrty in peti odstavek 27. člena ZFPPOd. Navaja, da so razen enega vsi ostali družbeniki izstopili iz družbe, izstopa družbenikov pa poslovodja družbe (družbeniki te pravne možnosti namreč nimajo) ni izpeljal v sodnem registru. Zato naj ne bi imel pravnih možnosti varovati svojih pravic. S tem pa mu je bila onemogočena svobodna izključitev iz podjetništva. Izpodbijana ureditev temelji na fikciji, da so družbeniki podpisali izjavo o prevzemu odgovornosti, s čimer po mnenju pobudnika posega v podjetniško svobodo (74. člen ustave) in krši načela pravne države (2. člen ustave). Če je zakonodajalec ustvaril navedeno fikcijo, potem bi moral družbenikom omogočiti sodelovanje v postopku izbrisa družbe z osebnim obvestilom in jim tako dati možnost, da preprečijo nastanek posledic na podlagi navedene ureditve (25. člen ustave). Družbeniki so sicer imeli možnost vložiti pritožbo zoper objavo v Uradnem listu RS, vendar pa odločanje o individualnih obveznostih ne more temeljiti na objavi v Uradnem listu RS, ki ima značaj navadnega obvestila sodišča. Poleg tega pa pobudnik v času začetka postopka za izbris družbe sploh ni bil več družbenik in torej ne bi mogel vložiti pritožbe zoper objavo svojega imena kot ustanovitelja. Sodišče bi moralo v skladu z ZFPPOd objaviti imena družbenikov, ne pa ustanoviteljev, saj pogosto ne gre za iste subjekte. S tem je po mnenju pobudnika kršena pravica do pravnega sredstva (25. člen ustave).

Navaja tudi, da so bila sodišča na podlagi petega odstavka 580. člena ZGD dolžna izbrisati družbo po uradni dolžnosti po postopku likvidacije oziroma po postopku stečaja. Po mnenju pobudnika je ureditev po šestem odstavku 580. člena ZGD v neskladju z ustavo iz enakih razlogov, kot sedanja, vendar je takrat zakonodajalec predvidel takojšnjo likvidacijo družbe, ki pa je sodišča niso izpeljala, s čimer je podana odgovornost države. Zaradi vsega navedenega naj bi izpodbijana ureditev kršila načelo prepovedi retroaktivnosti (155. člen ustave).

Vpisi podatkov o gospodarskih družbah v sodni register so po navedbah pobudnika lahko konstitutivne ali deklaratorne narave. Vpisi zastopnika družbe in spremembe družbenikov po ZGD naj bi bili deklaratorne narave. zakonodajalec pa je z izpodbijano ureditvijo vpis oziroma izbris družbenika opredelil kot konstitutivni element, saj je določil, da veljajo premoženjske posledice prevzema odgovornosti samo za tiste družbenike, ki so evidentirani v sodnem registru, in to ne glede na to, ali so tudi dejansko družbeniki. Sporne določbe ZFPPOd po njegovem mnenju negirajo tudi temeljno načelo ločenosti družbe in družbenika pri kapitalski družbi. Zaradi navedenega takšna ureditev krši tako načelo notranje usklajenosti pravnih predpisov kot načelo usklajenosti zakonov z načeli mednarodnega prava (153. člen ustave). Z odgovornostjo družbenika za plačilo tujih obveznosti pa naj bi bil podan tudi poseg v zasebno lastnino (33. člen ustave).

h) Tudi pobudniki Anton Brodschneider, Robert Hvallec, Srečo Selinšek in družba TPS izpodbijajo četrty in peti odstavek 27. člena ZFPPOd, pri čemer se v svojih pobudah v celoti sklicujejo na navedbe, vsebovane v pobudi pobudnika dr. Šimeta Ivanjka.

i) Pobudnik Marjan Habič izpodbija četrty in peti odstavek 27. člena ZFPPOd. Navaja, da je tako kot številni drugi

državlani lastniške certifikate vložil v delniško družbo, v kateri pa kot manjšinski delničar ni imel nobenega vpliva na njeno poslovanje. Podobno kot drugi pobudniki zatrjuje kršitev 2., 23., 25., 33., 74., 153. in 155. člena ustave.

j) Pobudnik Marjan Pirc izpodbija četrti odstavek 27. člena in drugi odstavek 37. člena ZFPPOd ter šesti odstavek 580. člena ZGD. Podobno kot drugi pobudniki utemeljuje kršitev 2., 23., 25., 33., 153. in 155. člena ustave.

k) Pobudnik Janez Gradišar izpodbija peti odstavek 27. člena ZFPPOd in prvi odstavek 394. člena ZGD. Iz navedb, ki se nanašajo na prvi odstavek 394. člena ZGD, izhaja, da kot neustavno izpodbija določitev fikcije glede izjave družbenikov o prevzemu obveznosti družbe, s čimer pobudnik dejansko izpodbija četrti odstavek 27. člena ZFPPOd. Neustavnost izpodbijanih določb utemeljuje podobno kot ostali pobudniki.

l) Pobudnik Helsinški monitor in Neva Miklavčič Predan v svojem imenu ter kot pooblaščenca pobudnikov Franca Petka in drugih izpodbijata četrti in peti odstavek 27. člena ZFPPOd. Navajata primer petnajstih delničarjev delniške družbe, ki je bila izbrisana iz sodnega registra in katere delničarji odgovarjajo za obveznosti te družbe. Eden izmed delničarjev je kot nagrado ob upokojitvi prejel delnice izbrisane družbe; na podlagi izpodbijanega predpisa pa mu je bilo za poplačilo dolgov delniške družbe s sklepom o izvršbi poseženo na njegovo pokojnino. Izpodbijana ureditev zato krši ZGD, mednarodno korporacijsko pravo in 2., 8., 14., 25., 33., 67., 74., 153. in 155. člen ustave. Kasneje so k vloženi pobudi pristopili še Ivanka Kristan iz Ljubljane, Anton Žulič iz Kostanjevice na Krki in Nevenka Lekan iz Ljubljane, vsi družbeniki družb z omejeno odgovornostjo, ki so bile izbrisane iz sodnega registra.

4. Drugo skupino pobudnikov predstavljajo Zveza svobodnih sindikatov Slovenije, Sindikat vzgoje, izobraževanja in znanosti Slovenije, družba Unipoint ter France Grašič, Tanja Bordon in Dejan Šajn. Ti pobudniki so družbeniki družb, ki so bile izbrisane iz sodnega registra oziroma so še v postopku izbrisa iz razloga po 2. točki prvega odstavka 25. člena ZFPPOd. ZFPPOd naj bi tudi za te družbenike določal enako sankcijo, tj. neomejeno solidarno odgovornost za obveznosti družbe. Navedeni pobudniki smiselno enako kot pobudniki iz 2. in 3. točke te obrazložitve utemeljujejo neustavnost izpodbijane ureditve.

5. Dodatno ta skupina pobudnikov še navaja:

a) Pobudnica Zveza svobodnih sindikatov Slovenije sicer izpodbija celotno 3. poglavje ZFPPOd (23. do 36. člen ZFPPOd). Iz njene pobude, v kateri smiselno enako kot ostali pobudniki navaja, da je bila soustanoviteljica družbe z omejeno odgovornostjo, ki je bila po zakonu izbrisana, pa izhaja, da zatrjuje neustavnost tistih določb ZFPPOd, ki določajo, da se sklep o začetku postopka izbrisa in sklep o izbrisu vročita družbi in ne družbenikom (drugi odstavek 29. člena in tretji odstavek 32. člena ZFPPOd) ter četrti odstavek 27. člena ZFPPOd, ki določa neomejeno odgovornost družbenikov za obveznosti družbe. Glede slednjega še navaja, da bodo tako odgovorni le tisti družbeniki, ki imajo sedež in premoženje v Sloveniji; izvršba na premoženje tujih družbenikov v tujini pa ni mogoča oziroma slovenska sodišča zanjo niso pristojna. Tako naj bi bil tuj družbenik izvzet iz izvršbe. Navaja tudi, da je bil zakon sprejet po hitrem postopku, zaradi česar je bil postopek nezakonit. Zatrjuje kršitev 2., 14., 74. in 155. člena ustave.

b) Pobudnik Sindikat vzgoje, izobraževanja in znanosti Slovenije prav tako izpodbija celoten zakon, pri čemer utemeljuje pobudo le glede četrtega in petega odstavka 27. člena ZFPPOd. Navaja, da je bil družbenik družbe, ki je bila kasneje izbrisana. Dodatno navaja, da so na podlagi

izpodbijanih določb solidarni dolžniki postali tudi delavci, ki so postali družbeniki družb zaradi premalo izplačanih plač na podlagi zadolžnic; te so jim bile izdane s strani delodajalcev na podlagi zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 55/92 in nasl. – ZLPP). Zatrjuje tudi številne kršitve v postopku sprejemanja zakona in kršitev Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 40/93 in nasl. – v nadaljevanju: PoDZ), zaradi česar naj bi bil postopek sprejemanja zakona nezakonit, kršena pa naj bi bila tudi druga alineja 97. člena ustave in načela pravne države (2. člen ustave).

c) Družba Unipoint in France Grašič izpodbijata 9. člen ZFPPOd, ki določa obveznost uprave, da spremlja in obvladuje tveganja družbe, in 25. člen ZFPPOd. Navedeni določbi ZFPPOd po njenem mnenju kršita 67. in 74. člen ustave ter splošna načela mednarodnega prava.

č) Tanja Bordon izpodbija četrti odstavek 27. člena, drugi odstavek 29. člena in tretji odstavek 32. člena ZFPPOd. Navaja, da je imela 1% delež v družbi, ki je bila izbrisana iz razlogov po 25. členu ZFPPOd. Pobudnica v družbi ni imela pooblastil za zastopanje in poslovanje, glede na višino deleža v družbi pa ni imela niti možnosti uveljavljanja pravic kot manjšinski družbenik. Odločba sodišča o izbrisu družbe ji ni bila vročena, zato tudi ni mogla vložiti ugovora zoper navedeni sklep; družba naj bi namreč posedovala premoženje. Navaja kršitev 2., 14., 22., 33., 74. in 155. člena ustave.

d) Dejan Šajn navaja, da je edini družbenik družbe, zoper katero teče postopek izbrisa iz razloga po 25. členu ZFPPOd. Zoper sklep o izbrisu je vložil ugovor, ki je bil zavržen, o pritožbi pa še ni bilo odločeno. Kot nedovoljen (zaradi litispence) je bil zavržen tudi njegov predlog za uvedbo stečajnega postopka. Dajanje prednosti postopku izbrisa pred stečajnim postopkom je po mnenju pobudnika v nasprotju z namenom ZFPPOd in krši načelo enakosti pred zakonom. Izbris družbe brez predhodno opravljenega postopka likvidacije družbe oziroma skrajšanega postopka prenehanja družbe naj bi bil tudi v nasprotju z ZGD in z zakonom o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (Uradni list RS, št. 67/93 in nasl. – v nadaljevanju: ZPPSL). Prevzem obveznosti bi bilo po mnenju pobudnika mogoče naložiti družbeniku izbrisane družbe le z morebitno prevzetim premoženjem družbe po njenem izbrisu. Tako pa naj bi morebitno premoženje družbe ostalo brez lastnika. Uveljavlja kršitev 2., 14., 22., 33., 74. in 155. člena ustave.

6. Na pobude pobudnikov je odgovoril državni zbor, o njih pa je posredovala mnenje tudi vlada. Državni zbor navaja, da je ureditev izbrisa družb po ZFPPOd nadomestila prej določeno likvidacijo po uradni dolžnosti iz petega odstavka 580. člena ZGD ter nekaj časa obstoječo ureditev stečaja po uradni dolžnosti. Namen ureditve naj bi bil ustvariti podlage za prenehanje pravnih oseb, ki nimajo premoženja, brez predhodnega postopka likvidacije in v postopku izbrisa zavaruati pravne interese upnikov in družbenikov oziroma delničarjev s pravnimi sredstvi. Predlog zakona se je opiral na podatke, da kar okrog 92% (tj. okrog 6 000) vseh pravnih oseb, ki imajo račun blokiran več kot eno leto, v resnici sploh ne posluje in tudi nima nikakršnega premoženja. Podobno je veljalo tudi za pravne osebe iz 580. in 583. člena ZGD; teh pravnih oseb naj bi bilo okrog 4 000. Večina jih prav tako ni imela premoženja, nekatere pa sploh niso pričele poslovati.

7. Državni zbor nadalje navaja, da je ZFPPOd določil pravno nasledstvo zaradi varovanja interesov upnikov družbe, vendar pa naj bi po analogiji veljalo pravno nasledstvo tudi za primere, ko družba uveljavlja terjatve. Prav tako ni mogoče šteti, da bi odgovornost družbenikov na podlagi

580. člena ZGD veljala le za določeno obdobje, tj. le za obdobje od preteka roka za uskladitev z ZGD do trenutka likvidacije. Zavrača tudi navedbe pobudnikov, da naj bi bili z izpodbijano ureditvijo kršeni pravici do pravnega sredstva in sodnega varstva.

8. Glede določitve fikcije, da so družbeniki podali izjavo po 394. členu ZGD, navaja, da se s tem res posega v avtonomijo obligacijskih in korporacijskih razmerij, vendar pa je takšen poseg utemeljen s pravicami tretjih. Fikcija odgovornosti bo predstavljala pravno podlago za plačilo iz osebne premoženja družbenika le, če ta ne bo s pravicami in dolžnostmi, ki jih ima kot družbenik, poskrbel, da bo družba poslovala v skladu z veljavno zakonodajo in tudi poravnala svoje obveznosti, oziroma če ne bo v primeru prezadolženosti poskrbel za stečaj družbe.

9. Izpodbijana ureditev naj ne bi posegla v načelo usklajenosti z mednarodnim pravom, še posebej ne z direktivami Evropske unije. Mednarodno pravo, kateremu je Slovenija zavezana, ne prepoveduje ukrepov, kot jih določa 27. člen ZFPPOd. Direktive Evropske unije pa Slovenija še ni dolžna uporabljati, niti jih ne sme uporabljati, saj še niso del njenega pravnega sistema. Poleg tega pa nobena direktiva ne prepoveduje državam članicam unije, da bi uredile vprašanja odgovornosti družbenikov tako, kot je to storila Slovenija.

10. Glede postopka sprejemanja zakona pa državni zbor navaja, da v vsakem primeru posebej presoja, ali so podani razlogi za obravnavo predloga zakona po hitrem postopku. Samo dejstvo, da državni svet k predlogu zakona ni posredoval svojega mnenja, pa na pravilnost postopka sprejemanja ne vpliva. Državni svet naj bi v konkretnem postopku imel dovolj časa, da bi posredoval svoje mnenje, pa tega ni storil; sicer pa naj bi bila to njegova pravica in ne dolžnost.

11. Vlada je v svojem mnenju zavrnila očitke pobudnikov glede zatrevanih kršitev ustave. Meni, da je potrebno določbo šestega odstavka 580. člena ZGD razlagati tako, da družbeniki odgovarjajo upnikom za vse obveznosti družbe kot družbeniki v družbi z neomejeno odgovornostjo oziroma podjetnik. Družbeniki oziroma delničarji izbrisanih družb so imeli na voljo določeno časovno obdobje, da bi se uskladili z ZGD. Ker navedenega niso storili, ob tem pa tudi niso predlagali postopka za prenehanje družbe (na primer likvidacije po rednem ali skrajšanem postopku, stečajnega postopka), jih je doletela sankcija osebne odgovornosti za obveznosti družbe. Po vsebini naj bi šlo za spregled pravne osebnosti. Če družbenik ali delničar opusti potrebno skrbnost in dopusti, da njegova družba posluje nezakonito in ne poravnava svojih obveznosti, je dolžan ukrepati in zagotoviti plačilno sposobnost svoje družbe oziroma predlagati stečaj. Kdor ne ravna s takšno skrbnostjo, mora prevzeti odgovornost za takšno ravnanje. Ustavno načelo pravne države je torej z izpodbijanimi določbami varovano, ne pa kršeno.

12. Ustavno sodišče je glede na nekatere nove navedbe v pobudi dr. Šimeta Ivanjka poslalo državnemu zboru in vladi tudi to pobudo. Nanjo je dala mnenje vlada, ki v celoti zavrača pobudnikove navedbe. Pobudnik, ki je izstopil iz družbe, bi bil lahko, če tega ni storil poslovodja družbe, s tožbo na ugotovitev, da ni več družbenik, uredil svoj status v družbi. Vlada nadalje navaja, da se v skladu s tretjim odstavkom 8. člena zakona o sodnem registru (Uradni list RS, št. 13/94 in nasl. – v nadaljevanju: ZSReg) tudi nihče ne more sklicevati na to, da ni poznal podatkov, ki so vpisani v sodni register. Glede na to, da je bil pobudnik v sodni register še vedno vpisan kot ustanovitelj in družbenik družbe, je po mnenju vlade lahko pričakoval in je moral pričakovati, da ga bodo zadele posledice postopka izbrisa družbe po ZFPPOd.

13. Tudi očitke pobudnika glede samega postopka po ZFPPOd Vlada zavrača in navaja, da določbo glede vsebine objave v Uradnem listu RS vsebuje tretji odstavek 35. člena ZFPPOd, katerega pa pobudnik izrecno ne izpodbija. Po mnenju vlade tudi ne gre za poseg v 74. člen ustave. Izpodbijana ureditev naj bi iz podjetništva izključila osebe (družbenike), ki se niso hotele izključiti same kljub dejstvu, da pravne osebe, ki so jih ustanovile z namenom opravljanja pridobitne dejavnosti (podjetništva), niso poslovale. Družbeniki izbrisanih družb so opustili svojo obveznost, da v skladu s temeljnimi načeli obligacijskega prava, kot je načelo dobre vere in poštenja, poskrbijo za zaključek poslovanja družbe, ki izpolnjuje pogoje za izbris iz sodnega registra po ZFPPOd: da torej uvedejo postopek likvidacije ali stečaja, odvisno od vrednosti premoženja (dolgov in obveznosti) družbe. Vlada poudarja, da bi se s pravočasno uvedbo postopka likvidacije oziroma stečaja lahko družbeniki izognili posledicam postopka izbrisa družb po ZFPPOd.

14. V dopolnitvi mnenja na kasneje vložene pobude vlada dodatno navaja, da družba, ki ne izpolnjuje nalog iz 25. člena ZFPPOd, ker v dveh poslovnih letih ni predložila letnega poročila oziroma letnega računovodskega poročila organizaciji, pooblaščenim za obdelovanje in objavljanje podatkov, oziroma ker neprekinjeno v obdobju 12 mesecev ne opravlja izplačil preko računa pri organizaciji, ki za gospodarsko družbo opravlja posle plačilnega prometa z opustitvijo navedenega ravnanja, izkazuje, da dejansko ne posluje, in da je družba, ki obstoji zgolj na papirju. Ker iz sodnega registra ni razvidna boniteta podjetja, takšna družba predstavlja nevarnost za tiste upnike, ki z njo poslujejo. Ker nima premoženja oziroma denarnih sredstev, ni sposobna izpolniti svojih obveznosti.

15. Vlada tudi navaja, da daje zakonodaja družbenikom na izbiro več načinov oziroma postopkov, da prostovoljno izstopijo iz družbe oziroma da zagotovijo prenehanje družbe, ki ne posluje (izstop družbenika iz družbe po ZGD, redni postopek prenehanja družbe iz razloga po 371. členu ZGD,¹ prenehanje družbe po skrajšanem postopku, uvedba stečajnega postopka). Družbeniki tudi odločajo o sprejetju letne bilance stanja in izkaza uspeha in o razdelitvi dobička; o postavitvi in odpoklicu poslovodij ter o ukrepih za pregled in nadzor dela poslovodij; poslovodja je tudi dolžan družbenike obveščati o vseh ključnih vprašanih poslovanja družbe kot tudi o tem, da je bil zoper družbo izdan sklep o začetku postopka izbrisa. Vse to potrjuje, da imajo družbeniki možnost biti seznanjeni s poslovanjem družbe in lahko ustrezno reagirajo. Če ZFPPOd ne bi imel določbe o odgovornosti družbenikov za obveznosti družbe v primeru izbrisa družbe, bi upniki izgubili pravico zahtevati izpolnitev njihovih terjatev.

16. Pobudniki družbi Jadran in TPS, Jože Tompa, Daniel Petričević, Drago Petek, Branko Petek in Stanko Kranjc, Milan Železnik, dr. Šime Ivanjko, Anton Brodschneider, Robert Hvalec, Srečko Selinšek, družba TPS, Zveza svobodnih sindikatov, Tanja Bordon, Dejan Šajn, Helsinški monitor Slovenije in Neva Miklavčič Predan v svojem imenu ter kot pooblaščenca pobudnikov Franca Petka in drugih ter Marjan Pirc so predlagali, naj ustavno sodišče začasno zadrži izvrševanje četrtega in petega odstavka 27. člena ZFPPOd, pobudnica Zveza svobodnih sindikatov Slovenije pa je predlagala začasno zadržanje izvrševanja celotnega 3. poglavja ZFPPOd (23. do 36. člen). Navajajo, da na podlagi izpodbijanih določb ZFPPOd tečejo izvršilni postopki in da je ogroženo njihovo osebno premoženje oziroma premoženje družb.

¹ Če uprava družbe ne deluje več kot 12 mesecev.

B)-I

Odločitve ustavnega sodišča v pripravljalnem postopku

17. Pobudo družbe Kompas je ustavno sodišče sprejelo s sklepom št. U-I-135/00 z dne 26. 10. 2000. Pobudnica izpodbija četrti odstavek 27. člena in drugi odstavek 37. člena ZFPPod. Ker je ob sprejemu pobude ustavno sodišče ocenilo, da izpodbijanega drugega odstavka 37. člena ZFPPod ne bo mogoče presojati samostojno, je na podlagi 30. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) z istim sklepom začelo postopek še za oceno ustavnosti preostalih določb 37. člena ZFPPod. S sklepom št. U-I-135/00 z dne 23. 5. 2002 je na podlagi 39. člena ZUstS do končne odločitve zadržalo izvrševanje določb 3. poglavja ZFPPod ter določilo način izvršitve sklepa.

B)-II

Pravni interes pobudnikov in obseg presoje

18. Po določbi 24. člena ZUstS lahko vsakdo da pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti predpisov, če izkaže pravni interes. Ta je podan, če predpis ali splošni akt za izvrševanje javnih pooblastil, katerega očno pobudnik predlaga, neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma pravni položaj. Pravni interes mora biti po ustaljeni praksi ustavnega sodišča neposreden in konkreten: z morebitno razveljavitvijo predpisa se mora pobudnikov pravni položaj izboljšati. Za odločitev o obstoju pravnega interesa, od katerega je odvisen tudi obseg presoje, je moralo ustavno sodišče najprej ugotoviti, ali izpodbijane določbe četrtega in petega odstavka 27. člena ZFPPod glede odgovornosti družbenikov sploh urejajo pravni položaj vseh pobudnikov. Upoštevati je namreč treba:

a) da se del pobud nanaša na družbenike družb, izbranih po 37. členu ZFPPod, torej družb iz petega in šestega odstavka 580. člena ZGD,

b) del pobud pa se nanaša na družbenike družb, ki so bile izbrisane na podlagi 2. točke prvega odstavka 25. člena ZFPPod.

19. ZGD je pričel veljati julija 1993 in je v celoti nadomestil prej veljavni zakon o podjetjih (Uradni list SFRJ, št. 77/88 in nasl. – v nadaljevanju: ZPod)². ZGD ni pomenil le spreminjanja in dopolnjevanja ZPod, ampak pomeni sistemsko nov predpis. Za ZGD so bile značilne obsežne prehodne določbe, ki so zahtevale in omogočale prehod od režima ZPod k novi ureditvi. Za uskladitev družb z določbami ZGD je zakonodajalec prvotno določil rok 31. 5. 1994, kasneje pa ga je podaljšal do 31. 12. 1994. ZGD je v prvem odstavku 580. člena določil, da morajo obstoječe družbe in druge organizacijske oblike podjetij v tem času uskladiti ustanovitvene akte in druge akte ter v nadaljnjih 90 dneh izvoliti oziroma imenovati organe družbe. V drugem odstavku 580. člena pa je ZGD določil, da morajo obstoječe delniške družbe in družbe z omejeno odgovornostjo uskladiti svoj osnovni kapital z določbami tega zakona

na oziroma se v nadaljnjih 90 dneh preoblikovati v družbo, za katero izpolnjujejo pogoje, oziroma v podjetnika. Družbe, ki se ne uskladijo z zahtevami zakona, se likvidirajo in izbrisajo iz sodnega registra; likvidacijo za račun družbe oziroma družbenikov opravi sodišče po uradni dolžnosti (peti odstavek 580. člena ZGD). Družbeniki teh kapitalskih družb odgovarjajo za obveznosti do upnikov kot družbeniki v družbi z neomejeno odgovornostjo oziroma kot podjetnik (šesti odstavek 580. člena ZGD). ZGD je torej za opustitev uskladitve določal dve sankciji – likvidacijo po uradni dolžnosti in osebno odgovornost družbenikov. Obe sankciji sta obstajali neodvisno ena od druge. Razlog za odgovornost družbenikov ni bil način prenehanja družbe, ampak dejstvo, da družba do določenega zakonskega roka ni bila usklajena z ZGD. Odgovornost družbenikov je torej obstajala ne glede na to, ali je prišlo do likvidacije po uradni dolžnosti (ali celo likvidacije po sklepu družbenikov oziroma stečaja, ki bi se lahko razvil iz likvidacije).

20. Dne 23. 7. 1999 je začel veljati ZFPPod, ki v 3. poglavju uvaja nov pravni institut – postopek izbrisa gospodarskih družb iz sodnega registra brez likvidacije. zakon določa dve skupini družb, ki jih je mogoče na podlagi navedenih določb izbrisati brez likvidacije. Prvo skupino predstavljajo družbe, ki se kljub zakonsko določenemu roku niso uskladile s prvim in drugim odstavkom 580. člena ZGD. Zanje ZFPPod v prehodnih določbah (prvi odstavek 37. člena) določa, da se izbrisajo iz sodnega registra brez likvidacije, pri čemer se za izbris smiselno uporabljajo določbe 3. poglavja ZFPPod (drugi odstavek 37. člena ZFPPod). Drugo skupino predstavljajo družbe, pri katerih je podan eden izmed izbrisanih razlogov, navedenih v 25. členu ZFPPod; pri tej skupini gre za t. i. mrtve ali nedelujoče družbe.

21. Za družbe iz 580. člena ZGD določa ZFPPod smiselno uporabo določb svojega 3. poglavja. Smiselna uporaba določb pomeni med drugim tudi subsidiarnost uporabe. To pomeni, da se določbe 3. poglavja ZFPPod za pravne osebe iz petega odstavka 580. člena ZGD ne uporabljajo glede tistih pravnih položajev, ki jih za te pravne osebe izrecno ureja (ta ali) kakšen drug predpis. Prva točka prvega odstavka 39. člena ZFPPod izrecno določa, da je z uveljavitvijo ZFPPod prenehal veljati (med drugim) peti odstavek 580. člena ZGD. Tako je namesto postopka likvidacije po uradni dolžnosti, določenega z ZGD, zakonsko predviden postopek izbrisa družb brez likvidacije. ZFPPod pa šestega odstavka 580. člena ZGD, ki določa neomejeno solidarno odgovornost družbenikov, ni razveljavil. Iz tega sledi, da odgovornost za obveznosti družb, ki se niso v roku uskladile z ZGD, (še vedno) ureja šesti odstavek 580. člena ZGD. Zato odgovornosti pobudnic ni mogoče utemeljevati s smiselno uporabo izpodbijanih določb četrtega oziroma petega odstavka 27. člena ZFPPod. Pobudnice torej za izpodbijanje četrtega in petega odstavka 27. člena ZFPPod ne izkazujejo pravnega interesa. Zastavlja se vprašanje, ali se ob smiselni uporabi petega odstavka 27. člena lahko tudi ob izbrisu družbe po 37. členu ZFPPod uporabi tisti del določbe 394. člena ZGD, ki določa za uveljavljanje terjatev do družbenikov rok enega leta po izbrisu družbe. Vendar bodo morala nanj odgovoriti (redna) sodišča. Določba je v tem delu v korist osebno odgovornih družbenikov, zato pobudnice tudi za ta del določbe petega odstavka 27. člena ZFPPod nimajo pravnega interesa.

22. Glede ostalih določb 3. poglavja ZFPPod, ki jih pobudnice glede na svoje navedbe v pobudah izpodbijajo (2. točka prvega odstavka 25. člena, drugi odstavek 25. člena, drugi odstavek 29. člena, tretji odstavek 32. člena, 37. člen in 1. točka 39. člena, v delu kolikor se

² Moderne oblike zasebnolastniških podjetij je še v bivši SFRJ uvedel ZPod na vseh treh lastniških področjih, torej za družbena, mešana in zasebna podjetja. ZPod je veljal tudi še po osamosvojitvi v skladu z osamosvojitvenimi predpisi. Vse družbe (še posebej pa obe kapitalski) so bile v ZPod urejene zelo skromno. Posebej pomanjkljivo so bila urejena kapitalska razmerja. ZPod se je omejeval pretežno na dolžnost vplačila delnic oziroma osnovnih vložkov. Režim osnovnega kapitala in njegovega varstva po ustanovitvi družbe je ostal neurejen. Nekoliko podrobneje so bili urejeni zunanji znaki družb kot pravnih oseb (firma, dejavnost, sedež, vpis v register) in upravljanje v družbah. Poudariti pa je treba dve nesporni značilnosti ZPod. Družbe so bile priznane kot pravne osebe. Za svoje obveznosti so odgovarjale torej družbe same, kolikor ni bila izrecno predpisana tudi odgovornost družbenikov (pri družbi z neomejeno odgovornostjo in komanditni družbi). Druga značilnost, pomembna za presojo te zadeve, pa je bila zetedad izrecna formulacija spregleda pravne osebnosti.

nanaša na peti odstavek 580. člena ZGD, ZFPPOd) pa pobudnice izkazujejo pravni interes.

23. Skladno z določbo 30. člena ZUstS ustavno sodišče pri odločanju o ustavnosti in zakonitosti predpisa ali splošnega akta, izdanega za izvrševanje javnih pooblastil, ni vezano na predlog iz zahteve oziroma pobude. Iz dosedanje obrazložitve je razvidno, da vsi pobudniki izpodbijajo ureditev, ki določa, da kot družbeniki osebno odgovarjajo za obveznosti kapitalskih družb, ki so bile brez likvidacije izbrisane iz registra. Vsi pobudniki, razen Marjana Pirca, ki izpodbija tudi šesti odstavek 580. člena ZGD, štejejo, da njihova odgovornost temelji na drugem odstavku 37. člena in na četrtem ter petem odstavku 27. člena ZFPPOd. Glede na navedeno v 21. točki obrazložitve to ne drži, zato za izpodbijanje teh določb pobudnice nimajo pravnega interesa. Ustavno sodišče pa je moralo upoštevati, da iz njihovih pobud izhaja, da jih enako prizadene določba šestega odstavka 580. člena ZGD. Tudi večino argumentov, s katerimi utemeljujejo protiustavnost navedenih določb ZFPPOd, je mogoče usmeriti tudi na določbo šestega odstavka 580. člena ZGD. Enako velja tudi za navedbe vlade in državnega zbora, ki sta sicer v svojih pojasnilih oziroma odgovorih smiselno tudi sprejela pravno razlago pobudnikov. Zato je ustavno sodišče sprejelo pobudo Marjana Pirca za oceno ustavnosti šestega odstavka 580. člena ZGD.

24. Že iz predhodne obrazložitve izhaja, da pobudniki, družbeniki izbrisanih družb na podlagi 2. točke prvega odstavka 25. člena ZFPPOd za izpodbijanje četrtega in petega odstavka 27. člena ZFPPOd izkazujejo pravni interes.

25. Pravnega interesa ne izkazujeja Helsinški monitor Slovenije, ki ga zastopa Neva Miklavčič Predan, in Neva Miklavčič Predan. Ustavno sodišče praviloma ne priznava interesa političnim strankam, društvom, zbornicam in drugim tovrstnim združenjem, kadar vlagajo pobude v imenu in zaradi interesov svojih članov ali drugih oseb (tako npr. v sklepu št. U-I-131/94 z dne 16. 3. 1995, OdlUS IV, 28, v sklepu št. U-I-105/95 z dne 10. 7. 1995, OdlUS IV, 70 in v sklepu U-I-136/00 z dne 15. 6. 2000, OdlUS IX, 165). Pravni interes je namreč podan le tedaj, ko je očitno, da gre za pobudnikov lastni, torej njegov interes. V obravnavanem primeru napadene določbe v ničemer neposredno ne posegajo v pravice, pravne interese oziroma pravni položaj pobudnika Helsinški monitor. Pravnega interesa za izpodbijanje določb ZFPPOd pa ne izkazuje niti pobudnica Neva Miklavčič Predan. Sklicevanje na določbo 45. člena ustave v povezavi z določbo drugega odstavka 162. člena ustave ne more utemeljevati obstoja pravnega interesa. Helsinški monitor Slovenije tudi ne more biti pooblaščenec pobudnikov Franca Petka, Franje Rojca, Stanislava Simoniča, Damirja Klobučarja, Gorazda Gomboca, Judite Intihar, Mihe Praha, Ivanke Kristan, Antona Žuliča in Nevenke Lekan, ki so pristopili k pobudi Helsinškega monitorja Slovenije in Neve Miklavčič Predan. Zato je ustavno sodišče za pooblaščenko pobudnikov štelu Nevo Miklavčič Predan, ki so jo pobudniki prav tako pooblastili za zastopanje.

26. Ustavno sodišče je pobude v obsegu, kot izhaja iz prejšnjih točk obrazložitve, sprejelo, jih zaradi skupnega odločanja in obravnavanja združilo in glede na izpolnjene pogoje iz 26. člena ZUstS takoj nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

B)–III

I. Družbe, ki se niso uskladile z ZGD

27. Sankcija neomejene solidarne odgovornosti družbenikov je nastopila že s potekom roka, določenega z ZGD, in neodvisno od samega postopka izbrisa družbe po določbah ZFPPOd; postopek izbrisa je sledil še le nakna-

dno. Ustavno sodišče je zato najprej opravilo ustavnosodno presojo sankcije – neomejene solidarne odgovornosti družbenikov za obveznosti družbe.

a) Presoja šestega odstavka 580. člena ZGD

28. Razen ene družbe, ki ni uskladila aktov družbe, so bile vse družbe pobudnic izbrisane zaradi neuskladitve osnovnega kapitala. Temeljna značilnost kapitalskih družb je, da te odgovarjajo za svoje obveznosti z vsem svojim premoženjem. Družbeniki pa za obveznosti družb ne odgovarjajo oziroma odgovarjajo le do višine svojega kapitalskega deleža. Uveljavljena je popolna ločitev družbinega premoženja in premoženja družbenikov. Izjemo od tega temeljnega načela predstavlja spregled pravne osebnosti. O njem govorimo takrat, kadar zakon, sodna ali upravna odločba zanemari oziroma zavestno prezre samostojno, z zakonom zagotovljeno bit pravne osebe, in prenese učinke nekega prvotno na pravno osebo navezanega stanja na osebo ali na osebo, ki stoji(jo) za pravno osebo. Spregled pravne osebnosti pomeni zanikanje ločenosti med obveznostmi pravne osebe in odgovornostjo pripadnikov pravne osebe za te obveznosti.³

29. Spregled pravne osebnosti se v slovenskem pravu pojavlja v različnih oblikah. Najjasneje se kaže v 6. členu ZGD, kjer gre za instrument upnikov pri uveljavljanju njihovih terjatev nasproti družbi. Vendar pa primeri iz 6. člena ZGD niti v našem niti v tujem pravu niso nujno edina pojavna oblika spregleda. Zato navedena določba ni edini temelj pravnega spregleda. Zakon lahko določi tudi druge primere spregleda. Za tak primer gre pri šestem odstavku 580. člena ZGD, ki torej predstavlja obliko "zakonskega" spregleda pravne osebnosti.

30. Pomen 6. člena ZGD za druge z zakonom določene primere je zlasti v tem, da vsebuje načela, ki morajo biti upoštevana tudi v drugih zakonsko določenih primerih. Zaradi zagotovitve konsistentnosti pravne ureditve, ki je eno od načel pravne države (2. člen ustave), je treba načela 6. člena ZGD uporabiti pri presoji, kako daleč sme iti zakon pri uporabi spregleda. Ko je ZGD v šestem odstavku 580. člena določil spregled pravne osebnosti, je kot razlog zanj določil zgolj dejstvo, da se družba v zakonsko določenem roku ni uskladila z ZGD. Ni zahteval zlorabe družbe, koristi družbenikov, neposrednega oškodovanja upnikov ali drugih razlogov, ki so sicer značilni za 6. člen ZGD. Ustavno sodišče je opravilo presojo šestega odstavka 580. člena ZGD predvsem glede na očitane kršitve, kot so jih navajale pobudnice, ko so izpodbijale četrto in peto odstavko 27. člena ZFPPOd. Pri presoji, ali je določitev spregleda pravne osebnosti kot posledica dejstva, da se družba ni uskladila z ZGD, v skladu z ustavo, pa je moralo upoštevati tudi, ali izpodbijana ureditev ostaja znotraj logike instituta spregleda pravne osebnosti. Slednje izhaja iz zahteve po notranji konsistentnosti ureditve v sistemu ureditve kapitalskih družb. Notranja konsistentnost je element pravne varnosti in s tem pravne države (2. člen ustave). Ureditev, ki bi zunaj logike instituta spregleda pravne osebe zajela preširok krog osebno odgovornih družbenikov, bi bila lahko – zaradi neupoštevanja različnih položajev – v neskladju tudi z določbo drugega odstavka 14. člena ustave (enakost pred zakonom).

31. Vse pobudnice izpodbijani ureditvi očitajo, da je v nasprotju z ustavo retroaktivno posegla v njihov položaj.

32. Ustava v 155. členu prepoveduje povratno veljavo pravnih aktov: zakoni, drugi predpisi in splošni akti ne morejo imeti učinka za nazaj. Samo zakon lahko določi, da imajo

³ Glej B. Zabel, zakon o gospodarskih družbah s komentarjem, GV Založba, 2002, str. 126-137.

posamezne njegove določbe učinek za nazaj, če to zahteva javna korist in če se s tem ne posega v pridobljene pravice. Ustava torej varuje na podlagi zakona pridobljene pravice tako, da vanje ni mogoče posegati z učinkom za nazaj. Ne preprečuje pa, da bi zakon spreminjal prej zakonsko določene pravice ali pogoje za njihovo uveljavljanje z učinkom za naprej, če te spremembe ne nasprotujejo z ustavo določenim načelom oziroma drugim ustavnim določbam, zlasti načelu varstva zaupanja v pravo kot enemu od načel pravne države (2. člen ustave). Spreminjanje ureditve samo po sebi torej ne nasprotuje ustavnim načelom pravne države in drugim ustavnim določbam. Zoženje oziroma zmanjšanje že uveljavljenih pravic ne pomeni učinkovanja predpisa za nazaj, če se pravice zmanjšajo za čas po uveljavitvi zakona oziroma po spremembi odločb, izdanih na podlagi take zakonske spremembe. Šele zmanjšanje pravic za čas pred uveljavitvijo zakona bi pomenilo pravo retroaktivnost, kakršna je po 155. členu ustave dopustna le ob pogojih iz tretjega odstavka 15. člena ustave. Za tako retroaktivnost pa v obravnavanem primeru ne gre. ZGD je pričel veljati po objavi in velja za naprej (od 30. 7. 1993). Ne določa svoje veljavnosti za nazaj niti kot celota niti v posameznih določbah. Šele od dneva veljavnosti dalje tudi nastopijo z ZGD določene posledice, tj. odgovornost družbenikov. Zakon ni posegel ne v kapitalsko ne v upravljsko strukturo družb, določil je le (za naprej) uskladitev z njegovimi kogentnimi določbami, v sporni določbi šestega odstavka 580. člena pa sankcijo za neizpolnitev te obveznosti. Določba šestega odstavka 580. člena ZGD zato ne posega v 155. člen ustave.

33. Vendar pa tudi zmanjšanje pravic za naprej (če govorimo o zmanjšanju "pravice ne odgovarjati za obveznosti družbe"), kar se v delu teorije označuje kot neprava retroaktivnost, ni v vsakem primeru ustavno dopustno. Načelo varstva zaupanja v pravo kot eno od načel pravne države posamezniku zagotavlja, da mu država njegovega pravnega položaja ne bo arbitrarno, to je brez razloga, utemeljenega v prevladujočem javnem interesu, poslabšala. Ker gre za splošno pravno načelo in ne neposredno za eno od ustavnih pravic, katerim po 15. členu ustave pripada strožje varstvo zoper morebitne omejitve in posege, to načelo nima absolutne veljave in je v večji meri kot posamezne ustavne pravice dostopno možnim omejitvam, torej temu, da je v primeru konflikta oziroma kolizije med to in drugimi ustavnimi dobrinami treba v t. i. tehtanju dobrin presoditi, kateri izmed ustavno zavarovanih dobrin je v posameznem primeru treba dati prednost (glej odločbo št. U-I-206/97 z dne 17. 6. 1998, Uradni list RS, št. 50/98 in OdlUS VII, 134).

34. Pri takem tehtanju ustavnopravnih dobrin je na eni strani ustavno načelo varstva zaupanja v pravo, pri čemer je zlasti pomembno, ali so spremembe na pravnem področju, za katero gre, relativno predvidljive in so torej prizadeti s spremembo svojega položaja lahko vnaprej računali, ter kakšna sta teža spremembe in pomen obstoječega pravnega položaja za zavezanca, na drugi strani pa javni interes po uveljavitvi drugačne ureditve od obstoječe.

35. Res so družbeniki lahko računali, da bodo za obveznosti družbe odgovarjali le do višine svojega vložka, vendar pa so bili dolžni s sprejetjem oziroma uveljavitvijo ZGD uskladiti svoje pravne akte ter organe družbe in zagotoviti družbi z zakonom predpisani minimalni osnovni kapital. Uskladitev z določbami ZGD zahteva javni interes. Osnovni kapital je premoženjski temelj kapitalne družbe, katerega namen je po eni strani zagotoviti minimalno potrebni kapital za začetek opravljanja pridobitne dejavnosti, po drugi strani pa zagotoviti minimalno ekonomsko in pravno varnost za

prevzete obveznosti do upnikov. Tudi uskladitev aktov družbe ne pomeni zgolj formalnosti, ampak je pomembna predvsem zaradi vsebinske uskladitve. Pri delniški družbi sta se morala obstoječa temeljna pravna akta, tj. pogodba o ustanovitvi in statut, združiti v en temeljni konstitutivni pravni akt, tj. v statut; pri družbi z omejeno odgovornostjo pa je kot ustanovitveni akt določena družbena pogodba. Za oba pravna akta določa ZGD kogentne sestavine (184. in 409. člen ZGD) prav zaradi varstva tretjih oseb, ki stopajo v poslovne odnose z družbo. Nedvomno je gospodarska moč "neusklajenih" družb v primerjavi z "usklajenimi" ali na novo ustanovljenimi družbami bistveno oslabiljena, s čimer je prizadeta varnost pravnega prometa nasploh. Če so družbeniki ustanovili družbo in če kljub določbam zakona niso uskladili aktov družbe in njenih organov ter minimalnega osnovnega kapitala, so povzročili nevarnost oškodovanja upnikov te družbe. Naloga države je, da zagotavlja varstvo upnikov in pravnega prometa. Usklajevanje osnovnega kapitala je povsem normalno v vseh državah s tržno ekonomijo.⁴ Ne bi bilo namreč v skladu z načeli pravne države, če bi država dopustila obstoj in poslovanje takšnih pravnih subjektov na trgu. Neustrezna gospodarska trdnost družbe učinkuje na vse obveznosti neusklajene družbe, ne le na tiste, ki so nastale po roku za uskladitev. S tega stališča so vse obveznosti družbe – tako tiste, nastale pred uskladitvijo, kot tiste, ki so nastale po roku za uskladitev – podvržene enakemu riziku, zato vse potrebujejo enako varstvo. Zato se tudi odgovornost družbenikov nanaša na vse obveznosti družbe in ne le na tiste, ki so nastale po roku, določenem za uskladitev.

36. Če bi zakonodajalec naenkrat in brezpogojno družbenikom določil in uveljavil sankcijo neomejene odgovornosti, ne da bi jim določil rok za prilagoditev novo predpisanim zahtevam, bi to pomenilo kršitev načela varstva zaupanja v pravo, ki je eno od načel pravne države. Vendar zakonodajalcu tega ni mogoče očitati. Za uskladitev družb z ZGD je bil določen relativno dolg rok, tj. skoraj eno leto in pol (od dne uveljavitve ZGD 10. 7. 1993 do datuma za uskladitev 31. 12. 1994). Družbe oziroma njihovi družbeniki so imeli v tem obdobju dovolj časa, da bi družbe bodisi uskladili z določbami ZGD bodisi začeli postopke za prenehanje družb (likvidacija po rednem ali skrajšanem postopku, stečajni postopek). Na tiste družbe, ki nikoli niso pričele s poslovanjem, tudi z zakonom določena posledica neomejene odgovornosti njihovih družbenikov ni imela nobenega vpliva. Tiste družbe pa, ki so poslovale, torej tudi prevzemale obveznosti iz naslova poslovanja, bi se morale zaradi varstva upnikov uskladiti z zakonom. Neomejena solidarna odgovornost družbenikov ni nastala neposredno z zakonom, temveč je bil njen nastanek odvisen od odločitve oziroma ravnanja obstoječih gospodarskih subjektov oziroma družbenikov teh subjektov.

37. Glede na navedeno je bila torej uvedba spregleda pravne osebnosti ukrep, ki je bil v največji meri sposoben zavarovati pravno dobrino, ki je bila ogrožena – upnike in varnost pravnega prometa nasploh. Položaj družbenikov se je torej poslabšal iz razloga, prevladujočega v javnem interesu (varstvo upnikov), poslabšanje je bilo v zakonu napovedano vnaprej, vezano pa na razlog, ki je bil v celoti pod nadzorom družb oziroma njihovih družbenikov. Tem je bil dan zadosten čas, da se novim zahtevam prilagodijo in se izogonejo zakonskemu poslabšanju svojega položaja. Zato uza-

⁴ Tudi druga direktiva Evropske skupnosti št. 77/91/EEC z dne 13. 12. 1976 za evropsko podjetje (delniško družbo) določa obvezo minimalnega osnovnega kapitala, ki je določen v višini 25.000 ekujev in ki ga mora imeti delniška družba tako ob ustanovitvi kot tudi ves čas svojega poslovanja. Kolikor se zaradi tečajnih razlik vrednost osnovnega kapitala v posamezni državi članici zmanjša za 10%, so pristojni organi dolžni sprejeti vse ukrepe, da se osnovni kapital družb zopet uskladi z zneskom, navedenim v direktivi.

konitev spregleda pravne osebnosti in iz teh razlogov ne pomeni kršitve načel pravne države.

38. Nekateri pobudniki se sklicujejo tudi na kršitev pravice do zasebne lastnine (33. člen) in na kršitev (pravice do) podjetništva (74. člen ustave). Za kršitev teh dveh pravic ne gre. Vsakršna ureditev odgovornosti za obveznosti ima premoženjskopravne posledice. Samo zato, ker zakonska ureditev vpliva na premoženjsko (opravni) položaj naslovnikov, ko jim nalaga določena bremena, še ni mogoče govoriti o posegu v ustavno pravico do zasebne lastnine. Šele če bi bila naložitev določene premoženjske obveznosti tudi v nasprotju s kakšno drugo ustavno določbo, bi lahko govorili tudi o posegu v ustavno pravico iz 33. člena ustave. Ker določba 1. člena Protokola št. 1 k EKČP ne zagotavlja pravic v večjem obsegu, kot jih zagotavljajo določbe ustave, v obravnavani zadevi očitno tudi za kršitev navedene določbe Protokola ne gre. Zato tudi ne gre za kršitev 8. člena in drugega odstavka 153. člena ustave. Z zgolj pavšalnim očitkom neskladnosti izpodbijane ureditve s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in z veljavnimi pogodbami tudi ni mogoče razbrati, v čem naj bi bilo to neskladje.

39. Podobno velja glede zatrevane kršitve 74. člena ustave. Vsakršne ureditve, ki določa pravila gospodarskega poslovanja, ni mogoče šteti za omejevanje z ustavo zagotovljenega podjetništva. Ureditve, ki ob določenih predpostavkah – o tem glej v nadaljevanju – štiti upnike pred posledicami premalo skrbnega ravnanja oseb, ki so se lotile gospodarskega podjetja, ni mogoče obravnavati kot poseg v ustavno zagotovljeno svobodo gospodarske pobude.

40. Kot je bilo že navedeno (30. točka obrazložitve) ustavno sodišče pri presoji izpodbijane ureditve ni vezano na obseg zatrevanih kršitev, kot ga navajajo pobudnice, ampak lahko opravi presojo izpodbijane ureditve tudi s stališča kršitev drugih določb ustave ali pa z drugega vidika kršitve posamezne določbe ustave. V obravnavani zadevi se je namreč postavilo vprašanje, ali je izpodbijana ureditev glede določitve neomejene odgovornosti družbenikov v skladu z načelom enakosti pred zakonom po drugem odstavku 14. člena ustave.

41. Kadar upniki na podlagi 6. člena ZGD uveljavljajo spregled pravne osebnosti, morajo v sodnem postopku dokazati, da so družbeniki zlorabili pravno osebo, pri čemer je odgovornost družbenikov individualna in je torej treba pri vsakem družbeniku posebej presojati subjektivne sestavine: namen, vedenje ali dolžnost vedenja družbenikov glede zlorabe družbe. V primeru spregleda pravne osebnosti po 6. členu je dokazno breme na strani upnikov in če odgovornosti družbenikov ne dokažejo, ti za obveznosti družbe ne bodo odgovarjali.

42. Na podlagi izpodbijane ureditve je s potekom roka za uskladitev družbe z ZGD nastopila odgovornost vseh družbenikov, ne glede na to, kakšen vpliv so (lahko) imeli na poslovanje družbe in zlasti tudi na to, ali se bo družba pravočasno uskladila z določbami ZGD. Iz dosedanje obrazložitve izhaja, da takšna ureditev ni ustavno sporna, kolikor je prizadela družbenike, ki jim je mogoče pripisati premalo skrbno ravnanje v zvezi z uskladitvijo družb z ZGD – torej kot posledica neizpolnjevanja družbeniških obveznosti, zaradi česar je prizadeta varnost upnikov. Pri presoji ustavnosti spornega posebnega primera spregleda pravne osebnosti pa je treba upoštevati, da je določba 580. člena ZGD (podobno kot določbe tretjega poglavja ZFPF) tudi posledica stanja, ko je šele z ureditvijo novega družbenega in ekonomskega sistema posameznik sploh pridobil možnost in pravne okvire, da se z lastno podjetnostjo organizirano vključi v gospodarske aktivnosti na trgu. Zaradi te posebnosti je bilo obdobje spreminjanja družbeno ekonomske ureditve prehodno obdobje, v

katerem ustanavljanje gospodarskih družb ni bilo vedno povezano z namenom pridobivanja dohodka oziroma ustvarjanja dobička. Na to nenazadnje kaže tudi veliko število nedelujočih družb, ki nikoli niso začele s poslovanjem. Te s stališča izpodbijane ureditve tudi niso problematične. Kot je razvidno iz kasnejših pobud, naj bi postali družbeniki izbrisanih družb tudi delavci, ki so certifikate zamenjali za deleže družb; delavci, ki so deleže družb prejeli namesto premalo izplačanih plač, itn. Nesporno so slednji primeri opozorili, da izpodbijana ureditev ni prizadela samo t. i. pravih, aktivnih družbenikov, ampak tudi tiste, ki so to postali po sili razmer takratnega prehodnega tranzicijskega obdobja ali iz drugih od njih neodvisnih razlogov. Prizadela je torej tudi t. i. neprave, pasivne družbenike⁵. Ti se praviloma niso zavedali, da so družbeniki družbe, prav tako niso imeli ne vedenja ne interesa sodelovati pri upravljanju take družbe.⁶

43. Očitno pa tudi položaja vseh t. i. pravih, aktivnih družbenikov ne gre vedno enačiti. Izpodbijana ureditev namreč ne omogoča razlikovanja med družbeniki – delničarji delniških družb in družbeniki družb z omejeno odgovornostjo, pri čemer razlike med njimi v (kot bo razvidno v nadaljevanju) obstajajo tako kot glede vplivov družbenika na poslovanje družbe, kot tudi glede možnosti doseči odločitev o zahtevani uskladitvi družbe z določbami ZGD. Volja delničarjev se manifestira v skupščini delniške družbe. Skupščina delniške družbe odloča o temeljnih razvojnih vprašanjih ter o določenih organizacijsko-statusnih vprašanjih, ki se nanašajo na strukturo in delovanje družbe, ne odloča pa o vprašanih rednega poslovanja ter vsakodnevnega vodenja tekočih poslov. ZGD celo izrecno prepoveduje, da bi skupščina prevzela vodenje poslov.⁷ Skupščina sicer lahko izreče nezaupnico upravi, vendar pa je ne more odpoklicati. Skupščina torej le posredno vpliva na delovanje uprave prek nadzornega sveta.⁸ Pri tem se seveda lahko uveljavi večinska volja delničarjev. Manjšinski delničarji lahko določene pravice uveljavljajo, vendar pa morajo imeti vsaj eno desetino oziroma dvajsetino osnovnega kapitala družbe.

44. Drugačen pa je glede upravljanja družbe položaj družbenikov pri družbah z omejeno odgovornostjo. Družba z omejeno odgovornostjo je kombinacija lastnosti osebnih in kapitalskih družb. Literatura govori o "mali kapitalski družbi" ali o "osebni družbi z omejeno odgovornostjo". Zanj je značilno manjše število družbenikov in tesnejša povezanost družbenikov z družbo (drugače kot pri delniški družbi, kjer se govori o osamosvojitvi uprave ter zmanjšani pomembnosti skupščine delničarjev). Poslovodja družbe z omejeno odgovornostjo je podrejen družbenikom, ker ga oni postavijo in tudi odpokličejo. Družbenik ima tudi pravico do informacij in vpogleda v poslovne knjige, kar mu omogoča, da odgovorno sodeluje pri upravljanju družbe. Upravljanje družbe je temeljna zakonska, članska in pogodbeno pravica družbenikov; družbeniki so individualni nosilci pravic upravljanja družbe, skupščina pa je le oblika sprejemanja sklepov, pri čemer tudi ni obvezna. Med temeljne obveznosti družbenikov šteje tudi obveznost ohranjanja osnovnega kapitala.⁹

⁵ Tako bi (je) nekdo lahko postal lastnik deleža ali delnice na podlagi plačila za opravljeno delo (primer, ko se je delnica podelila kot nagrada za opravljeno delo), dedovanja, na podlagi darila, itd.

⁶ O aktivnih in pasivnih družbenikih glej npr. B. Rejc, Spregled pravne osebnosti kapitalske gospodarske družbe, Pravnik, let. 57/2002, št. 608, str. 437-451.

⁷ Razen izjemoma, če to zahteva uprava ali če odloča o nesoglasju med nadzornim svetom in upravo.

⁸ Razen če gre za sistem enotirnega upravljanja in družba nima nadzornega sveta (glej 261. člen ZGD). V tem primeru se pristojnosti nadzornega sveta prenesejo na skupščino.

⁹ Ohranjanje osnovnega kapitala preprečuje tudi podkapitalizacijo družbe. V primeru podkapitalizacije lahko družbenike prav tako zadene sankcija spregleda pravne osebnosti.

45. Kratka primerjava torej pokaže, da ne gre vedno za enake položaje – ne samo med delničarji delniških družb (ki pri upravljanju družbe ne sodelujejo oziroma sodelujejo samo posredno preko nadzornega sveta) in družbeniki družb z omejeno odgovornostjo, ki pri upravljanju družbe aktivno sodelujejo, ampak gre tudi za različnost položaja družbenikov znotraj odnosov med samimi družbeniki družbe z omejeno odgovornostjo. Tako je očitno, da položaj družbenikov oziroma njihovo odgovornost opredeljuje po eni strani vpliv, ki ga imajo na poslovanje družbe (kar bo kriterij ustavnosodne presoje 25. člena ZFPPOd; glej v nadaljevanju: tč. IV te obrazložitve), po drugi strani pa vpliv, ki so ga imeli na ZGD zahtevano uskladitev. Kriterij presoje šestega odstavka 580. člena ZGD glede na drugi odstavek 14. člena ustave je torej vpliv družbenikov na izvedbo zahtevane uskladitve z ZGD.

46. Načela enakosti pred zakonom ni mogoče pojmovati kot enostavno splošno enakost vseh, pač pa kot enako obravnavanje enakih dejanskih ali pravnih stanj. To načelo zakonodajalca zavezuje, da enaka oziroma podobna razmerja ureja enako, na drugi strani pa ravno spoštovanje enakosti zahteva od zakonodajalca, da pri urejanju ne prezre bistveno različnih položajev: na položaje, ki se po svojih bistvenih značilnostih, notranje povezanih s predmetom urejanja, razlikujejo, mora vezati različne pravne posledice. Skrajno pojmovanje enakosti, brez upoštevanja posebne narave nekega dejanskega in pravnega položaja, privede do neenakosti. Za kršitev načela enakosti ne gre samo takrat, kadar zakonodajalec različno uredi neka pravna ali dejanska stanja, ki bi jih moral urediti enako, ampak tudi takrat, kadar ta stanja uredi za vse enako, pa bi jih moral, glede na njihov različen pravni in (ali) dejanski položaj, različno.

47. Dopustnost posega v pravico do enakosti pred zakonom (drugi odstavek 14. člena ustave) se presoja po tako imenovanem testu arbitrarnosti (in ne po strožjem testu sorazmernosti, kjer je treba med drugim izkazati tudi nujnost posega zaradi varstva pravic drugih). Kot arbitrarnost je mogoče označiti tudi primere, ko zakonodajalec – zlasti, kadar nalaga določene obveznosti – ne razlikuje življenjskih dejanskih stanov, ki se glede razlogov, ki so bili podlaga za naložitev obveznosti, bistveno razlikujejo, ob tem pa normodajalec za takšno prezrtje različnosti ni imel stvarnih, s predmetom urejanja notranje povezanih razlogov. V postopku sprejemanja ZGD prikazana potreba po posebni ureditvi obravnavanega vprašanja kaže, da zakonodajalec ob izpodbijani ureditvi ni predvidel možnosti obstoja navedenih različnih pravnih in dejanskih položajev. Zato je ravnal arbitrarno, ko pri nalaganju obveznosti teh razlik ni upošteval. Kadar enakega obravnavanja ni mogoče stvarno opravičiti iz nobenega v poštev prihajajočega zornega kota ali kadar se tako obravnavanje pokaže kot nezdržljivo z zornega kota pravičnosti in je zato arbitrarno, gre za ravnanje, ki je v nasprotju z načelom enakosti pred zakonom. Primerjalna (npr. nemška) ustavnosodna presoja dopušča zakonodajalcu pri zakonodaji s področja gospodarskega usmerjanja še posebno široko področje lastnega urejanja. Stoji na stališču, da mora biti zakonodajalcu omogočeno, posebej pri obravnavanju velike množice takih razmerij, da generalizira, pavšalizira in tipizira. Pri tem se smejo dopustiti tudi določene trdote in nepravilnosti. Tipizacija pa ne sme iti tako daleč, da bi bilo z njo brez razloga prizadeto večje število primerov in naslovnikov zakonske norme. Zakonske trdote smejo načeloma zadevati samo sorazmerno majhno število oseb in poseg v enakost ne sme biti zelo intenziven.¹⁰ Odgovornost družbenikov na podlagi izpodbijane ureditve nastopi avtomatično, po samem zakonu in ne glede na

različnost njihovih položajev in ravnanja. Ker torej zakonska ureditev ne izhaja iz opisanih različnosti položajev posameznih družbenikov, krši načelo enakosti iz drugega odstavka 14. člena ustave.

48. Poleg razlik, ki izhajajo že iz zakonsko urejenega položaja različnih (vrst) družbenikov, pa so s predmetom urejanja (spregled pravne osebnosti) povezane tudi razlike glede tega, koliko so v posameznih konkretnih primerih posamezni družbeniki osebno prispevali (tudi z opustitvami dolžnega ravnanja) k temu, da se izbrisana družba ni pravočasno uskladila z ZGD. Zakonodajalec ne bi bil smel zanemariti, da spregled pravne osebnosti v svojem bistvu vsebuje elemente odprave posledic nedopustnega ravnanja, pa tudi elemente sankcije zanj. Ker je zakonodajalec pri ureditvi spregleda pravne osebnosti po šestem odstavku 580. člena ZGD z uvedbo neomejene in solidarne odgovornosti vseh družbenikov popolnoma zanemaril subjektivni element ravnanja posameznih družbenikov in tudi obseg posledic takšnega ravnanja, se je od splošnega okvira instituta spregleda pravne osebnosti oddaljil tako, da je ureditvi zaradi nekonistentnosti mogoče očitati tudi neskladje z 2. členom ustave. Pri tem je treba upoštevati, da spregled pravne osebnosti predstavlja specialen in izjemen institut, ki globoko poseže v temelje tradicionalno priznanega pravnega bistva kapitalskih družb.

49. Čeprav je določba šestega odstavka 580. člena ZGD z obravnavanega vidika v neskladju z ustavo, bi njena celotna razveljavitev povzročila neustavno stanje. Glede na povedano je namreč določena odgovornost pravih, aktivnih družbenikov za obveznosti izbranih družb ustavno nujna: že v ureditvi, ki je predpisovala, da se nad družbami, ki se v zakonskem roku niso uskladile z določbami ZGD, opravi likvidacija, je bilo nujno močnejše varstvo upnikov, katerih položaj je bil zaradi opustitve predpisanih uskladitev, zlasti uskladitve kapitala, dodatno ogrožen. Toliko močnejša je potreba po dodatnem varstvu upnikov v (novi) ureditvi, ki ob prenehanju takšnih gospodarskih družb ne predvideva nikakršnega postopka, ki bi zagotovil poplačilo upnikov in v primeru morebitne prezadolženosti gospodarske družbe tudi ne predvideva postopka, ki bi zagotovil vsaj uresničitev običajne odgovornosti kapitalskih družb, to je poplačilo iz sredstev družbe ob zagotovitvi enakopravnega položaja upnikov. Z razveljavitvijo sporne določbe bi torej nastala še večja protiustavnost, kot jo predstavlja izpodbijana ureditev: zaščiteni bi bili interesi vseh družbenikov, v celoti nezaščiteni pa bi bili interesi upnikov. Zato je ustavno sodišče sporno določbo razveljavilo le v tistem delu, kolikor se nanaša na t. i. nepravne oziroma pasivne družbenike tj. tiste družbenike, ki v smislu te obrazložitve niso mogli vplivati (imeli vpliva) na uskladitev družbe, zahtevane z ZGD. Ustavno sodišče se zaveda, da bi do takšne rešitve vodila na prvi pogled sistemsko sprejemljivejša, toda daljša pot: z razveljavitvijo zakonske ureditve, ki bi zavezovala državni zbor, da sprejme drugačno ureditev, skladno s to odločbo. Za takšno pot se ustavno sodišče ni odločilo, ker bi v tem primeru prišlo v daljšem prehodnem do neustavnega stanja, ki bi hudo ogrozilo predvsem interese upnikov. To pa ne pomeni, da državni zbor ne bi mogel vprašanja odgovornosti na novo urediti, pri čemer mora upoštevati razloge te odločbe.

50. Navedena odločitev ustavnega sodišča pomeni, da bodo morala sodišča v sodnih postopkih v smislu te obrazložitve upoštevati, ali je imel posamezen družbenik vpliv na to, da ni prišlo do uskladitve družbe z ZGD, pri čemer mu bodo v pomoč zlasti odgovori na vprašanja: ali gre za družbenika v delniški družbi ali v družbi z omejeno odgovornostjo, kdo je bil posamezen družbenik (npr. pravna oseba ali fizična oseba, družbenik na podlagi vnovčitve certi-

¹⁰ L. Šturm, ustavno načelo enakosti, Zbornik znanstvenih razprav – LV. letnik, 1995, str. 284.

fikata itd.), kako so bila razmerja med družbeniki urejena z notranjimi akti družbe, lahko tudi, kakšen bi moral biti delež posameznega družbenika v dokapitalizaciji družbe itd. Pri tem bo sodiščem v pomoč tudi splošna določba 6. člena ZGD, ki določa osnovne kriterije, po katerih je podan spregled pravne osebnosti, s to razliko, da je dokazno breme po tej določbi na strani upnika, na podlagi spregleda po šestem odstavku 580. člena pa bo dokazno breme na strani dolžnika, tj. družbenika (obrnjeno dokazno breme). Navedena odločitev ustavnega sodišča pa je kot vodilo v pomoč tudi upnikom izbrisanih družb, da bodo pri uveljavljanju svojih terjatev upoštevali različnost položaja družbenikov in bodo torej svoje tožbene zahtevke (z namenom čimprejšnjega poplačila) naslavljali le na tiste družbenike, ki bi se v skladu s to odločbo šteli za odgovorne. Zato tudi nima prav ena od pobudnic, ko navaja, da izvršba zoper tujega družbenika, katerega premoženje se nahaja v tujini, ni mogoča. Tudi zanj se bo v postopku pred slovenskim sodiščem ugotavljala njegova odgovornost in izdala sodna odločba, pri čemer pa se bo njeno priznanje in izvršitev v tujini opravila po pravilih mednarodnega zasebnega prava. Na podlagi navedenega je ustavno sodišče odločilo, kot je razvidno iz 2. točke izreka.

c) Presoja prvega odstavka 29. člena in tretjega odstavka 32. člena ter 37. člena in 1. točke 39. člena ZFPPOd 51. Pobudniki izpodbijajo ureditev po ZFPPOd tudi zato, ker naj bi (namesto postopka likvidacije družbe po uradni dolžnosti) uvedli postopek izbrisa družbe brez likvidacije in v tej zvezi zatrjujejo kršitev 74. člena ustave.

52. Iz zakonodajnega gradiva je razvidno, da naj bi bil postopek izbrisa uveden pri tistih pravnih osebah, ki niso imele nobenega premoženja. Takšne pa naj bi bile v večini primerov tudi pravne osebe iz 580. člena ZGD. Likvidacija takšnih pravnih oseb bi bila pri tistih gospodarskih družbah, ki niso poslovale in niso imele nobenega premoženja, brez pomena. Vodenje likvidacijskega oziroma stečajnega postopka po uradni dolžnosti bi povzročilo nesorazmerne in neutemeljene stroške, kakor tudi izjemno obremenitev sodišč. To se je nenazadnje izkazalo tudi s tem, da določba petega odstavka 580. člena ZGD ni zažvela. Pri presoji, kaj pomeni nadomestitev postopka likvidacije po uradni dolžnosti (peti odstavek 580. člena ZGD) z izbrisom brez likvidacije (37. in 39. člen ZFPPOd), je treba upoštevati, da je ZGD v šestem odstavku 580. člena predpisal sankcijo neomejene solidarne odgovornosti vzporedno in neodvisno od sankcije likvidacije. Tudi če bi se gospodarska družba, ki se ni v roku uskladila z ZGD, likvidirala ali pa bi šla v stečaj, bi družbeniki odgovarjali za njene obveznosti osebno, neomejeno in solidarno.

53. Ustava v 74. členu določa, da je gospodarska pobuda svobodna. Iz njega izhaja, da zakon določa pogoje za ustanavljanje gospodarskih organizacij in da se gospodarska dejavnost ne sme izvajati v nasprotju z javno koristjo. V skladu s tem ustavnim načelom ZGD v petem odstavku 1. člena določa, da lahko vsaka domača ali tuja fizična ali pravna oseba ustanovi družbo, to je pravno osebo, ki na trgu samostojno opravlja pridobitno dejavnost kot svojo izključno dejavnost. Družba se šteje kot gospodarska družba samo, če je organizirana v eni od pravnoorganizacijskih oblik, ki jih določa zakon (t. i. numerus clausus pravnih oblik, tretji odstavek 1. člena ZGD). Določanje pogojev za ustanovitev in poslovanje gospodarske družbe ne pomeni poseganja v svobodo gospodarske pobude in tudi ne omejevanja pravice vsakogar, da tako družbo ustanovi. Na podlagi drugega odstavka 74. člena ustave se z zakonom predpišejo oblike gospodarskih organizacij in pogoji za njihovo ustanavljanje.

Z zakonom urejena tipologija gospodarskih subjektov je nujna za pravno ureditev trga ter za odvijanje pravnega prometa in s tem za pravno varnost. Zakon lahko predpiše tudi nove tipe gospodarskih organizacij in pri tem postavi zahteve in roke za prilagoditev obstoječih gospodarskih subjektov novi zakonodaji ter v končni posledici tudi likvidacijo oziroma izbris tistih pravnih oseb, ki svoje organiziranosti v določenem roku ne bi prilagodile novi ureditvi oziroma novi organiziranosti gospodarskih organizacij, če pri tem upošteva druge ustavne določbe, zlasti načelo varstva zaupanja v pravo in enakosti pred zakonom po drugem odstavku 14. člena ustave. Zato prvi odstavek 37. člena in 1. točka 39. člena (kolikor se nanaša na peti odstavek 580. člena ZGD) ZFPPOd ne pomenita posega v svobodo podjetništva (prvi odstavek 74. člena ustave). Iz razlogov navedenih v točkah 32 do 37 te obrazložitve pa tudi 1. točka 39. člena (kolikor se nanaša na peti odstavek 580. člena ZGD) ZFPPOd ni v neskladju s 155. in z 2. členom ustave (1. točka izreka).

54. Pobudnice izpodbijani ureditvi tudi očitajo, da jim ni omogočila zaščite njihovih pravic niti v okviru samega postopka izbrisa niti po končanem postopku izbrisa; sklepi o začetku postopka izbrisa in sklep o izbrisu jim namreč niso bili vročeni osebno, s čimer naj bi jim bile kršene pravice iz 22., 23. in 25. člena ustave.

55. Ustava v 25. členu določa, da je vsakomur zagotovljena pravica do pritožbe ali drugega pravnega sredstva proti odločbam sodišč in drugih državnih organov, organov lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil, s katerimi ti odločajo o njegovih pravicah dolžnostih ali pravnih interesih. Smisel tega ustavnega zagotovila ni le v tem, da zagotavlja posamezniku pravico do vložitve pravnega sredstva, temveč predvsem v tem, da lahko z vložitvijo pravnega sredstva učinkovito brani in varuje svoje pravne interese. Eden od elementov učinkovitosti je tudi pravilna vročitev. praviloma je to osebna vročitev. Izključitev osebne vročitve zato lahko pomeni poseg v 25. člen ustave, ki je dopusten samo pod pogoji iz tretjega odstavka 15. člena ustave. Drugačen pa je položaj v primeru, če osebna vročitev ni mogoča oziroma je toliko otežena, da bi zahteva po osebni vročitvi ogrozila samo pravico do pravnega sredstva. Pred presojjo izpodbijane ureditve je bilo zato treba najprej ugotoviti, ali bi bila osebna vročitev vsakemu posameznemu družbeniku sploh mogoča oziroma pravno in dejansko izvedljiva.

56. ZFPPOd v drugem odstavku 37. člena določa, da se za izbris smiselno uporabijo določbe 3. poglavja tega zakona; v tretjem odstavku istega člena pa, da so sodišča dolžna v roku treh mesecev od uveljavitve zakona izdati sklepe o izbrisu pravnih oseb, ki se niso uskladile z določbami ZGD. ZFPPOd določa, da lahko družbeniki zoper sklep o začetku postopka izbrisa vložijo ugovor (30. člen), zoper sklep o izbrisu družbe pa pritožbo (34. člen). Sklep o začetku postopka izbrisa se vroči gospodarski družbi (drugi odstavek 29. člena ZFPPOd) in vpiše v sodni register (četrti odstavek istega člena). Proti navedenemu sklepu je dovoljen ugovor v roku dveh mesecev od vročitve sklepa (prvi odstavek 30. člena). Če proti sklepu ni bil vložen ugovor oziroma če je ugovor zavrnjen oziroma zavrnjen, registrsko sodišče izda sklep o izbrisu gospodarske družbe iz sodnega registra (sklep o izbrisu). Sklep o izbrisu se vroči gospodarski družbi (tretji odstavek 32. člena) in objavi v Uradnem listu Republike Slovenije (prvi odstavek 33. člena). Zoper navedeni sklep je dovoljena pritožba (tudi družbenikov) v roku 30 dni; rok za pritožbo teče od vročitve sklepa o izbrisu gospodarski družbi, če je pritožbo vložila gospodarska družba, v vseh ostalih primerih pa od objave sklepa o izbrisu.

57. ZGD v 409. členu določa, da se družba z omejeno odgovornostjo ustanovi s pogodbo, ki mora biti sklenjena v

obliki notarskega zapisa, podpišejo pa jo vsi družbeniki oziroma ustanovitelji (družbena pogodba). V tretjem odstavku iste pogodbe tudi določa, katere so obvezne sestavine družbene pogodbe. Tako med obvezne sestavine družbene pogodbe (ob ustanovitvi družbe) šteje tudi navedba zneska osnovnega kapitala in vsakega osnovnega vložka posebej ter navedba družbenika za vsak osnovni vložek (tretja alineja tretjega odstavka 409. člena ZGD). Te so tudi predmet vpisa v sodni register ob ustanovitvi družbe. V primeru spremembe družbene pogodbe mora poslovodja družbe v skladu s 450. členom ZGD spremembo prijaviti za vpis v sodni register. Sprememba družbene pogodbe začne veljati z vpisom v register; navedeni vpis v sodni register ima konstitutiven učinek.¹¹ Vpis ima konstitutiven učinek, kadar je nastanek pravice ali pravnega razmerja neposredna posledica vpisa v sodni register. Vendar pa sprememba družbenika na poslovnem deležu (kot npr. posledica odsvojitve deleža, izstopa, izključitve) ne pomeni spremembe družbene pogodbe. Vpis spremembe družbenika v sodni register ima tudi zgolj deklarativni učinek,¹² kar pomeni, da sprememba družbenika učinkuje že pred vpisom v sodni register in neodvisno njega. Tako npr. pri odsvojitvi poslovnega deleža sprememba družbenika učinkuje že s samo sklenitvijo pogodbe o odsvojitvi deleža in obvestilom poslovodje družbe (prvi odstavek 417. člena ZGD); pri izstopu družbenika že s samo izjavo volje družbenika (436. člen ZGD) itd. Iz navedenega je torej razvidno, da so osebe, ki so dejanski družbeniki, v vsakem trenutku lahko znani samo družbi sami oziroma poslovodji te družbe. Družbeniki, ki so vpisani v sodni register, torej niso vedno tudi dejanski družbeniki. To nenazadnje kaže tudi primer enega od pobudnikov, ko poslovodja družbe ni prijavil spremembe družbenika v sodni register.

58. Še manj pa dejanskemu stanju glede lastniške strukture ustreza navedba ustanoviteljev v sodnem registru pri delniški družbi. Spremembe delničarjev se namreč sploh ne vpisujejo v sodni register. Lastniška struktura pri imenskih delnicah je tako razvidna iz delniške knjige (ki jo vodi uprava družbe) oziroma iz registra imenskih vrednostnih papirjev (ki jo v imenu in za račun družbe vodi Klirinško depotna družba; glej 65. člen zakona o nematerializiranih vrednostnih papirjih, Uradni list RS, št. 23/99 – v nadaljevanju: ZNVP), pri prinosniških delnicah pa iz evidence o vpogledih, ki jo vodi Klirinško depotna družba (87. člen ZNVP).¹³

59. Kot je torej razvidno, bi bila osebna vročitev posameznim (dejanskim) družbenikom oziroma delničarjem (upoštevaje tudi hitrost postopka izbrisa) ne samo časovno zamudna, ampak v mnogih primerih celo nemogoča. Upoštevanje predhodno obrazložitev, (ki se nanaša na določitev družbenikov, ki v smislu te odločbe štejejo za odgovorne), pa bi bila osebna vročitev, v trenutku izdaje sklepov, pasivno legitimiranim družbenikom še toliko težja. Da bi torej zakonodajalec sploh lahko omogočil pravico do pritožbe, je moral namesto osebne vročitve določiti drugo vrsto vročitve, ki je glede na okoliščine primerna. Glede na z ZGD predpisano dolžnost ravnanja poslovodje oziroma uprave družbe in družbenikov oziroma delničarjev samih¹⁴ (po ZFPPOd pa je dolžnost

skrbnega ravnanja poslovodje in uprave ter tudi družbenikov urejena še znatno strožje), glede na eno oziroma dvomesečni rok, ki ga je zakonodajalec dal za vložitev pravnega sredstva, ter glede na javno objavo navedenih sklepov v sodnem registru oziroma Uradnem listu RS, je po oceni ustavnega sodišča z ZFPPOd predpisana vročitev družbi najprimernejša. Zato v tem primeru ne gre za poseg v pravico iz 25. člena ustave, temveč za določitev načina uresničevanja pravice do pritožbe (drugi odstavek 15. člena ustave).

60. V okviru samega postopka izbrisa so imele torej tako pobudnice kot družba sama možnost zaščititi svoje premoženje oziroma premoženje družbe, če bi ga ta imela. Vendar pa ustavno sodišče opozarja, da tudi če bi registrsko sodišče ugovoru ugodilo in razveljavilo sklep ter bi se zoper družbo izvedel likvidacijski oziroma stečajni postopek, to na sam obstoj odgovornosti družbenikov za obveznosti družbe ne bi vplivalo. Kot izhaja iz predhodne obrazložitve, je s potekom roka za uskladitev z ZGD odgovornost družbenikov za obveznosti družbe že nastala. Kršena pa tudi ni njihova pravica do sodnega varstva iz prvega odstavka 23. člena ustave, ki določa, da ima vsakdo pravico, da o njegovih pravicah in dolžnostih ter o obtožbah proti njemu brez nepotrebnega odlašanja odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom ustanovljeno sodišče.

61. Pobudnice so imele (oziroma imajo) tudi po končanem postopku izbrisa možnost zaščititi svoje premoženje. Glede na to, da je zakon prenesel vse obveznosti na družbenike, družbeniki pa ob izbrisu družbe prevzamejo tudi morebitno premoženje družbe, je mogoče družbenike šteti za univerzalne naslednike dosedanje družbe tudi na aktivni strani. To pomeni, da preidejo nanje tudi terjatve dosedanje družbe. Če je družbenikov več, bodo nastopali v skladu s pravili o družbeni pogodbi ali o skupnosti civilnega prava, en sam družbenik pa bo uveljavljal terjatve kot posameznik. V zvezi z uveljavljanjem terjatev v sodnih postopkih pa ustavno sodišče opozarja na določbo 205. člena zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99; v nadaljevanju: ZPP), ki določa razloge, zaradi katerih nastopi prekinitev sodnega postopka po sili zakona. Tako v 4. točki prvega odstavka 205. člena določa, da se sodni postopek prekine, če stranka, ki je pravna oseba, preneha obstajati, oziroma če ji pristojni organ pravnomočno prepove delovanje. Postopek, ki je prekinjen iz kakšnega razloga, ki je naveden v 1. do 4. točki prvega odstavka 205. člena ZPP, se nadaljuje, ko ga dedič ali skrbnik zapuščine, novi zakoniti zastopnik, stečajni upravitelj ali pravni nasledniki pravne osebe prevzamejo ali ko jih sodnik povabi, naj to storijo. Inicijativo za nadaljevanje postopka dajo torej lahko družbeniki ali pa sodišče. V obeh primerih bo sodišče izdalo sklep o nadaljevanju postopka.¹⁵ Iz navedenega je razvidno, da se položaj družbenikov po ZFPPOd v primerjavi z ZGD glede možnosti uveljavljanja terjatev družbe ni poslabšal, kot to zatrjujejo posamezne pobudnice.

62. Takšna ureditev tudi ne nasprotuje načelu enakega varstva pravic po 22. členu ustave, ki vsakomur zagotavlja enako varstvo njegovih pravic v postopku pred sodišči, drugimi državnimi organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil. Poseg v to ustavno pravico bi bil podan, če bi bil posamični akt sprejet v postopku, v katerem pritožnik ne bi mogel uveljavljati ali bi lahko omejeno uveljavljal svojo pravico, kar bi lahko posledično prizadelo tudi kakšno drugo njegovo pravico. Do tega bi lahko prišlo tudi, če bi pritožnik izpolnjeval z zakonom določene pogoje za uveljavitev oziroma priznanje pravice, pa zaradi neustavnosti oziroma nezakonitega postopka te svoje pravice ne bi mogel uveljavljati.

¹¹ Tako tudi B. Zabel v zakonu o gospodarskih družbah s komentarjem, 2. knjiga, GV Založba, 2002, str. 372.

¹² Isto, Komentar k 417. členu ZGD, str. 380, ko se sklicuje tudi na sodno prakso.

¹³ Imenski nematerializirani vrednostni papirji se od prinosniških nematerializiranih vrednostnih papirjev razlikujejo po javni dostopnosti podatkov. Podatki o imetnikih imenskih vrednostnih papirjev so javni (glej prvi odstavek 84. člena ZNVP), torej dostopni vsakomur. Podatki o imetnikih prinosniških nematerializiranih vrednostnih papirjih pa so zaščiteni, zato nihče, niti izdajatelj, nima pravice dostopa do podatkov o imetnikih prinosniških nematerializiranih vrednostnih papirjev (prvi odstavek 85. člena ZNVP). Pod določenimi pogoji imajo pravico do dostopa sodišče, davčni organ, Banka Slovenije, Urad za zavarovalni nadzor oziroma drug državni organ, če te podatke potrebujejo v sodnem ali drugem postopku.

¹⁴ Glej B. Zabel v zakonu o gospodarskih družbah s komentarjem, 2. knjiga, GV Založba, 2002, h komentarju 449. člena ZGD, str. 461-474.

¹⁵ Tako tudi Dida Volk: zakon o finančnem poslovanju v (sodni) praksi, Podjetje in delo, št. 6-7/2000, str. 1518-1529.

63. Določbe drugega odstavka 29. člena, tretjega odstavka 32. člena in 37. člen ZFPPOd zato niso v neskladju z ustavo (1. točka izreka).

64. Ustava v 89. členu določa, da državni zbor sprejema zakone v večfaznem postopku, če s PoDZ ni določeno drugače. Ne glede na problematičnost zakonodajalčeve prakse, da se takšni zahtevni in zapleteni zakonski predlogi s posledicami za širši krog fizičnih in pravnih oseb, sprejemajo po za takšne primere tveganem, hitrem postopku, pa pobudniki niso izkazali neposrednih kršitev določb Poslovnika Državnega zbora. Da bi bila v konkretnem primeru takšna odločitev v nasprotju z določbami PoDZ, pa ustavno sodišče ni ugotovilo. Prav tako je k obravnavanemu predlogu zakona državni svet imel možnost dati svoje mnenje. Zato izpodbijana ureditev tudi glede postopka sprejemanja ni v neskladju z ustavo (89. člen in druga alineja 97. člena ustave).

B)–IV

II. Nedelujoče družbe

65. ZFPPOd v 25. členu določa:

“(1) Po uradni dolžnosti se iz sodnega registra izbrše gospodarska družba, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

1. če v dveh zaporednih poslovnih letih ni predložila letnega poročila oziroma letnega računovodskega poročila organizaciji, pooblaščen za obdelovanje in objavljanje podatkov (70. člen ZGD¹⁶),

2. če gospodarska družba nima premoženja,

3. če nastopi razlog, ki ga za izbris gospodarske družbe brez likvidacije določa drug zakon.

(2) Šteje se, da obstaja razlog iz 2. točke prejšnjega odstavka, če gospodarska družba neprekinjeno v obdobju 12 mesecev ne opravlja izplačil preko računa pri organizaciji, ki za gospodarsko družbo opravlja posle plačilnega prometa.”

66. Za gospodarske družbe, pri katerih nastopi izbrisni razlog iz 1. točke prvega odstavka 25. člena, se začne navedena določba uporabljati v treh letih po uveljavitvi tega zakona oziroma kasneje (torej dne 23. 7. 2002); za gospodarske družbe, za katere velja domneva iz drugega odstavka 25. člena ZFPPOd (po kateri se šteje, da družba nima premoženja, če po uveljavitvi tega zakona neprekinjeno v obdobju 12 mesecev ne opravljajo izplačil preko računa pri organizaciji, ki za gospodarsko družbo opravlja posle plačilnega prometa), pa se navedena določba uporablja od 23. 7. 2000.

67. Z izbrisom gospodarske družbe iz sodnega registra družba preneha (prvi odstavek 27. člena ZFPPOd). V tem primeru se šteje, da so družbeniki oziroma delničarji gospodarske družbe podali izjavo z vsebino, določeno v prvem odstavku 394. člena ZGD (četrti odstavek 27. člena ZFPPOd). Določbi drugega in tretjega odstavka 394. člena ZGD se smiselno uporabljata tudi za prenehanje gospodarske družbe iz prvega odstavka tega člena (peti odstavek 27. člena ZFPPOd). Na podlagi notarske izjave iz 394. člena ZGD se šteje, da so družbeniki neomejeno solidarno prevzeli vse obveznosti izbrisane družbe.

68. Pobudniki so družbeniki izbrisanih družb iz razloga po 2. točki prvega odstavka 25. člena ZFPPOd. Kot izhaja iz izpodbijane ureditve, je zakonodajalec za nedelujoče družbe predpisal dve sankciji: izbris družbe iz sodnega registra, tej sankciji pa je sledila sankcija neomejene solidarne odgovornosti družbenikov za vse obveznosti izbrisane družbe. Ustavno sodišče je zato najprej opravilo ustavnosodno pre-

sojo izpodbijane ureditve v delu, ki se nanaša na sankcijo izbrisa družbe iz sodnega registra.

a) Presoja 9. člena ZFPPOd

69. Pobudnika družba Unipoint in France Grašič izpodbijata tudi 9. člen ZFPPOd, ker naj bi navedeni člen kršil 67. in 74. člen ustave. V čem naj bi bila protiuustavnost določbe 9. člena ZFPPOd, pobudnika ne utemeljita. Z ureditvijo, ki po navedeni določbi nalaga upravi družbe spremljanje in obvladovanje tveganj, pa samo po sebi ne more biti poseženo niti v gospodarsko niti v socialno ali ekološko funkcijo lastnine (67. člen ustave), prav tako pa tudi ne v svobodo podjetništva (74. člen ustave), saj izpodbijani člen ne predstavlja pogoja ali obveznosti, ki bi se nanašal na opravljanje gospodarske dejavnosti ali konkurenco na trgu (1. točka izreka).

b) Presoja 2. točke prvega odstavka 25. člena ZFPPOd

70. Iz zakonodajnega gradiva ZFPPOd (EPA 832 – II-hitri postopek, Poročevalec DZ, št. 38/99) je razvidno, da je bilo po podatkih Agencije Republike Slovenije za plačilni promet (v nadaljevanju: APP) leta 1991, ko je bilo v povprečju 919 pravnih oseb, ki so imele blokirane račune več kot 5 dni, leta 1998 teh pravnih oseb že 8.537. Še bolj se je od leta 1991 do leta 1998 povečal povprečni znesek neporavnanih obveznosti, od 6.319 milijonov tolarjev na 87.573 milijonov tolarjev. Povprečni znesek neporavnanih obveznosti je bil v letu 1998 za 15,0% višji kot leto prej. Nasprotno temu pa se je število delavcev, zaposlenih pri pravnih osebah z blokiranim žiro računom, zmanjševalo in ne povečevalo. Tako je bilo v letu 1991 zaposlenih v povprečju 220.408 delavcev ali največ med obravnavanimi leti, leta 1998 pa 57.281 delavcev, kar je v omenjenih letih najmanj. Pomemben del pravnih oseb z blokiranimi računi predstavljajo pravne osebe, ki so imele žiro račun blokiran več kot eno leto. Po podatkih APP je bilo po stanju na dan 28. 2. 1999 takih pravnih oseb 6.587, od teh jih 6.083 (torej 92%) ni zaposlovalo nobenega delavca, stanje njihovih neporavnanih obveznosti pa je bilo 63.633 milijonov tolarjev. Samo pri 504 pravnih osebah so bili zaposleni tudi delavci, stanje njihovih obveznosti pa je bilo 20.819 milijonov tolarjev. Iz navedenih podatkov je zakonodajalec sklepal, da kar 92% vseh pravnih oseb, ki imajo žiro račun blokiran več kot eno leto, v resnici sploh ni več poslovalo in tudi ni imelo nikakršnega premoženja.

71. Z zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (Uradni list RS, št. 52/99 – v nadaljevanju: ZPPSL-B) sta bila črtana drugi in tretji odstavek 3. člena ZPPSL¹⁷, ki sta omogočala stečaj po uradni dolžnosti. Razlog so bile negativne posledice, ki bi nastale, če do črtanja teh določb ne bi prišlo:

1. iz proračuna bi bilo treba založiti stroške uvedbe stečaja najmanj v višini 150.000 tolarjev za posamezen stečaj oziroma skupno 900 milijonov tolarjev;

2. takšen plaz stečajev bi popolnoma zasul sodišča, ki bi morala te stečaje reševati prednostno. Ob dosedanji dinamiki reševanja (na leto rešenih 200 stečajnih zadev) pa bi sodišča potrebovala za 6.000 stečajev 30 let.

72. ZFPPOd je v 25. členu določil dve merili, po katerih se šteje, da je družba gospodarsko mrtva. Po 1. točki prvega odstavka 25. člena – če družba v dveh letih ni predložila letnega poročila oziroma letnega računovodskega poročila. Po 2. točki prvega odstavka 25. člena – če družba nima premoženja, pri čemer se šteje, da družba

¹⁶ Z novelo ZGD-F se je celotno 7. poglavje I. dela ZGD in členu 50 do 71 nadomestilo z novim 7. poglavjem "Poslovne knjige in letno poročilo" in novimi členu 50 do 66.

¹⁷ Določal je možnost uvedbe stečajnega postopka po uradni dolžnosti nad dolžnikom, ki ni zagotovil izplačila plač zadnje tri mesece, ali je imel blokiran žiro račun, ali je bil zadnjih 12 mesecev nelikviden.

nima premoženja, če neprekinjeno 12 mesecev ne opravlja izplačil preko svojega računa. Navedena domneva pa je izpodbojna, saj se lahko dokazuje, da družba premoženje ima. ZFPPOd namreč v 30. členu določa razloge, iz katerih je mogoče vložiti ugovor zoper sklep o začetku postopka izbrisa družbe. Ugovor lahko vložijo družba, družbenik oziroma delničar in upnik družbe. Tako je mogoče izpodbijati navedeni sklep, če se dokaže, da družba premoženje ima, oziroma da postopka izbrisa ni bilo dovoljeno začeti, ker nad družbo že teče postopek prisilne poravnave, stečaja ali likvidacije (glej 23. člen in 2. točko drugega odstavka 30. člena ZFPPOd). Smiselno enako velja tudi za sklep o izbrisu in pritožbo zoper sklep o izbrisu (32. in 34. člen ZFPPOd).

73. Družba, ki je gospodarsko mrtva, ne deluje, ne pridobiva prihodkov, ne opravlja izplačil in tudi nima premoženja. Po drugi strani pa je po formalni strani izenačena s katerokoli drugo družbo. Je pravna oseba, ki sme pridobivati pravice, terjatve in obveznosti. Njeno gospodarsko stanje navzven ni vidno. Upniki se zanesejo, da ima vsaj minimalno premoženje. Vendar njen formalni videz lahko prikriva njeno negativno stanje. Zato obstaja precejšnja nevarnost, da se nedelujoča družba zlorabi za oškodovanje upnikov. Navedena dejstva torej kažejo, da nedelujoče družbe ogrožajo varnost pravnega prometa. Namen sankcije, ki jo je določil zakonodajalec, je zaščita položaja upnikov oziroma zmanjšanje nevarnosti pri poslovanju v pravnem prometu. Tudi rok, ki ga je določil za nastop navedene sankcije, je razumen; družba oziroma družbeniki so imeli v tem roku dovolj časa, da bi nedelujočo družbo bodisi likvidirali bodisi začeli stečajni postopek. Ob tem ustavno sodišče še pripominja, da položaja v letu 2000 (ko je izpodbijana ureditev pričela veljati) ne gre več v celoti enačiti s položajem v prvih letih po uveljavitvi ZGD, ko je še šlo za privajanje novim gospodarskim pravilom nove družbenoekonomske ureditve (kot je bil to lahko argument pri družbenikih, ki se niso uskladili z določbami ZGD). Nastopanje gospodarskih subjektov na trgu ter prevzemanje pravic in obveznosti zahtevajo tudi skrbnost teh subjektov glede spremljanja veljavne zakonodaje. Glede na navedeno izpodbijana ureditev izbrisa družbe iz razloga po 2. točki prvega odstavka 25. člena ZFPPOd ni v neskladju z ustavo (1. točka izreka).

c) Presoja četrtega in petega odstavka 27. člena ZFPPOd

74. Enako, kot je ustavno sodišče že ugotovilo (glej obrazložitev pod točko B. – III, a) glede ustavnosti ureditve, ki določa neomejeno solidarno odgovornost družbenikov v primeru neuskladitve, velja tudi za družbenike tistih družb, ki so bile izbrisane, ker nimajo premoženja. Pri presoji teh določb je kriterij presoje vpliv družbenika, ki ga je imel ta na poslovanje družbe. V teh primerih bodo morala sodišča izhajati iz že opisanih različnosti položajev med posameznimi družbeniki oziroma delničarji, oziroma iz različnosti v njihovih notranjih razmerjih; pri tem pa bodo morala upoštevati zlasti: kakšen vpliv je imel posamezen družbenik na poslovodstvo in njegovo sodelovanje pri tem, kakšna je bila njegova stopnja vključenosti v gospodarjenje družbe, koliko je bil seznanjen z gospodarjenjem družbe, kakšen je sploh bil interes družbenika za sodelovanje v družbi, ali so obveznosti družbe nastale še za časa, ko je oseba bila družbenika te družbe ali kasneje, itd. Če je zakonodajalec določil izbris nedelujočih družb iz sodnega registra zaradi varstva pravnega prometa in upnikov, je seveda razumljivo, da je moral zavarovati tudi upnike izbrisanih družb. Ureditve po ZFPPOd je v tem delu milejša od ureditve po ZGD; v primerih iz drugega odstavka 30. člena ZFPPOd bi se namreč družbeniki nedelujočih družb, pod pogoji iz tega člena, lahko celo

ognili navedeni sankciji, sankcija po šestem odstavku 580. člena ZGD pa je nastopila že s samim potekom roka za uskladitev in tudi kasnejša uvedba likvidacijskega ali stečajnega postopka ni vplivala na sam obstoj odgovornosti družbenikov.

75. Glede na že ugotovljeno, da določitev sankcije neomejene odgovornosti sama po sebi ni v neskladju z ustavo in bi jo torej zakonodajalec na enak način, kot jo je določil s šestim odstavkom 580. člena ZGD, lahko določil tudi v ZFPPOd, se postavlja vprašanje, kakšen je sploh pomen izjave družbenikov iz četrtega odstavka 27. člena ZFPPOd. S sklicevanjem na 394. člen ZGD, v katerem je navedena izjava določena kot temelj za to, da družba lahko preneha brez likvidacije, kaže na to, da je zakonodajalec uporabil (izpodbojno) pravno domnevo, da so delničarji sami želeli likvidirati družbo (izpodbojno zato, ker je dana možnost ugovora po 30. členu ZFPPOd). Če torej zoper sklep o izbrisu ni bil vložen ugovor ali pa je bil zavrnjen oziroma zavržen, ZFPPOd šteje, da so družbeniki dali izjavo o prevzemu vseh obveznosti izbrisane družbe. Po oceni ustavnega sodišča navedena določba ne predstavlja pravne fikcije (zoper katero ni mogoč nasproten dokaz), ampak gre za neizpodbojno pravno domnevo. Za pravno domnevo gre, kadar se po zakonu brez dokazovanja šteje, da določena dejstva obstojijo ali ne obstojijo po temelju njihove zveze z drugimi dejstvi, katerih obstoj (neobstoj) se dokazuje po splošnih pravilih. Domneve torej predpostavljajo dve dejstvi, ki sta v določeni zvezi: prvo dejstvo, ki se težko dokazuje in katerega obstoj (neobstoj) zakon domneva, in drugo, ki je z njo po rednem teknu stvari v določenem razmerju, ki se lažje dokazuje in ki se mora dokazati po splošnih pravilih. V tem primeru je zakonodajalec štel, da družbo, ki ne posluje in nima premoženja, želijo družbeniki likvidirati po skrajšanem postopku, tj. po 394. členu ZGD, in da so zato v skladu s to določbo podali tudi izjavo o prevzemu obveznosti. Pravna fikcija se torej razlikuje od pravne domneve po tem, da se z domnevo predpostavlja kot resnično nekaj, kar je verjetno resnično, medtem ko se s pravno fikcijo postavlja kot resnično nekaj, za kar se ve, da ni resnično. V izpodbijani določbi se zato dejansko vzpostavlja neizpodbojna pravna domneva, ki se sicer prav po tem, da je ni dovoljeno izpodbijati, približuje pravni fikciji, vendar pa ni pravna fikcija.

76. Ob upoštevanju navedenega ter glede na predhodno že ugotovljeno neustavnost ureditve po šestem odstavku 580. člena ZGD tudi v navedenem primeru in iz enakih razlogov ustavno sodišče ugotavlja, da izpodbijana ureditev, ki ne upošteva različnosti položajev družbenikov – ki torej ne dopušča izpodbojne pravne domneve, krši načelo enakosti in načela pravne države (drugi odstavek 14. člena ustave in 2. člen ustave). Če se odgovornost družbenikov po šestem odstavku 580. člena ZGD presoja v odvisnosti od vpliva, ki so ga imeli na ZGD zahtevano uskladitev z določbami zakona, pa je temelj odgovornosti družbenikov nedelujočih družb po ZFPPOd vpliv, ki so ga imeli na poslovanje družbe in na nastanek obveznosti te družbe. Družbeniki, ki v smislu te obrazložitve vpliva na poslovanje niso imeli, štejejo za t. i. nepravne, pasivne družbenike. Zato je ustavno sodišče tudi navedeno zakonsko ureditev razveljavilo v delu, kolikor se šteje, da so izjavo o prevzemu vseh obveznosti družbe podali v smislu te obrazložitve tudi t. i. nepravni, pasivni družbeniki. To pomeni, da bodo v teh primerih sodišča morala ugotavljati odgovornost posameznega družbenika za obveznosti družbe v odvisnosti od vpliva, ki so ga imeli na poslovanje družbe. Ustavno sodišče je zato odločilo, kot izhaja iz 2. točke izreka.

č) Presoja 36. člena ZFPPOd

77. Člen 36 ZFPPOd določa, da sodišče, če se po izbrisu gospodarske družbe najde premoženje družbe, opravi na predlog upnika nad tem premoženjem postopek likvidacije oziroma stečaja po določbah ZPPSL. Glede na to, da je zakon prenesel vse obveznosti na družbenike in da družbeniki ob izbrisu družbe prevzamejo tudi morebitno premoženje, je ustavno sodišče pravni položaj družbenikov opredelilo kot univerzalno pravno nasledstvo (glej točko 61 obrazložitve). S takšnim izhodiščem zakonodajalca je skladna le ureditev, da tudi pozneje najdeno premoženje preide na družbenike oziroma ostane njihovo. Ker ZFPPOd določa drugače, je v tem delu v nasprotju s samim seboj, s tem pa v nasprotju z 2. členom ustave. Zato je ustavno sodišče 36. člen ZFPPOd razveljavilo (3. točka izreka).

III. Ureditev položaja družbenikov izbranih družb, na premoženje katerih je že bilo poseženo

78. Iz vloženi pobud je razvidno, da je bilo na premoženje nekaterih družbenikov že poseženo. Pri tem je lahko v določenih primerih prišlo tudi do neupravičenega posega, če poseg v premoženje družbenikov ni imel pravne osnove v kriterijih razlikovanja pravih od nepravih oziroma aktivnih od pasivnih družbenikov izbranih družb, kot jih je (primeroma) opredelilo ustavno sodišče s to odločbo. Zato je ustavno sodišče na podlagi drugega odstavka 40. člena ZUstS določilo, da je 2. točka izreka te odločbe pravna podlaga za regresni zahtevek v notranjih razmerjih med družbeniki. Regresni zahtevek imajo tisti družbeniki, pri katerih glede na kriterije te odločbe ni mogoče uporabiti spregleda pravne osebnosti, pa so že plačali za obveznost družbe ali pa so odločbe, ki so izvršilni naslov in se glasijo nanje, že pravnomočne (4. točka izreka).

79. Ustavno sodišče je s posebnim sklepom do končne odločitve zadržalo izvrševanje določb 3. poglavja ZFPPOd in določilo način njegovega izvrševanja. Z dnem začetka učinkovanja te odločbe tj. naslednji dan po njeni objavi v Uradnem listu Republike Slovenije (43. člen ZUstS), sklep o zadržanju preneha veljati.

C)

80. Ustavno sodišče je to odločbo sprejelo na podlagi 21. in 43. člena ter drugega odstavka 40. člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam Lukić, ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Drugo, tretjo in četrto točko izreka je sprejelo soglasno. Prvo točko pa z osmimi glasovi proti enemu. Proti je glasovala sodnica Dragica Wedam Lukić, ki je dala delno pritrdilno in delno odklonilno ločeno mnenje.

Št. U-I-135/00-77

Ljubljana, dne 9. oktobra 2002.

Predsednica
dr. Dragica Wedam Lukić

zanjo Namestnik predsednice
dr. Janez Čebulj l. r.

4673. Odločba o ugotovitvi neskladja nekaterih določb odloka o ureditvi cestnega prometa v naseljih Občine Celje in razveljavitve nekaterih določb odloka o občinskih cestah

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo Matije Rožiča iz Mozirja, na seji dne 9. oktobra 2002

odločilo:

1. V odloku o ureditvi cestnega prometa v naseljih Občine Celje (Uradni list RS, št. 5/93, 54/94 in 46/96) so bili v neskladju z zakonom drugi odstavek 48. člena v delu, ki se je nanašal na 2. točko 47. člena odloka, ter 1. in 3. točka prvega odstavka 54. člena. Ta ugotovitev ima učinek razveljavitve.

2. V odloku o občinskih cestah (Uradni list RS, št. 85/99) se razveljavijo 1. točka prvega odstavka, drugi in tretji odstavek 32. člena, del četrtega odstavka 32. člena, ki se glasi: "pločnikov in javnih hodnikov ali", ter 33. člen.

3. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti 7. točke 75. člena odloka iz 1. točke izreka se zavrže.

Obrazložitev

A)

1. Pobudnik izpodbija 49. in 55. člen odloka o ureditvi cestnega prometa v naseljih Občine Celje (v nadaljevanju: odlok), kjer je določeno, katere ukrepe zimske službe so dolžni opravljati lastniki stanovanjskih hiš ter lastniki stanovanj in lokalov v objektih, ter 10. točko 76. člena, ki ravnanje v nasprotju s 55. členom odloka sankcionira kot prekršek. Svoj pravni interes utemeljuje z dejstvom, da je pred Okrožnim sodiščem v Celju zoper njega in ostale solastnike večstanovanjske hiše vložena tožba na plačilo odškodnine, ker naj bi se tožnica na pločniku pred hišo, ki domnevno ni bil posipan proti poledici, hudo poškodovala. Izpodbijane določbe naj bi predstavljale pravno podlago za vloženo tožbo. Pobudnik poudarja, da je po 8. členu zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 29/97 - v nadaljevanju: ZJC) vzdrževanje javnih cest, vključno z zagotavljanjem prometne varnosti, obvezna gospodarska javna služba, in navaja, da je vzdrževanje javnih cest v Občini Celje po določilih zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 - v nadaljevanju: ZGJS) s koncesijsko pogodbo preneseno na družbo Ceste Kanalizacija Celje. Ker odlok v izpodbijanem delu po njegovem mnenju nima podlage v zakonu in v ustavi, je v nasprotju s 153. členom ustave. Ustavnemu sodišču predlaga, naj razveljavi 49. in 55. člen odloka ter 10. točko 76. člena odloka v delu, ki se nanaša na ravnanje v nasprotju s 55. členom odloka.

2. Na podlagi prvega in četrtega odstavka 26. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 - v nadaljevanju: ZUstS) je ustavno sodišče Mestni občini Celje poslalo pobudo v odgovor. Ta je v odgovoru navedla, da je bil izpodbijani odlok dvakrat spremenjen in dopolnjen. S spremembo leta 1994 naj bi bilo v 55. členu določeno, da je upravnik večstanovanjske hiše dolžan čistiti sneg s pločnikov v dolžini objekta, ki meji na pločnik, ter da mora odstranjevati ledene sveče, ki visijo s streh na pločnik oziroma na površino, po kateri hodijo pešci. Upoštevač pravno mnenje Ministrstva za okolje in prostor z dne 7. 11. 1994, pa naj bi bilo s spremembo leta 1996 določeno, da so dolžni čistiti sneg s pločnikov in odstranjevati ledene sveče s streh lastniki stavb oziroma stanovanj. Pojasnila je še, da je bil leta 1994 sprejet odlok o gospodarskih javnih službah (Uradni

list RS, št. 30/94 in 35/01), ki v peti alineji 2. člena kot obvezno javno službo določa čiščenje javnih površin. V konkretnem primeru naj bi čiščenje in pluzenje snega v Mestni občini Celje pogodbeno opravljala družba Ceste Kanalizacija Celje.

3. Pobudnik je na podlagi odgovora nasprotne udeleženke navedel, da mnenje Ministrstva, na katerega se le-ta sklicuje, ne more biti pravna podlaga za zakonito spremembo izpodbijanega 55. člena odloka. Poudaril je, da je po ZJC vzdrževanje javnih cest, vključno z zagotavljanjem prometne varnosti, obvezna gospodarska javna služba, ki jo je po 61. členu zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in nasl. – v nadaljevanju: ZLS) dolžna zagotavljati Občina. Izpodbijane določbe odloka naj bi bile zato v nasprotju tudi z 61. členom ZLS. Poleg tega naj bi bil izpodbijani 49. člen v zvezi z 48. členom nejasen in nerazumljiv. Izvrševanje ukrepov zimske službe naj bi namreč nalagal tako pogodbenim partnerjem (kar bi bilo skladno z 61. členom ZLS) kot tudi lastnikom stavb. Pojmi v 49. in 55. členu naj bi bili uporabljeni neustrezno, tako da ni jasno, na koga se navedeni določbi nanašata. Člen 49 naj bi k izvrševanju zimske službe zavezoval le lastnike stavb, medtem ko naj bi 55. člen te obveznosti razširil še na najemnike hiš, lokalov, pravne osebe, posestnike in upravnike. Zato naj bi bil odlok tudi sam s seboj v nasprotju.

B)–I

4. Pobudnik je navedel, da izpodbija določbe 49. in 55. člena ter 10. točko 76. člena odloka, toda izpodbijani členi so bili s prvo spremembo odloka v letu 1994 preštevilčeni oziroma spremenjeni (25. člen odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o ureditvi cestnega prometa v naseljih Občine Celje – Uradni list RS, št. 54/94) in so postali 48., 54. člen in 7. točka 75. člena. Preštevilčenja, ki si ga je normodajalec sam zapovedal, tudi sam npr. že v 32. členu istih sprememb in dopolnitev, prav tako pa tudi v 2. členu odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o ureditvi cestnega prometa v naseljih Občine Celje (Uradni list RS, št. 46/96), ni upošteval. Navedeni 2. člen spreminja 55. člen odloka, vendar iz njegove vsebine jasno izhaja, da gre za spreminjanje 54. člena odloka. Ustavno sodišče je zato v tej odločbi upoštevalo spremenjeno številčenje, uveljavljeno z že citiranim 25. členom odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o ureditvi cestnega prometa v naseljih Občine Celje.

5. Izpodbijani odlok je z uveljavitvijo odloka o ureditvi prometa v Mestni občini Celje (Uradni list RS, št. 87/99), to je dne 12. 11. 1999, prenehal veljati (61. člen). Ustavno sodišče na podlagi 47. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) presoja tudi predpise, ki so prenehali veljati, oziroma so bili usklajeni z ustavo in zakonom med postopkom pred ustavnim sodiščem, vendar le pod pogojem, da niso bile odpravljene posledice neustavnosti oziroma nezakonitosti. Ker je bil zoper pobudnika zaradi domnevnega neizpolnjevanja obveznosti, določenih v izpodbijanih določbah, vložen odškodninski zahtevek, postopek pa še ni pravnomočno končan, bi morebitna ugotovitev, da so bile izpodbijane določbe neustavne oziroma nezakonite, vplivala na pobudnikov pravni položaj. Pobudnik zato izpolnjuje pogoje za nadaljevanje postopka iz 47. člena ZUstS, razen glede 7. točke 75. člena odloka. Pobudnik ni izkazal, da na podlagi te določbe zoper njega teče postopek o prekršku oziroma da je zoper že pravnomočno odločbo o prekršku vložil ustavno pritožbo. Zato je ustavno sodišče v tem delu njegovo pobudo zavrglo (3. točka izreka).

B)–II

6. Ustavno sodišče je pobudo za presojo drugega odstavka 48. člena ter 1. in 3. točke prvega odstavka 54. člena odloka sprejelo in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena ZUstS takoj nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

7. V 47. členu odloka je določeno, da zimska služba obsega naslednja dela oziroma ukrepe: (1) pluzenje in odstranjevanje snega s cest, ulic, trgov, javnih parkirnih prostorov in drugih javnih prometnih površin; (2) odstranjevanje snega s pločnikov ter posipavanje le-teh ob poledici; (3) odvoz snega s cest, pločnikov ter javnih parkirišč; (4) posipavanje javnih prometnih površin ob poledici; (5) odstranjevanje ledenih sveč s cestne oziroma ulične strani zgradb; (6) namestitve snegolovov na strehah, s katerih se lahko usuje plaz na javne prometne površine in (7) namestitve in redno vzdrževanje žlebov in odtočnih cevi na cestni strani zgradb.

8. Prvi odstavek 48. člena odloka določa, da dela iz 1., 3. in 4. točke prvega odstavka 47. člena tega odloka opravlja po posebni pogodbi organizacija ali posameznik. Drugi odstavek 48. člena pa določa, da so naloge iz 2., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka 47. člena dolžni izvrševati lastniki stavb.

9. V 54. členu odloka je določeno:

“Lastniki stanovanjskih hiš ter lastniki stanovanj in lokalov v objektih so dolžni v dolžini zgradb in zazidanih in nezazidanih stavbnih zemljišč, ki jih imajo v lasti: (1) čistiti sneg s pločnikov in javnih hodnikov; (2) odstranjevati s streh in žlebov ledene sveče, ki ogrožajo javni promet; (3) posipati pločnike in javne hodnike ob poledici.

Pločnike ob javnih cestah oziroma ulicah, ki mejijo na nezazidana stavbna zemljišča ali vrtove, so dolžni čistiti njihovi lastniki.

Dolžnost izvajanja zimske službe iz prejšnjega odstavka lahko lastniki s pogodbo prenesejo na druge izvajalce.

V letnem planu zimske službe iz 49. člena se določijo, v skladu s sprejetim minimalnim obsegom zimske službe, trase in dolžine pločnikov, na katerih bo v tekočem letu izvajal zimsko službo pogodbeni izvajalec iz 50. člena odloka. Izvleček iz plana zimske službe, ki se nanaša na čiščenje pločnikov, mora občinski upravni organ, pristojen za promet, objaviti v sredstvih javnega obveščanja.”

10. Po 2. členu ZJC so javne ceste prometne površine splošnega pomena za javni promet in javno dobro. Po 23. točki prvega odstavka 14. člena ZJC se pločniki štejejo za sestavni del cestišča, cestišče pa je del javne ceste. Iz navedenega sledi, da ima pločnik ob javni cesti kot njen sestavni del status javne površine. Po 5. točki prvega odstavka 26. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93 in nasl. – ZVO) spada čiščenje javnih površin med obvezne lokalne javne službe, ki jih je dolžna samostojno, neposredno in obvezno zagotavljati občina. Izvajanje obvezne lokalne javne službe zagotovi občina v eni od oblik, ki so določene v 6. ZGJS, in sicer: v režijskem obratu, v javnem gospodarskem zavodu, v javnem podjetju ter z dajanjem koncesij osebam zasebnega prava ali vlaganjem javnega kapitala v dejavnost oseb zasebnega prava. Občina torej lahko izvajanje obvezne lokalne službe zagotovi le v eni od oblik, ki so določene v ZGJS, in ne more izvajanja dejavnosti, ki je javna služba, prisilno prevaliti na posameznike, v obravnavanem primeru na lastnike stanovanjskih hiš ter na lastnike stanovanj in lokalov v objektih ob pločnikih in v javnih hodnikih. Ker sta izpodbijani določbi 48. in 54. člena odloka nalagali navedenim posameznikom obveznost čiščenja snega s pločnikov in javnih hodnikov brez zakonske podlage, sta bili v delu, kot izhaja iz izreka te odločbe, v neskladju z določbo 6. člena ZGJS (tako ustavno sodišče

tudi v odločbi št. U-I-63/00 z dne 7. 3. 2002, Uradni list RS, št. 26/02).

11. V primeru, ko ustavno sodišče v postopku na podlagi 47. člena ZUstS ugotovi, da je bil podzakonski akt v neskladju z ustavo ali zakonom, lahko tej svoji ugotovitvi da učinek odprave ali razveljavitve. Odločitev je odvisna od tega, ali in na kakšen način je mogoče odpraviti škodljive posledice. Ker je bila zoper pobudnika, v zvezi z obveznostjo, določeno v izpodbijanih določbah odloka, vložena tožba za plačilo odškodnine, o kateri še ni bilo pravnomočno odločeno, se je ustavno sodišče odločilo, da ugotoviti o neskladnosti da učinek razveljavitve. Razveljavitev podzakonskega akta namreč po tretjem odstavku 45. člena ZUstS učinkuje tudi tako, da se razveljavljena določba ne more uporabiti za razmerja, nastala pred dnem, ko je razveljavitev začela učinkovati, če o njih do tega dne še ni bilo pravnomočno odločeno.

B)–III

12. Ker gre za enako ureditev, kot jo je izpodbijal pobudnik, le da je ta ureditev vsebovana v drugem predpisu, nasprotni udeleženec pa se je o njegovih navedbah izjavil, je ustavno sodišče na podlagi 30. člena ZUstS opravilo še oceno ustavnosti in zakonitosti 32. in 33. člena odloka o občinskih cestah (ustavno sodišče je enako storilo npr. v zadevi št. U-I-32/99 z dne 17. 5. 2001, Uradni list RS, št. 25/96 in OdlUS X, 92).

13. Kot že povedano, je tudi z odlokom o občinskih cestah dolžnost čiščenja snega s pločnikov in javnih hodnikov ter posipanje s sredstvi za topljenje snega in ledu občina naložila lastnikom stanovanjskih hiš oziroma poslovnih prostorov (32. člen) in lastnikom nezazidanih stavbnih zemljišč ali vrtov (33. člen). Iz razlogov, navedenih v 10. točki obrazložitve te odločbe, sta tudi del 32. člena in 33. člen odloka o občinskih cestah v neskladju s 6. členom ZGJS. Zato je ustavno sodišče navedeni določbi razveljavilo.

C)

14. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 30. člena, tretjega odstavka 45. člena in 47. člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam Lukić ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-218/99-16

Ljubljana, dne 9. oktobra 2002.

Predsednica
dr. Dragica Wedam Lukić l. r.

4674. Odločba o ugotovitvi, da je sklep drugostopenjskega sodišča v neskladju z 22. členom ustave

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi A. A., na prestajanju kazni v Zavodu za izvrševanje kazenskih sankcij na Ž., ki jo zastopa B. B., odvetnica v Z., na seji dne 17. oktobra 2002

odločilo:

S sklepom Višjega sodišča v Kopru št. Kp 43/2002 z dne 25. 1. 2002 je bilo kršeno jamstvo enakega varstva pravic iz 22. člena ustave.

Obrazložitev

A)

1. Z izpodbijanim sklepom je sodišče zavrglo pritožbo zoper sklep zunajobravnavnega senata, ki je zavrnilo pritožničin predlog za odpravo pripora. Pritožnica meni, da je razlaga določb zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94 in nasl. – v nadaljevanju: ZKP) v nasprotju s pravicami iz 22., 23. in 25. člena ustave. ZKP naj bi pritožbo zoper sklep o zavrnitvi predloga za odpravo pripora izključil le za fazo po vložitvi obtožnice do razglasitve sodbe. Za pripor po razglasitvi sodbe naj bi veljale le določbe 361. člena ZKP, te pa pritožbe ne izključujejo. Pritožnica predlaga odpravo izpodbijanega sklepa in vrnitev zadeve v novo odločanje.

2. Med postopkom pred ustavnim sodiščem je bil kazenski postopek, v katerem je bil izdan izpodbijani sklep, pravnomočno končan (sodba Višjega sodišča v Kopru št. Kp 78/2002 z dne 25. 4. 2002). Pritožnica je sporočila, da kljub temu vztraja pri ustavni pritožbi. Morebitna razveljavitev izpodbijanega sklepa naj bi ne mogla več izboljšati njenega pravnega položaja. Njen interes naj tudi ne bi bil v povrnitvi škode. Ne glede na to meni, da je odločitev v zadevi pomembna zaradi rešitve pomembnega pravnega vprašanja.

3. Drugostopenjsko sodišče je svoje stališče o zavrženju pritožbe oprlo na četrtem odstavku 207. člena ZKP.

4. Ustavno sodišče je s sklepom z dne 1. 7. 2002 ustavno pritožbo sprejelo v obravnavo.

5. Višje sodišče v Kopru na ustavno pritožbo ni odgovorilo.

B)

6. Pritožnica izpodbija stališče drugostopenjskega sodišča, da zoper sklep zunajobravnavnega senata o zavrnitvi predloga za odpravo pripora, danega po razglasitvi prvostopenjske sodbe, ni dovoljena pritožba. Taka razlaga naj bi bila v nasprotju z ZKP in zaradi tega v nasprotju z jamstvom enakega varstva pravic (22. člen ustave), s pravico do sodnega varstva (23. člen ustave) in s pravico do pravnega sredstva (25. člen ustave).

7. Ustavno sodišče ni instanca sodiščem, ki odločajo v kazenskem postopku, in ne presoja samih po sebi nepravilnosti pri ugotovitvi dejanskega stanja. V skladu s 50. členom zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) se ustavno sodišče omeji na presojo, ali sporna odločitev temelji na kakšnem, z vidika varstva človekovih pravic, nesprejemljivem pravnem stališču ali če je takó očitno napačna ter brez razumne pravne obrazložitve, da jo je mogoče oceniti za arbitrarno in samovoljno. V presojo o obstoju zatrjevanih kršitev pri ugotavljanju dejanskega stanja se torej ustavno sodišče spusti le, če bi šlo lahko hkrati tudi za kršitev človekove pravice. Obravnavani primer je tak. Izpodbijano stališče je očitno napačno in je zaradi tega v nasprotju z jamstvom enakega varstva pravic (22. člen ustave).

8. Izpodbijano stališče je v nasprotju z gramatikalno, logično in sistemsko razlago določb ZKP, ki urejajo pravna sredstva zoper odločitve prvostopenjskega sodišča o priporu. ZKP za vsako fazo kazenskega postopka vsebuje posebne določbe o priporu in s tem tudi o pravnih sredstvih zoper odločitve o odreditvi, o podaljšanju in o odpravi pripo-

ra. Pristojnost za odločanje o priporu v fazi preiskave je določena v 202. do 206. členu ZKP, v fazi po vložitvi obtožnice do razglasitve prvostopenjske sodbe v 207. členu ZKP, v fazi po razglasitvi sodbe pa v 361. členu ZKP. V teh določbah so določena tudi pravna sredstva zoper odločitve o priporu. Izjema so primeri, v katerih ZKP odkáže na splošne določbe o pritožbi zoper sklep (v obravnavanem kontekstu so relevantni prvi odstavek 399. člena ter prvi in drugi odstavek 402. člena ZKP). Iz teh določb izhaja pravilo dvostopenjskega odločanja o priporu. Oba primera, v katerih pritožba ni dopustna, je zakon izrecno navedel.¹ Glede pritožbe o zavrnitvi predloga za odpravo pripora po razglasitvi sodbe ZKP ne vsebuje posebne določbe. Po navedenem je stališče, ki ga je v izpodbijanem sklepu zavzelo sodišče, očitno napačno. To izhaja tudi iz načelnega pravnega mnenja, ki ga je sprejelo Vrhovno sodišče na občni seji dne 18. 6. in 19. 6. 1996.²

9. Iz povedanega izhaja, da je sporno stališče, na katerem temelji izpodbijani sklep sodišča, v nasprotju z 22. členom ustave. Ker v času izdaje odločbe pritožnica ni več v priporu, je ustavno sodišče zgolj ugotovilo, da je bila z izpodbijanim sklepom kršena ustavna pravica.

10. Upošteva se pritožnične navedbe o razlogih, zaradi katerih kljub prenehanju pripora vztraja pri vloženi ustavni pritožbi, se po ugotovitvi o kršitvi 22. člena ustave v presojo o obstoju drugih zatrjevanih kršitev ni bilo treba spuščati.

C)

11. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 47. člena v zvezi z 49. členom ZUstS v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam Lukić ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. Up-103/02-15

Ljubljana, dne 17. oktobra 2002.

Predsednica
dr. Dragica Wedam Lukić

zanjo Namestnik predsednice
dr. Janez Čebulj l. r.

4675. Odločba o oceni ustavnosti in zakonitosti Pravil za izvolitev predstavnikov Mestne občine Kranj v volilno telo za volitve člana državnega sveta za določitev kandidata za člana Državnega sveta

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudo Branka Grimsa iz Kranja in drugih, na seji dne 24. oktobra 2002

o d l o č i l o:

1. Člen 10 Pravil za izvolitev predstavnikov Mestne občine Kranj v volilno telo za volitve člana državnega sveta

¹ Gre za odločitev o podalšanju pripora, za katero je pristojno Vrhovno sodišče (četrti odstavek 399. člena ZKP), in za odločitev o zavrnitvi predloga za odpravo pripora v fazi po vložitvi obtožnice do razglasitve sodbe (četrti odstavek 207. člena ZKP). Obe izjemi sta razumljivi. V prvem primeru odloča najvišje sodišče v državi, v drugem primeru pa se pripor po uradni dolžnosti in z možnostjo pritožbe preizkuša vsaka dva meseca.

² Pravna mnenja Vrhovnega sodišča, št. 1/96, str. 19 in nasl.

ter za določitev kandidata za člana državnega sveta (Uradni list RS, št. 86/02) se odpravi.

2. Člen 3 Pravil za izvolitev predstavnikov Mestne občine Kranj v volilno telo za volitve člana državnega sveta ter za določitev kandidata za člana državnega sveta ni v neskladju z ustavo in z zakonom.

3. Pravila za izvolitev predstavnikov Mestne občine Kranj v volilno telo za volitve člana državnega sveta ter za določitev kandidata za člana državnega sveta začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

4. Ta odločba začne učinkovati z vročitvijo nasprotnemu udeležencu.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudniki navajajo, da je Svet Mestne občine Kranj Pravila za izvolitev predstavnikov Mestne občine Kranj v volilno telo za volitve člana državnega sveta ter za določitev kandidata za člana državnega sveta (v nadaljevanju: pravila) sprejel po nezakonitem postopku ter v nasprotju s statutom in poslovnikom. Na seji Sveta Mestne občine Kranj dne 2. 10. 2002, na kateri so bila obravnavana izpodbijana pravila, naj bi bila na predlog župana črtana določba, ki je za sprejem pravil predpisovala dvotretjinsko večino članov sveta. Predlagan naj bi bil tudi amandma, na podlagi katerega lahko predlagajo kandidate za elektorje in za člane državnega sveta tudi zainteresirane organizacije ali občani Mestne občine Kranj (3. člen pravil). Menijo, da imajo pravila naravo poslovnika in morajo biti v skladu z zakonom o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in nasl. – v nadaljevanju: ZLS) sprejeta z absolutno dvotretjinsko večino. Določba 3. člena pravil naj bi bila v neskladju z 11. členom zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 44/92 – ZDSve), ki zahteva, da je sestava izvoljenih elektorjev odraz sestave občinskega sveta. Zato po mnenju pobudnikov lahko predlagajo kandidate za elektorje in kandidate za člana državnega sveta le v občinskem svetu zastopane politične stranke oziroma liste. Navajajo, da izpodbijana pravila niso bila objavljena in zato njihova uporaba pomeni kršitev 154. člena ustave. Ker so volilna opravila v zvezi z volitvami članov državnega sveta že v teku, pobudniki predlagajo, naj ustavno sodišče zadrži uporabo izpodbijanih pravil oziroma zadevo obravnava prednostno.

2. V odgovoru nasprotni udeleženec meni, da za sprejem pravil zadostuje navadna večina, ker nimajo narave statuta ali poslovnika. Dodaja, da so bila izpodbijana pravila kljub temu sprejeta z dvotretjinsko večino navzočih članov in tudi objavljena v Uradnem listu Republike Slovenije.

B)

3. Ustavno sodišče je pobudo sprejelo in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) takoj nadaljevalo z odločanjem o stvari sami. Ustavno sodišče je priznalo pravni interes za izpodbijanje pobude tistim podpisnikom pobude, katerih podpisi so čitljivi. To so člani Sveta Mestne občine Kranj Branko Grims, Janez Porenta, Matevž Kleč in Darko Jorc. Drugih predlagateljev "skupino članov Sveta MO Kranj, predsednike političnih strank ter občane MO Kranj" ustavno sodišče ni štel za pobudnike, ker pobudnik Grims ni predložil pooblastila za njihovo zastopanje.

4. Ustavno sodišče je že v odločbi št. U-I-246/97 z dne 15. 10. 1997 (Uradni list RS, št. 65/97 in OdlUS VI, 127) sprejelo stališče o pravni naravi pravil, s katerimi se na podlagi prvega odstavka 14. člena in prvega odstavka

15. člena ZDSve ureja postopek in način izvolitve elektorjev v volilno telo za volitev članov državnega sveta ter postopek in način določitve kandidata za člana državnega sveta. Odločilo je, da imajo navedena pravila pravno naravo poslovnika, zato jih po določbi 36. člena ZLS občinski svet sprejema z dvotretjinsko večino navzočih članov. Kot je razvidno iz zapisnika o poteku razprave in glasovanja o izpodbijanih pravilih na 35. seji Sveta Mestne občine Kranj dne 2. 10. 2002 in odgovora nasprotnega udeleženca, so bila izpodbijana pravila sprejeta v skladu z določbo prvega odstavka 36. člena ZLS. Na navedeni seji je bilo navzočih 24 članov Sveta Mestne občine Kranj, za njihov sprejem je glasovalo 18 članov. Ker so bila izpodbijana pravila sprejeta z dvotretjinsko večino navzočih članov, ustavno sodišče ugotavlja, da kršitev, ki jo uveljavljajo pobudniki (da bi morala biti sprejeta z dvotretjinsko večino vseh članov), ni podana. Mnenje nasprotnega udeleženca v odgovoru na pobudo, da za sprejem pravil zakon ne določa posebne večine in je zato za njihov sprejem potrebna le navadna večina, je v nasprotju s prvim odstavkom 36. člena ZLS (tako tudi v odločbi ustavnega sodišča št. U-I-246/97). Če izpodbijana pravila ne bi bila sprejeta z dvotretjinsko večino navzočih članov Sveta Mestne občine Kranj, bi ustavno sodišče moralo izpodbijani akt v celoti odpraviti. Ustavno sodišče pa ni presojalo, ali je bil izpodbijani akt sprejet po postopku, določenem v statutu Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 43/95 in nasl.), ker je pristojno le za odločanje o ustavnosti in zakonitosti postopkov, po katerih so bili sprejeti predpisi lokalnih skupnosti (četrti alineja prvega odstavka 21. člena in tretji odstavek 21. člena ZUstS).

5. Po določbi prvega odstavka 14. člena ZDSve lokalne skupnosti izvolijo svoje elektorje v volilno telo za volitve članov državnega sveta v skladu s svojimi pravili. V skladu z določbo prvega odstavka 15. člena ZDSve določijo lokalne skupnosti kandidate za člane državnega sveta v skladu s svojimi pravili. Z navedenima določbama je torej zakonodajalec prepustil občinam, da same določijo pravila, kolikor so ta potrebna za izvolitev elektorjev in določitev kandidatov za člane državnega sveta. Med ta pravila sodijo tudi določbe, ki urejajo pravico do predlaganja kandidatov, tako za elektorje kot za člane državnega sveta. Določba 3. člena pravil, ki daje pravico predlaganja vsaki politični stranki, zainteresirani organizaciji ali občanom Mestne občine Kranj, v ničemer ne krši ZDSve. Navedbe pobudnikov, da iz ZDSve in iz načela demokratičnosti (2. člen ustave) izhaja, da bi morala biti pravica do predlaganja kandidatov omejena le na tiste politične stranke oziroma liste kandidatov, katerih člani so izvoljeni v Svet Mestne občine Kranj, so v celoti neutemeljene. Predlaganja kandidatov ni mogoče enačiti s sestavo volilnega telesa ali z organom, pristojnim za določitev kandidata za člana državnega sveta. Po 39. členu ZDSve lahko volilno telo sestavljajo le člani predstavniškega organa lokalne skupnosti oziroma izvoljeni predstavniki lokalnih skupno-

sti, če se člani državnega sveta volijo v volilni enoti, ki obsega območje dveh ali več lokalnih skupnosti. Po 41. členu ZDSve določijo kandidate za člane državnega sveta predstavniki organi. To pomeni, da se lahko za elektorje predlagajo le člani občinskega sveta, za kandidate za člane državnega sveta pa se lahko predlagajo vse osebe, ki imajo volilno pravico in imajo stalno prebivališče v volilni enoti (2. člen ZVSve). Zato je ustavno sodišče odločilo, da izpodbijana določba 3. člena pravil ni v neskladju z ustavo in z zakonom.

6. Kot je razvidno iz odgovora nasprotnega udeleženca, so bila izpodbijana pravila objavljena v Uradnem listu Republike Slovenije z dne 11. 10. 2002, to je še pred vložitvijo pobude. Navedbe pobudnikov, da pravila sploh niso bila objavljena, torej niso točne. Zato je ustavno sodišče moralo presoditi, ali je določba 10. člena pravil, ki določa njihovo veljavnost, v skladu s prvim odstavkom 154. člena ustave. Ta namreč določa, da morajo biti predpisi objavljeni, preden začno veljati, in da predpis začne veljati petnajsti dan po objavi, če ni v njem drugače določeno. Vsebinsko enako določbo vsebuje tudi prvi odstavek 66. člena ZLS glede objave statuta in drugih predpisov občine. Člen 10 pravil, ki določa, da pravila veljajo z dnem sprejema na seji Sveta Mestne občine Kranj, je torej v očitnem neskladju z navedeno določbo ustave in s prvim odstavkom 66. člena ZLS. Zato je ustavno sodišče 10. člen pravil odpravilo in hkrati kot način izvršitve (drugi odstavek 40. člena ZUstS) določilo, da pravila začno veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, tako kot to določata prvi odstavek 154. člena ustave in prvi odstavek 66. člena ZLS. Odprava 10. člena pravil pomeni odpravo tudi vseh doslej izvedenih volilnih opravil, ki jih bodo morali pristojni organi po uveljavitvi pravil izvesti znova. Da nasprotni udeleženec ne bi po nepotrebem opravljal nadaljnjih volilnih opravil, je ustavno sodišče posebej odločilo, kdaj za nasprotnega udeleženca nastopi učinkovanje te odločbe.

C)

7. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 21. člena, drugega odstavka 45. člena in drugega odstavka 40. člena ZUstS v sestavi: namestnik predsednice dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo s šestimi glasovi proti dvema. Proti sta glasovala sodnik Čebulj in sodnica Škrkova.

Št. U-I-358/02-6

Ljubljana, dne 24. oktobra 2002.

Namestnik predsednice
dr. Janez Čebulj l. r.

OBČINE

BREŽICE

4676. Odlok o spremembah odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za območje AFP Dobova

Na podlagi 39. in 40. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 ter 44/97), 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/97, 74/98 in 59/99 – odl. US) in 16. člena statuta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 49/99 in 86/99) je Občinski svet občine Brežice na 36. seji dne 30. 9. 2002 sprejel

O D L O K

o spremembah odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za območje AFP Dobova

1. člen

S tem odlokom se sprejmejo spremembe odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za območje AFP Dobova (Uradni list RS, št. 45/99).

2. člen

Spremeni se četrti odstavek 18. člena odloka, kjer se besedilo »gozdovi znotraj območja ne smejo biti ograjeni« nadomesti: »dovoli se ograditev določenega dela gozda in travnikov, ki bodo namenjeni za vzrejo divjadi«.

3. člen

Te spremembe odloka začnejo veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 352-47/96

Brežice, dne 30. septembra 2002.

Župan
Občine Brežice
Vladislav Deržič l. r.

4677. Program priprave za spremembe in dopolnitve ureditvenega načrta Staro mestno jedro Brežice

Na podlagi 27., 34., 35. in 36. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93, 29/95, 44/97) in 30. člena statuta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 49/99 in 86/99) je župan Občine Brežice dne 24. 10. 2002 sprejel

P R O G R A M

priprave za spremembe in dopolnitve ureditvenega načrta Staro mestno jedro Brežice

I. PREDMET SPREMEMB IN DOPOLNITEV UREDITVENEGA NAČRTA STARO MESTNO JEDRO BREŽICE

1. člen

Predmet sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta (v nadaljevanju: spremembe in dopolnitve UN) Staro mestno jedro Brežice je adaptacija in dograditev knjižnice Brežice.

II. VSEBINA PROGRAMA PRIPRAVE

2. člen

S tem programom se določi:

1. vsebina in obseg sprememb in dopolnitev UN Staro mestno jedro Brežice;
2. subjekti vključeni v postopek sprejemanja sprememb in dopolnitev UN Staro mestno jedro Brežice ter roki za njihovo vključevanje in sodelovanje;
3. organizacija priprave sprememb in dopolnitev UN Staro mestno jedro Brežice;
4. terminski plan priprave in sprejemanja sprememb in dopolnitev UN Staro mestno jedro Brežice;
5. sredstva za izvedbo sprememb in dopolnitev UN Staro mestno jedro Brežice.

III. VSEBINA IN OBSEG SPREMEMB IN DOPOLNITEV UN

3. člen

Spremembe in dopolnitve UN se v vsebinskem smislu pripravi tako, da se pri izdelavi upošteva zakon o urejanju prostora (Uradni list SRS, št. 18/84 in 15/89, Uradni list RS, št. 71/93; v nadaljevanju: ZUreP), zakon o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90, 85/00; v nadaljevanju: ZPUP), zakon o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84 in naslednji; v nadaljevanju: ZUN), navodila o vsebini posebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorskih izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85) in podzakonski predpisi na predmetnem področju ter na osnovi dolgoročnega in srednjeročnega plana Občine Brežice (Uradni list SRS, št. 41/87 in naslednji).

Pri izdelavi sprememb in dopolnitev UN Staro mestno jedro Brežice je potrebno upoštevati tudi obstoječo dokumentacijo:

- ureditveni načrt Staro mestno jedro Brežice, ki ga je izdelal Savaprojekt Krško, št. N11/91, april 1994 (Uradni list RS, št. 27/94, 74/97).

4. člen

Obseg priprave sprememb in dopolnitev UN:

- izdelava gradiva za pridobivanje strokovnih mnenj, pogojev in usmeritev pristojnih soglasodajalcev;
- pridobivanje predhodnih strokovnih mnenj, pogojev, usmeritev;
- izdelava osnutka sprememb in dopolnitev UN;
- javna razgrnitev;
- javna obravnava;
- zavzemanje stališč do pripomb;
- izdelava dopolnjenega osnutka ob upoštevanju pripomb iz javne razgrnitve;
- pridobivanje soglasij;
- izdelava predloga dokumenta sprememb in dopolnitev UN za obravnavo in sprejem na občinskem svetu;
- izdelava končnega dokumenta.

IV. ORGANIZACIJA PRIPRAVE SPREMEMB IN DOPOLNITEV UN

5. člen

Koordinator postopka priprave in sprejemanja sprememb in dopolnitev UN bo župan Občine Brežice, strokovna služba občine, Oddelek za prostorsko načrtovanje in razvoj in Odbor za urbanizem in okolje občinskega sveta.

V. SUBJEKTI, KI SO VKLJUČENI V PRIPRAVO SPREMEMB IN DOPOLNITEV UN

6. člen

Subjekti, ki sodelujejo pri pripravi sprememb in dopolnitev občinskih planskih aktov so:

- Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS, Območna enota Novo mesto;
- Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, izpostava Krško;
- Ministrstvo za okolje, prostor in energijo, Agencija RS za okolje, Območna pisarna Novo mesto;
- Zavod RS za varstvo narave, Območna enota Novo mesto;
- Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Območna enota Novo mesto;
- Komunalno obrtno podjetje Brežice;
- Telekom Slovenije, PE Novo mesto;
- Elektro Celje, PE Krško;
- KS Brežice;
- Občina Brežice.

Kolikor se v postopku priprave sprememb in dopolnitev UN ugotovi, da je potrebno pridobiti predhodna mnenja in pogoje, ter soglasja tudi drugih organov (v določenem roku), ki niso naštetih v prejšnjem odstavku, se le ta pridobi v postopku.

Pred pričetkom priprave sprememb in dopolnitev UN morajo organi in organizacije na zahtevo občine posredovati za območje, ki je predmet sprememb in dopolnitev UN, strokovna mnenja, pogoje in usmeritve, ki jih izdelovalec uporabi pri pripravi osnutka. Na osnutek sprememb in dopolnitev UN pa s soglasjem potrdijo da so upoštevani predhodni pogoji in usmeritve.

VI. TERMINSKI PLAN PRIPRAVE IN SPREJEMANJA SPREMEMB IN DOPOLNITEV UN

7. člen

1. Objava programa priprave v Uradnem listu RS.
2. Izdelava gradiva za pridobivanje predhodnih mnenj, pogojev in usmeritev - 30 dni po objavi programa priprave.
3. Pridobivanje predhodnih mnenj, pogojev in usmeritev subjektov iz 6. člena - 30 dni po izdelavi gradiva oziroma odvisno od pogojedajalcev.
4. Izdelava osnutka sprememb in dopolnitev UN - 5 dni po sprejetju pridobljenih pogojev.
5. Javna razgrnitev, se izvede na sedežu Občine Brežice in v KS Brežice - 30 dni od objave v Uradnem listu RS.
6. Občani, organi in organizacije ter drugi zainteresirani lahko podajo svoje pripombe v času trajanja javne razgrnitve osnutka sprememb in dopolnitev UN.
7. Zavzemanje stališč do pripomb ob javni razgrnitvi in priprava osnutka sprememb in dopolnitev UN za sprejem na občinskem svetu - 5 dni po končani javni razgrnitvi.
8. Obrazložitev osnutka sprememb in dopolnitev UN na občinskem svetu - 5 dni po pripravi stališč do pripomb oziroma ob sklicu občinskega sveta.
9. Po sprejetju stališč do pripomb na občinskem svetu se izdela dopolnjeni osnutek sprememb in dopolnitev UN oziroma dopolnitve in popravke tistih njegovih sestavin, na katere so se nanašale utemeljene pripombe ter se ga posreduje v soglasja subjektom iz 6. člena tega programa priprave - 5 dni po obravnavi na občinskem svetu.
10. Pridobivanje soglasij subjektov iz 6. člena tega programa priprave - 30 dni po izdelavi dopolnjenega osnutka oziroma odvisno od soglasodajalcev.
11. Po uskladitvi soglasij in mnenj se izdela predlog sprememb in dopolnitev UN za obravnavo in sprejem na občinskem svetu - 5 dni po pridobitvi vseh soglasij.
12. Župan posreduje usklajeni predlog sprememb in dopolnitev UN v obravnavo in sprejem občinskemu svetu (odlok, obrazložitev, grafični del).
13. Občinski svet sprejme odlok sprememb in dopolnitev UN na seji občinskega sveta.
14. Izdelava končnega dokumenta v petih izvodih - 5 dni po sprejetju odloka na seji občinskega sveta.
15. Objava v Uradnem listu RS.

VII. SREDSTVA ZA PRIPRAVO IN SPREJEM SPREMEMB IN DOPOLNITEV UN

8. člen

Za pripravo sprememb in dopolnitev ureditvenega načrta Staro mestno jedro Brežice ter za organizacijske in druge stroške potrebna sredstva zagotovi investitor.

VIII. ZAČETEK VELJAVNOSTI

9. člen

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Št. 352-272/01

Brežice, dne 24. oktobra 2002.

Župan
Občine Brežice
Vladislav Deržič l. r.

4678. Pravilnik o dodeljevanju posojil in subvencioniranju obresti iz sredstev občinskega proračuna za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v Občini Brežice

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98 in 59/99 – odl. US) in 16. člena statuta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 49/99 in 86/99), v skladu z določili uredbe o namenih in pogojih za dodeljevanje državnih pomoči ter določitvi pristojnih ministrstev za upravljanje posameznih shem državne pomoči (Uradni list RS, št. 59/00), je Občinski svet občine Brežice na 35. redni seji dne 23. 9. 2002 sprejel

P R A V I L N I K
o dodeljevanju posojil in subvencioniranju obresti iz sredstev občinskega proračuna za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v Občini Brežice

1. člen

S tem pravilnikom se določajo pogoji in postopek pri dodeljevanju pomoči za majhna in srednje velika podjetja, ki so namenjena spodbujanju investicij v majhnih in srednje velikih podjetjih ter sodelovanja in dajanja pomoči pri pridobivanju posojil in sofinanciranju obresti iz sredstev občinskega proračuna za pospeševanje in razvoj malega gospodarstva v Občini Brežice (v nadaljevanju: sredstva za razvoj).

Pomoč se lahko dodeli, če:

- ima stimulativni učinek in ni namenjena samo zmanjševanju stroškov zgoraj navedenih podjetij;
- pozitivni učinki pomoči prevladujejo nad negativnimi učinki, ki jih ima ta na konkurenco.

2. člen

Sredstva za razvoj se zagotavljajo v proračunu Občine Brežice v višini, ki je določena z odlokom o proračunu Občine Brežice za posamezno leto.

3. člen

Sredstva za razvoj in pomoč ter upravičeni stroški za dodelitev te pomoči za majhna in srednja velika podjetja so namenjena za:

1. stroške materialnih investicij:
 - a) stroškov opreme in strojev,
 - b) stroški nakupa, urejanja in opremljanja zemljišč ter izdelave projektne dokumentacije,
 - c) stroške nakupa, graditve in prenove poslovnih prostorov in objektov;
2. stroške imaterialnih investicij:
 - a) stroški nakupa patentov, izumov, tehničnih izboljšav ter blagovnih znamk,
 - b) stroški investicij v sredstva in dejavnosti, ki bodo služila pospeševanju turizma in obrtništvu.
3. stroški svetovanja, usposabljanja in razširjanje znanja.

4. člen

Sredstva za razvoj se lahko dodelijo:

- samostojnim podjetnikom,
- malim in srednje velikim podjetjem.

Sedež upravičenca ali kraj investicije morata biti na območju Občine Brežice.

Do pomoči za namene investicij v majhnih in srednje velikih podjetjih ne morejo biti upravičena podjetja v težavah

ter sektorji kmetijstva in ribištva ter tisti subjekti, ki nimajo poravnanih zapadlih obveznosti do proračunskih virov.

5. člen

Sredstva se prednostno dodeljujejo prosilcem, ki poleg pogojev, ki jih določi poslovna banka, v večji meri izpolnjujejo naslednje kriterije:

- zagotavljajo nova delovna mesta,
- vlagajo na demografsko ogroženih območjih občine,
- vlagajo v dejavnosti, ki omogočajo razvoj turizma,
- vlagajo v deficitarne dejavnosti,
- vlagajo v dejavnosti, ki so energetske varčne in ne onesnažujejo okolja,
- dopolnjujejo proizvodne programe ostalega gospodarstva v občini,
- vlagajo v razvoj obrtnih in osebnih storitev.

Kriteriji bodo opredmeteni in vrednostno opredeljeni s sklepom upravnega odbora pristojnega javnega zavoda.

6. člen

Pri subvencioniranju obrestne mere imajo prednost projekti, ki že imajo odobren kredit pri naslednjih institucijah, po navedenem vrstnem redu:

- Sklad za regionalni razvoj in demografsko ogrožena področja (Ribnica),
- Javni sklad RS za razvoj malega gospodarstva,
- poslovne banke,
- ostalo.

7. člen

Glede na pogoje banke, s katero se sklepa pogodba, določi Občina Brežice oziroma pristojni javni zavod, ob vsakem razpisu:

- odplačilno dobo,
- obrestno mero oziroma,
- višino subvencije.

8. člen

»Intenzivnost pomoči: Višina pomoči ne sme presegati 55% upravičenih stroškov investicije in 30% skupne mase razpisanih sredstev oziroma 15% od vrednosti izkazanih investicij za majhna podjetja oziroma 7.5% od vrednosti investicij za srednje velika podjetja.

Če so izpolnjeni pogoji iz prvega člena tega pravilnika, se lahko dodeli pomoč za naslednje namene v spodaj navedenih višinah:

1. materialne in nematerialne investicije in odpiranje novih delovnih mest za izvajanje investicij
 - za majhna podjetja v višini 15% od vrednosti izkazanih investicij,
 - za srednje velika podjetja v višini 7,5% od vrednosti izkazanih investicij.

Nova delovna mesta morajo biti odprta v treh letih po zaključku investicij, ob upoštevanju kriterijev iz 26. člena Uredbe o namenih in pogojih za dodeljevanje državnih pomoči ter določitvi pristojnih ministrstev za upravljanje posameznih shem državnih pomoči ter biti ohranjena najmanj 2 leti.

2. svetovalne storitve, usposabljanja in razširjanje znanja v višini 50% upravičenih stroškov.

Instrumenti pomoči:

Za materialne in nematerialne investicije in odpiranje novih delovnih mest za izvajanje investicij (točka 1 prejšnjega odstavka) se dodeljujejo naslednje oblike pomoči:

– posojila,
– subvencioniranje obrestne mere,
za svetovalne storitve, usposabljanja in razširjanje znanja (točka 2 prejšnjega odstavka) pa samo posojila kot oblika pomoči.

Kumulacija pomoči:

Zgornja meja intenzivnosti pomoči za namene, določene v tem pravilniku, velja ne glede na to, iz katerih javnih virov (sredstva občinskih proračunov, državnega proračuna ali mednarodnih virov) je pomoč dodeljena ozirna če je pomoč dodeljena po več shemah hkrati.

Kolikor ni prosilcev za vsa sredstva je rok, odprt do porabe sredstev, Upravni odbor javnega zavoda, ki je ustanovljen v ta namen, pa enkrat mesečno obravnava prispele vloge.«

9. člen

Sredstva se dodeljujejo na podlagi javnega razpisa, ki ga objavi v sredstvih javnega obveščanja Občina Brežice ozirna pristojni javni zavod.

10. člen

Javni razpis mora vsebovati:

- skupni znesek sredstev namenjenih razvoju malega gospodarstva,
- namene, za katere se dodeljujejo sredstva za razvoj,
- navedbo upravičencev, ki lahko zaprosijo za sredstva,
- prednostne kriterije za dodelitev sredstev,
- dobo vračanja posojila,
- višino obrestne mere, oziroma višino subvencioniranja obrestne mere,
- zgornjo mejo višine posojila,
- navedbo dokumentacije, ki jo mora prosilec priložiti vlogi,
- rok za vložitev vlog, ki ne sme biti krajši od 15 dni od dneva objave razpisa,
- naslov, na katerega se pošiljajo vloge,
- rok, v katerem bo sklep o dodelitvi sredstev poslan prosilcem, ki ne sme biti daljši od 30 dni.

11. člen

Sklep o podelitvi sredstev sprejme župan na predlog pristojnega javnega zavoda.

12. člen

Način opravljanja strokovnih in administrativno-tehničnih del v zvezi s sprejemanjem vlog, odobritvijo sredstev, nadzorom namenske porabe, izvajanjem določb posojilne pogodbe, spremljanjem odplačil in izterjavo dogovorita Občina Brežice ozirna pristojni javni zavod in banka v pogodbi o sodelovanju.

13. člen

Sklepanje in izvajanje posojilnih pogodb poteka pri banki, s katero Občina Brežice ozirna pristojni javni zavod sklene ustrezno pogodbo.

14. člen

Posojilna pogodba, sklenjena med banko in posojilojemalcem v skladu s tem pravilnikom, vsebuje poleg bančnih določb še naslednje:

- obveznost posojilojemalca, da bo posojilo porabil namensko,
- rok za začetek poslovanja, če obratovalnica ali podjetje še ne posluje,

- obveznost, da posojilojemalec v primeru, če ne izpolni obveznosti iz posojilne pogodbe takoj vrne neplačani del posojila in obresti v višini zakonskih zamudnih obresti,
- določbo glede zavarovanja kredita,
- mehanizme nadzora in pravico Občine Brežice oziroma pristojnega javnega zavoda ali banke, ki je prispevala sredstva za razvoj, do nadzora namenske porabe in izvajanja določb pogodbe posojilodajalca.

15. člen

Posojilojemalec črpa posojilo v skladu s posojilno pogodbo. Posojilo se vrača v obrokih, katerih zapadlost in višina je določena v posojilni pogodbi.

16. člen

Namensko porabo sredstev pridobljenih po tem pravilniku in izpolnjevanje obveznosti iz posojilne pogodbe preverjata Občinska uprava občine Brežice ozirna pristojni javni zavod in banka, ki prispeva sredstva za razvoj. Če se ugotovi nenamenska poraba sredstev, se uporabi določba tretje alineje 14. člena tega pravilnika.

17. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

18. člen

Z dnem veljavnosti tega pravilnika preneha veljati pravilnik o kriterijih za dodeljevanje sredstev občinskega proračuna za pospeševanje gospodarskega razvoja v Občini Brežice (Uradni list RS, št. 27/98).

Št. 403-289/2002

Brežice, dne 23. septembra 2002.

Župan
Občine Brežice
Vladislav Deržič l. r.

DOBREPOLJE

4679. Odlok o spremembi odloka o proračunu Občine Dobropolje za leto 2002

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98 in 74/98; in 6/94, 45/94, 20/95, 73/95, 9/96, 39/96 in 44/96 – odl. US RS), 29. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00 in 79/01) in 16. člena statuta Občine Dobropolje (Uradni list RS, št. 37/99) je Občinski svet občine Dobropolje na 36. redni seji dne 22. 10. 2002 sprejel

O D L O K

o spremembi odloka o proračunu Občine Dobropolje za leto 2002

1. člen

V 3. členu odloka o proračunu Občine Dobropolje za leto 2002 (Uradni list RS, št. 9/02) se spremeni tretji odstavek, tako da se glasi:

Občinski proračun za leto 2002 se določa v naslednjih zneskih:

A) BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV:	
I. Skupaj prihodki	449,875.370,87
II. Skupaj odhodki	540,340.541,76
III. Proračunski primanjkljaj (I-II)	-90,465.170,89

B) RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV. Prejeta vračila danih posojil in prodaja kapitalskih deležev	1,400.000,00
V. Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	3,000.000,00
VI. Prejeta - dana posojila in spremembe kapitalskih deležev (IV-V)	-1,600.000,00

C) RAČUN FINANCIRANJA	
VII. Domače zadolževanje	-
VIII. Odplačilo domačega dolga	220.000,00
Prejeta minus dana posojila in spremembe kapitalskih deležev (VII-VIII)	-220.000,00
XI. Stanje sredstev na računih ob koncu preteklega leta 2001	92,285.170,89
XII. Stanje proračuna ((I-II) + (IV-V)+(VII-VIII)+XI)	-

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 40302-1/2002

Dobrepolje, dne 22. oktobra 2002.

Župan
Občine Dobrepolje
Anton Jakopič l. r.

ZBIR PRIHODKOV

Konto	Aktivnost	Rebalans l.
A B C		F

A) BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV

	I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+74+75+50)	451,275.370,87
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	239,389.437,87
70	DAVČNI PRIHODKI	181,400.000,00
700	Davki na dohodek in dobiček	133,500.000,00
703	Davki na premoženje	23,000.000,00
704	Domači davki na blago in storitve	24,900.000,00
71	NEDAVČNI PRIHODKI	57,989.437,87
710	Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	28,249.437,87
711	Takse in pristojbine	3,000.000,00
712	Denarne kazni	100.000,00
713	Prihodki od prodaje blaga in storitev	860.000,00
714	Drugi nedavčni prihodki	25,780.000,00
72	KAPITALSKI PRIHODKI	7,000.000,00
722	Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	7,000.000,00
74	TRANSFERNI PRIHODKI	203,485.933,00
740	Transforni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	203,485.933,00

75	PREJETA VRAČILA DANIH POS. IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	1,400.000,00
750	Prejeta vračila danih posojil	1,400.000,00

50	ZADOLŽEVANJE	-
500	Domače zadolževanje	-

ZBIR ODHODKOV

Konto	Aktivnost	Rebalans l.
A B C		F
	II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	543,560.541,76
40	TEKOČI ODHODKI	90,445.000,00
40	TEKOČI ODHODKI	90,445.000,00
401	Plače in drugi izdatki zaposlenim	24,426.000,00
401	Prispevki delodajalcev za socialno varnost	3,573.000,00
402	Izdatki za blago in storitve	58,436.000,00
403	Plačila domačih obresti	10.000,00
409	Rezerve	4,000.000,00
41	TEKOČI TRANSFERI	160,546.602,80
410	Subvencije	2,950.000,00
411	Transferi posameznikom in gospodinjstvom	111,570.730,80
412	Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	21,448.000,00
413	Drugi tekoči domači transferi	24,577.872,00
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	255,455.318,96
420	Nakup in gradnja osnovnih sredstev	255,455.318,96
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	33,893.620,00
430	Investicijski transferi	33,893.620,00
44	DRUGE DEJAVNOSTI S PODROČJA GOSPODARSKIH ZADEV	3,000.000,00
440	Dani depozit za kredite - pospeševanje drobnega gospodarstva	3,000.000,00
55	ODPLAČILO DOMAČEGA DOLGA	220.000,00
550	Odplačila dolga	220.000,00

4680. Sklep o vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Dobrepolje

Na podlagi 61. člena zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84 in 33/89 in Uradni list RS, št. 24/92), v zvezi s 56. členom zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97), 11. člena odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč in 16. člena statuta Občine Dobrepolje (Uradni list RS, št. 37/99) je Občinski svet

občine Dobrepolje na 36. redni seji dne 22. 10. 2002 sprejel

S K L E P
o vrednosti točke za odmero nadomestila
za uporabo stavbnega zemljišča
v Občini Dobrepolje

1

Vrednost točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Dobrepolje znaša 0,5 tolarjev.

2

Ta sklep se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati osmi dan po objavi, uporablja pa se od 1. 1. 2003.

Št. 42008-1/00

Dobrepolje, dne 22. oktobra 2002.

Župan
Občine Dobrepolje
Anton Jakopič l. r.

ILIRSKA BISTRICA

4681. Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Ilirska Bistrica za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in družbenega plana Občine Ilirska Bistrica za obdobje od leta 1986 do leta 1990 – dopolnjen 2001

Na podlagi prvega odstavka 2. člena zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90 in 85/00), 39. in 43. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 43/89 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) in 16. člena statuta Občine Ilirska Bistrica (Uradne objave Primorske novice, št. 18/95, 18/97, 30/98 in Uradni list RS, št. 31/99) je Občinski svet občine Ilirska Bistrica na 2. izredni seji dne 24. 10. 2002 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Ilirska Bistrica za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in družbenega plana Občine Ilirska Bistrica za obdobje od leta 1986 do leta 1990 – dopolnjen 2001

1. člen

(uvodna določba)

Ta odlok ureja spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Ilirska Bistrica za obdobje od leta 1986 do leta 2000 (Uradne objave Primorske novice, št. 30/87 in 36/90; v nadaljnjem besedilu: dolgoročni plan) in prostorskih sestavin družbenega plana Občine Ilirska Bistrica za obdobje od leta 1986 do leta 1990 (Uradne objave Primorske novice, št. 30/87; v nadaljnjem besedilu: družbeni plan), objavljen v Uradnem listu RS, št. 7/99, ki se nanašajo na opredelitev opredelitev novih stavbnih zemljišč za naselja in mejne prehode v območju krajevnih

skupnosti Jelšane, Starod in Novokračine ter za po en poseg v naseljih Harije in Vrbiča, in sicer:

- razširitev ureditvenega območja naselja Jelšane za gradnjo nove osnovne šole ter za širitev ureditvenih območij naselij v krajevnih skupnostih Jelšane, Novokračine in Starod za preostalo gradnjo,
- določitev lokacij za maloobmejna prehoda z Republiko Hrvaško Novokračine in Starod,
- razširitev mednarodnega mejnega prehoda Jelšane,
- razširitev ureditvenega območja naselij Harije in Vrbiča za po en poseg.

Kartografski del in kartografska dokumentacija k odloku predstavljata prikaz vseh sprememb in dopolnitev planskih aktov, ki so navedeni v prvem odstavku tega člena.

2. člen

(spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin dolgoročnega in družbenega plana) tekstualni del

(1) V poglavju 9. POSELITEV se preglednica v točki IB 1 Brkini in dolina reke Reke na koncu besedila dopolni z alineama:

- 63 I Maloobmejni mejni prehod Novokračine infrastruktura PUP,
- 63 I Maloobmejni mejni prehod Starod 1 infrastruktura PUP.

(2) V poglavju 9. POSELITEV se v točki 9.3. Razvojne naloge se alineja "lokalna središča" spremeni in dopolni tako, da se v celoti glasi:

– lokalna središča:

Pregraje, Jelšane, Kuteževo, Podgraje, Zabiče bomo razvili v lokalna središča, ki bodo oskrbna središča za gravitacijsko zaledje. V Jelšanah se zgradi nova osnovna šola.

(3) V poglavju 10. PROMET v točki 10.1.3. Razvojne naloge se drugi odstavek dopolni tako, da se v celoti glasi:

Predvideva se izgradnja dveh maloobmejnih prehodov z Republiko Hrvaško, in sicer Starod 1 in Novokračine. Obstoječi mednarodni mejni prehod Jelšane se poveča in preuredi.

(4) V poglavju 11. ZVEZE v točki 11.3. Razvojne naloge se za zadnjo alinejo:

- gradnja naprav za kabelsko televizijo, doda nova, zadnja alineja:
- posodobitev telekomunikacijskega omrežja z vgradnjo optičnega kabla od telefonske centrale Podgrad do mednarodnega mejnega prehoda Starod.

(5) V poglavju 12. ENERGETIKA se pred zadnjim odstavkom "Posege v varovalnih pasovih...." doda nova točka 12.4. Koridorji daljnovodov in druge omejitve, ki se glasi:

Pri načrtovanju posegov v prostor bomo upoštevali naslednje širine elektroenergetskih koridorjev daljnovodov:

- za napetostni nivo 110 kV, tudi dvosistemski: 15 m obojestransko od osi daljnovoda,
- za napetostni nivo 220 kV: 20 m obojestransko od osi daljnovoda,
- za napetostni nivo 400 kV: 25 m obojestransko od osi daljnovoda.

Vse posege v koridorje obstoječih in predvidenih elektroenergetskih objektov je možno izvajati le s pismenim soglasjem gospodarske javne službe prenosa električne energije

(6) V poglavju 12. ENERGETIKA se na koncu poglavja doda besedilo, ki se glasi:

Občina se zavezuje, da bo izris karte Zasnova energetskega omrežja v standardnih barvah za posamezna napetostna območja daljnovodov njena organizacijska naloga, in sicer: za napetostni nivo 110 kV črna barva, za napetostni

nivo 220 kV zelena barva in za napetostni nivo 400 kV rdeča barva. Vsi obstoječi daljnovodi se označijo s polno črto, predvideni daljnovodi pa s simbolom črta-pika-črta.

(7) V poglavju 12. ENERGETIKA se na koncu poglavja doda točka

12.4. PLINOVOD

Na območju Občine Ilirska Bistrica je predvidena trasa prenosnega magistralnega plinodova Kalce-Jelšane, ki je obvezno republiško izhodišče in se upošteva pri načrtovanju posegov v prostor.

Opomba: Vris prenosnega magistralnega plinodova Kalce-Jelšane se v teh spremembah in dopolnitvah planskih aktov Občine Ilirska Bistrica izvede za južni del Občine Ilirska Bistrica, in sicer za območje obravnavanih krajevnih skupnosti Starod, Jelšane in Novokračine. Občina se zavezuje, da bo vris in uskladiitev trase magistralnega plinodova Kalce-Jelšane v preostalem območju občine njena organizacijska naloga.

3. člen

(spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin dolgoročnega in družbenega plana; kartografski del in kartografska dokumentacija)

(8) V kartografskem delu, ki je pripravljen na kartah (M 1: 25 000), se dopolni in spremeni vsebina kart:

- (1) kmetijstvo, gozdarstvo, rudarstvo in obstoječa stavbna zemljišča (nova območja stavbnih zemljišč),
- (7) urbano omrežje (nova območja stavbnih zemljišč),
- (9) energetska omrežje (vris trase prenosnega magistralnega plinodova Kalce-Jelšane, vris novih predvidenih tras DV in/ali TP za maloobmejna mejna prehoda Starod 1 in Novokračine, za Osnovno šolo Jelšane in mejni prehod Jelšane)

(9) Kartografska dokumentacija je pripravljena na kartah PKN, M 1: 5.000. Dopolni se z vnosom novih stavbnih zemljišč v skladu s 1. in 2. členom tega odloka, in sicer na kartah:

- Ilirska Bistrica - 33 (širitev ureditvenega območja naselja Harije za gradnjo poslovnega objekta pri pokopališču)
- Ilirska Bistrica - 36 (širitev ureditvenega območja naselja Vrvice za gradnjo hleva)
- Ilirska Bistrica - 43 (širitev ureditvenih območij naselij Pavlica In Studena gora)
- Kastav - 2 (ureditev maloobmejnega mejnega prehoda Starod 1)
- Kastav - 5 (razširitev ureditvenega območja naselja Jelšane za gradnjo nove osnovne šole)
- Kastav - 6 (razširitev mednarodnega mejnega prehoda Jelšane, razširitev ureditvenega območja naselja Jelšane za gradnjo nove osnovne šole in ureditev maloobmejnega mejnega prehoda Novokračine)
- Kastav - 7 (širitev ureditvenih območij naselij Sušak in Novokračine)
- Kastav - 8 (širitev ureditvenega območja naselja Fabcji).

4. člen

(končna določba)

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35003-0003/01-231

Ilirska Bistrica, dne 24. oktobra 2002.

Župan

Občine Ilirska Bistrica

Franc Lipolt, univ. dipl. inž. kem. tehnol. I. r.

RAZKRIŽJE

4682. Odlok o vračanju vlaganj upravičencev v javno telekomunikacijsko omrežje na območju Občine Razkrižje

Na podlagi 6. člena zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (Uradni list RS, št. 58/02) in 14. člena statuta Občine Razkrižje (Uradni list RS, št. 12/99 in 2/01) je Občinski svet občine Razkrižje na seji dne 30. 7. 2002 sprejel

ODLOK

o vračanju vlaganj upravičencev v javno telekomunikacijsko omrežje na območju Občine Razkrižje

1. člen

S tem odlokom se določajo upravičenci do vračila vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje, način sestave seznama upravičencev za vračilo vlaganj, način ugotavljanja sorazmernih deležev vračila ter pogoji in roki vračanja teh deležev.

2. člen

Dejanski upravičenci do vračila vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje Telekom Slovenije d.d., so fizične in pravne osebe oziroma njihovi pravni nasledniki, ki so same ali za katere je krajevna skupnost ali druga pravna oseba od leta 1974 do konca leta 1994 sklepala pogodbe o investicijah v telekomunikacijsko omrežje s pravnimi predniki Telekom Slovenije d.d., oziroma samoupravnimi interesnimi skupnostmi za poštni, telegrafski in telefonski promet.

3. člen

Za sestavo seznama upravičencev do vračila vlaganj v telekomunikacijsko omrežje imenuje župan posebno komisijo v roku enega meseca od uveljavitve tega odloka.

4. člen

Komisija pripravi seznam upravičencev do vračila vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje na podlagi evidenc in podatkov iz arhivov, s katerimi razpolaga Občina Razkrižje kot naslednica Krajevne skupnosti Razkrižje ter na podlagi podatkov s katerimi razpolagajo druge pravne in fizične osebe.

5. člen

Upravičenci morajo komisiji najkasneje v štirih mesecih od uveljavitve tega odloka posredovati vsa dokazila o vlaganjih (pogodbe, virmani, računi ...). Na posamezni zaokroženi celoti, kjer se je gradilo telefonsko omrežje in sta kot pogodbeni stranki nastopala krajevna skupnost in pravni predniki Telekom Slovenije d.d., lahko Občina Razkrižje, kot pravni naslednik krajevne skupnosti, poda zahtevek za vračilo za vse vlagatelje skupaj. Občina Razkrižje mora komisiji dati na vpogled dokumentacijo, iz katere je razvidno, da so bila prikazana sredstva dejansko vložena.

Seznam fizičnih in pravnih oseb, ki nastopajo kot dejanski končni upravičenci se objavi na krajevno običajen način v rokih, ki jih določa zakon o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (v nadaljevanju: zakon).

6. člen

Sorazmerni delež vlaganj, ki pripada upravičencu se ugotavlja na podlagi dokazil o vlaganjih in podatkov iz sklenjenih pogodb, ob upoštevanju 4. člena zakona.

Če je v pogodbi določeno, da naročniki telefonskih priključkov opravijo gradbena dela v lastni režiji, se količina dela obračuna po takratnih normativih PTT organizacij, kolikor obstajajo ali pa po sedanjih normativih Telekoma Slovenije d.d. Kot dokazilo za število opravljenih ur dela lahko služi takratno zaključno finančno poročilo ali kak drug dokument s številom opravljenih ur dela, izstavljen ob končanju izgradnje telefonskega omrežja.

7. člen

Prejeta vplačila, po sklenjeni pisni poravnavi ali pravno-močno končanem sodnem postopku, občina vrne končnim uporabnikom v celoti, v deležih, sorazmernim vlaganjem upravičencev iz seznama na način in pod pogoji, doseženimi s poravnavo.

Občina prejeta vračila vrača posameznikom kot končnim upravičencem neposredno na račun upravičenca, ki ga je navedel v svojem zahtevku, vse v roku 30 dni od dneva prejema sredstev kot vračila s strani Sklada za vračanje vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje

8. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 032-01/02-19

Razkrižje, dne 30. julija 2002.

Župan
Občine Razkrižje
Stanko Ivanušič l. r.

VIDEM

4683. Spremembe in dopolnitve statuta Občine Videm

Na podlagi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 51/02) in 16. člena statuta Občine Videm (Uradni list RS, št. 18/99, 117/00) je Občinski svet občine Videm na seji dne 9. 10. 2002 sprejel

**SPREMEMBE
IN DOPOLNITVE STATUTA
Občine Videm**

1. člen

V statutu Občine Videm (Uradni list RS, št. 18/99 in 117/00) se v 1. členu, v prvem odstavku črta Lancova vas pri Ptujju.

2. člen

5. člen se spremeni tako, da glasi:

Občina zaradi skupnega urejanja in opravljanja lokalnih zadev javnega pomena prostovoljno sodeluje z drugimi občini. V ta namen z njimi soustanavlja zveze, lahko združuje sredstva in v skladu z zakonom soustanavlja skupne organe ter organe skupne občinske uprave, soustanavlja in upravlja sklade, javne zavode, javna podjetja in ustanove.

Občina se zaradi predstavljanja in uveljavljanja lokalne samouprave ter usklajevanja in skupnega zagotavljanja svojih interesov povezuje v združenja.

Občina ter skupne občinske zveze in združevanja lahko sodelujejo tudi z lokalnimi skupnostmi drugih držav in z mednarodnimi organizacijami lokalnih skupnosti.

3. člen

V prvem stavku drugega odstavka 10. člena se za besedo samostojni dodata besedi in neodvisni.

4. člen

Doda se 10.a člen, ki se glasi:

Občinski svet s svojim aktom določi merila za določanje plač direktorjev javnih zavodov, javnih podjetij, javnih skladov in agencij, katerih ustanovitelj je občina ter plačil za opravljanje nalog predstavnikov ustanovitelja v njihovih organih. Na podlagi meril določene osnovne plače direktorjev ne smejo preseirati plače župana.

Merila za določanje plač direktorjev skupnih javnih podjetij, javnih skladov in agencij določi organ na podlagi zakona o lokalni samoupravi. Na podlagi meril določene plače ne smejo preseirati najvišje plače župana občine soustanoviteljic.

5. člen

V 14. členu se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

Do prve seje novoizvoljenega občinskega sveta traja tudi:

- mandatna doba članov občinskega sveta, ki so izvoljeni na predčasni volitvah po razpustitvi prejšnjega občinskega sveta, ali odstopu večine članov občinskega sveta,
- mandatna doba članov občinskega sveta, ki so izvoljeni na volitvah, ki so bile iz kakšnega drugega razloga na podlagi zakona opravljene po redni volitvah v občinske svete.

Dosedanji peti odstavek postane šesti.

6. člen

V 22. členu se doda šesta alineja, ki se glasi:

- če nastopi funkcijo ali začne opravljati delo oziroma če v enem mesecu po potrditvi mandata ne preneha opravljati funkcije ali dela v občinski, oziroma državni upravi, ki na podlagi zakona ni združljiva s funkcijo člana občinskega sveta.

Šesta alineja postane sedma.

Tretji odstavek se dopolni z naslednjo vsebino: Zoper ugotovitev občinskega sveta lahko član občinskega sveta, ki mu je prenehal mandat, v osmih dneh od prejema sklepa vložiti tožbo na upravno sodišče, ki o njej odloči v 30 dneh. O morebitni pritožbi odloči vrhovno sodišče v 30 dneh.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi: Postopki za nadomestitev člana občinskega sveta se lahko začno po preteku roka za vložitev tožbe, če tožba ni bila vložena, po preteku roka za vložitev pritožbe zoper odločitev upravnega sodišča, če pritožba ni bila vložena, oziroma po pravnomočni odločitvi sodišča. Za samo izvolitev oziroma potrditev mandata nadomestnega člana občinskega sveta se upoštevajo določbe zakona o lokalni samoupravi in zakona o lokalnih volitvah.

7. člen

V prvem stavku 29. člena se beseda državljeni nadomesti z besedo volilci.

Za prvim stavkom drugega odstavka se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

Za začetek in trajanje mandatne dobe župana se smiselno uporablja določba tretjega odstavka 14. člena tega statuta.

Tretji in četrti odstavek se črtata.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

Do prve seje novoizvoljenega občinskega sveta traja tudi:

– mandatna doba župana, ki je izvoljen na nadomestnih volitvah po prenehanju mandata prejšnjemu županu pred potekom mandatne dobe,

– mandatna doba župana, ki je bil izvoljen na volitvah, ki so bile iz kakšnega drugega razloga na podlagi zakona opravljene po rednih volitvah v občinske svete.

8. člen

V 37. členu se črta peta alineja. Pred dosedanjo šesto alinejo se doda nova alineja, ki se glasi:

– če nastopi funkcijo ali začne opravljati delo oziroma če v enem mesecu po potrditvi mandata ne preneha opravljati funkcije ali dela v občinski, oziroma državni upravi, ki na podlagi zakona ni združljiva s funkcijo župana ali podžupana.

Dosedanja šesta alineja postane sedma alineja

Dosedanja sedma alineja se črta.

Tretji odstavek se črta.

V petem odstavku se doda drugi in tretji stavek, ki se glasita: Zoper ugotovitve občinskega sveta lahko župan in podžupan, ki mu je prenehal mandat, v osmih dneh od prejema sklepa vložijo tožbo na upravno sodišče, ki o njej odloči v 30 dneh. O morebitni pritožbi odloči vrhovno sodišče v 30 dneh.

V sedmi odstavku se doda nov drugi odstavek, ki glasi:

Postopki za izvolitev novega župana ali za imenovanje podžupana se lahko začnejo po preteku roka za vložitev tožbe, če tožba ni bila vložena, po preteku roka za vložitev pritožbe zoper odločitev upravnega sodišča, če pritožba ni bila vložena, oziroma po pravnomočni odločitvi sodišča. Za samo izvolitev župana in imenovanje podžupana se upoštevajo določbe zakona o lokalnih volitvah in zakona o lokalni samoupravi.

Doda se nov osmi in deveti odstavek, ki se glasita:

Če je župan imenovan:

– na funkcijo v organu državne uprave, ki izvaja nadzorstvo nad zakonitostjo oziroma nad primernostjo in strokovnostjo dela občinskih organov in občinske uprave,

– za načelnika upravne enote, ali vodjo notranje organizacijske enote v upravni enoti, na območju katere je občina,

– na položaj ali drugo uradniško delovno mesto v državni upravi, na katerem se izvršujejo pooblastila v zvezi z nadzorstvom nad zakonitostjo oziroma nad primernostjo in strokovnostjo dela občinskih organov in občinske uprave, ju po zakonu preneha mandat župana z dnem imenovanja. O imenovanju mora župan takoj obvestiti občinski svet in občinsko volilno komisijo.

Če župan opravlja funkcijo ali delo iz prejšnjega odstavka, mu po zakonu preneha mandat župana, če ne odstopi s funkcije ali ne preneha z delovnim razmerjem. O svoji odločitvi, ali bo opravljal funkcijo župana, ali še naprej funkcijo ali delo iz prejšnjega odstavka, je župan dolžan pisno obvestiti občinski svet in občinsko volilno komisijo najkasneje v sedmih dneh po prejemu poročila o izidu volitev v občini.

Dosedanji osmi in deveti odstavek pa postaneta deseti in enajsti.

9. člen

V 47. členu se doda nov prvi odstavek, ki se glasi:

Upravne naloge občine izvaja občinska uprava.

Dosedanji prvi in drugi odstavek, ki postaneta drugi in tretji odstavek, se spremenita tako, da se glasita:

Občinsko upravo ustanovi občinski svet in predlog župana s splošnim aktom, s katerim določi njene naloge in notranjo organizacijo.

Občinsko upravo usmerja in nadzira župan, delo občinske uprave pa vodi direktor-ica občinske uprave, ki ga (jo) imenuje in razrešuje župan. Direktor-ica občinske uprave je uradnik po zakonu, ki ureja položaj javnih uslužbencev.

Doda se četrti odstavek, ki se glasi:

Sistematizacijo delovnih mest v občinski upravi na predlog direktorja-ice določi župan.

10. člen

Drugi odstavek 48. člena se spremeni tako, da se glasi:

Organ skupne občinske uprave ali skupno službo občin za opravljanje posameznih nalog občinske uprave ustanovijo občinski svet na podlagi splošnih aktov, ki jih določa zakon.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

Župani se lahko dogovorijo, da se naloge skupnega organa občinske uprave ali skupne službe iz prejšnjega odstavka opravljajo v eni od občinskih uprav.

11. člen

Doda se nov 48.a člen, ki se glasi:

Občina lahko skupaj s še najmanj eno ali več občinami zaradi skupnega urejanja in izvajanja posameznih upravnih nalog ter zaradi izvajanja skupnih razvojnih in investicijskih, z aktom o ustanovitvi, ki ga sprejmejo občinski sveti vseh občin, ustanovijo enonamenske ali večnamenske interesne zveze kot osebe javnega prava.

Zveza se ustanovi v skladu z določili zakona o lokalni samoupravi.

12. člen

Doda se nov 49.b člen, ki se glasi:

Občina lahko skupaj s še najmanj eno ali več občinami zaradi predstavljanja in uveljavljanja lokalne samouprave ter usklajevanja in skupnega zagotavljanja svojih interesov ustanovi združevanje kot osebo javnega prava.

Združevanje se ustanovi v skladu z določili zakona o lokalni samoupravi.

Združenje predstavlja interese svojih članic pred državnimi organi, kadar ti oblikujejo ali sprejemajo zakone, ali druge predpise, s katerimi se določajo naloge, pravice, obveznosti in odgovornosti občin, ali se s predpisi kako drugače posega v njihove koristi.

13. člen

Določbe 9. člena teh sprememb in dopolnitev statuta, kolikor se nanaša na položaj direktorja-ice občinske uprave po zakonu, ki ureja položaj javnih uslužbencev, se uveljavi po uveljavitvi zakona o javnih uslužbencih.

14. člen

Te spremembe in dopolnitve statuta začnejo veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 031-01-876/02-13

Videm pri Ptuj, dne 18. oktobra 2002.

Župan
Občine Videm
Franc Kirbiš, inž. l. r.

4684. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o plačah občinskih funkcionarjev in nagradah članov delovnih teles občinskega sveta ter članov drugih občinskih organov ter povračilih stroškov

Na podlagi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o lokalni samoupravi (ZLS-L) (Uradni list RS, št. 51/02) in 16. člena statuta Občine Videm (Uradni list RS, št. 18/99, 117/00 in 109/01) je Občinski svet občine Videm na seji dne 9. 10. 2002 sprejel

P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah pravilnika o plačah občinskih funkcionarjev in nagradah članov delovnih teles občinskega sveta ter članov drugih občinskih organov ter povračilih stroškov

1. člen

V celotnem besedilu pravilnika o plačah občinskih funkcionarjev in nagradah delovnih teles občinskega sveta ter članov drugih občinskih organov ter o povračilih stroškov (Uradne objave Naš glas številka 1 letnik 4), se beseda nagrada nadomesti z besedilom plačila za opravljanje funkcije.

2. člen

V 3. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:
Občinskim funkcionarjem ne pripadajo posebni dodatki po predpisih o plačah v javnih zavodih, državnih organih in organih lokalnih skupnosti, razen dodatka za delovno dobo, ki pripada občinskemu funkcionarju, ki opravlja funkcijo poklicno.

3. člen

V 11. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

Predsednik, tajnik, člani in njihovi namestniki občinske volilne komisije imajo za opravljanje dela v zvezi z izvedbo lokalnih referendumov in volitev v skladu z zakonom pravice do nadomestila v skladu z zakonom o lokalnih volitvah.

Črta se drugi in tretji odstavek.

Dosedanji četrti odstavek se spremeni tako, da glasi:

Nagrada članom volilne komisije se oblikuje v skladu z določili zakona o lokalnih volitvah.

4. člen

Te spremembe in dopolnitve pravilnika začnejo veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 031-01-875/02-13

Videm pri Ptujju, dne 18. oktobra 2002.

Župan
Občine Videm
Franc Kirbiš, inž. l. r.

4685. Pravilnik o načinu oddajanja telovadnic in ostalih pokritih športnih objektov osnovnih šol v uporabo

Na podlagi 16. in 83. člena statuta Občine Videm (Uradni list RS, št. 18/99 in 117/00) je Občinski svet občine Videm na 35. redni seji dne 9. 10. 2002 sprejel

P R A V I L N I K
o načinu oddajanja telovadnic in ostalih pokritih športnih objektov osnovnih šol v uporabo

1. člen

S tem pravilnikom se določa način oddajanja telovadnic osnovnih šol na območju Občine Videm v uporabo, višina uporabnine in način plačila uporabnine.

2. člen

Določijo se naslednje vadbene enote:

- telovadnica OŠ Videm,
- telovadnica OŠ Videm, podružnice Leskovec.

3. člen

Osnovna šola Videm s podružnicami (v nadaljevanju: šole) lahko oddajajo telovadnice v uporabo po končanem pouku in zaključenih interesnih dejavnostih svoje šole.

4. člen

Pri oddajanju telovadnic v uporabo morajo šole dati prednost izvajalcem letnega programa športa v Občini Videm v posameznem letu. Šole naj bi za te uporabnike zagotavljale telovadnice do 22. ure zvečer.

5. člen

Prednostno pravico uporabe posameznih vadbениh enot telovadnic imajo društva in klubi, ki jih po seznamu Športne zveze Videm uporabljajo kot primarni objekt za treninge in tekmovanja.

6. člen

Uporabnina za tisti del programov, ki so financirani s proračunskih sredstev Občine Videm za vadbenu uro (45 minut) uporabe znaša 1.500 SIT z DDV, za ostale uporabnike pa znaša vadbena ura (45 min.) uporabe 2.400 SIT z DDV.

Uporabnina vključuje stroške ogrevanja, elektrike, čiščenja, vode, zavarovanja, zapiranja in 10% amortizacije. Uporabnina se enkrat letno, najkasneje do konca meseca februarja tekočega leta, uskladi z rastjo cen življenjskih potrebščin v Republiki Sloveniji.

Ugotovitveni sklep o novi višini uporabnine sprejme občinski svet.

7. člen

Za oddane prostore v katerih uporabnik telovadnice izvaja dejavnost namenjeno uporabnikom, ki niso opredeljeni v 4. členu pravilnika, se oblikuje ekonomska cena.

8. člen

Šole izstavljajo račune za plačilo uporabnine telovadnic v uporabo, v kateri mora biti obvezen neveden uporabnik, število ur uporabe in cena.

Šole poročajo o uporabi telovadnic pristojnemu organu Občine Videm.

9. člen

Pogodbe o oddaji telovadnic v uporabo, podatke o prihodkih in porabi sredstev iz naslova oddaje telovadnic v uporabo pošiljajo ravnatelji osnovnih šol pristojnemu organu Občine Videm dvakrat letno, in sicer do 15. julija in do 15. januarja za preteklo leto.

10. člen

Sredstva, pridobljena iz naslova oddaje telovadnic v uporabo, šola porabi za kritje stroškov uporabe dvorane iz 6. člena tega pravilnika.

11. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 031-01-847/02-11

Videm pri Ptuj, dne 15. oktobra 2002.

Župan
Občine Videm
Franc Kirbiš, inž. l. r.

4686. Pravilnik o obdarovanju otrok in starejših

Na podlagi 21. in 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98 in 51/02), zakona o družinskih prejemkih (Uradni list RS, št. 65/93, 71/94, 73/95) in 16. člena statuta Občine Videm (Uradni list RS, št. 18/99, 117/00) je Občinski svet občine Videm na 35. redni seji dne 9. 10. 2002 sprejel

**PRAVILNIK
o obdarovanju otrok in starejših**

1. člen

Ta pravilnik ureja obseg in način obdarovanja otrok ob novem letu in starejših, bolnih in osamljenih doma in v zavodih pred prazniki (velika nočjo in novim letom), določa upravičence, pogoje in postopek dodelitve prispevka.

2. člen

Upravičenci po tem pravilniku so otroci od drugega do sedmega leta in starejši, ki so v zavodih ali bolni in osamljeni doma, ter imajo stalno prebivališče na območju Občine Videm.

3. člen

Občinska uprava pridobi podatke o številu otrok in starejših od Ministrstva za notranje zadeve in jih uporablja v ta namen oziroma v skladu 10. člena zakona o varstvu osebnih podatkov.

4. člen

Predlog vrednosti darilnega paketa posreduje odbor za socialna vprašanja v potrditev občinskemu svetu.

5. člen

Sredstva se zagotovijo z proračunom Občine Videm

6. člen

Darila so v materialni obliki. Odbor za socialna vprašanja pripravi na podlagi zbranih ponudb najugodnejšo varianto darilnega paketa v višini s sklepom določene vrednosti, ki ga potrdi občinski svet.

7. člen

Ta pravilnik se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 031-01-851/02-11

Videm pri Ptuj, dne 15. oktobra 2002.

Župan
Občine Videm
Franc Kirbiš, inž. l. r.

4687. Pravilnik o namestitvi oseb v domove ostarelih in ostale zavode institucionalnega varstva

Na podlagi zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 54/92, 42/94 in 41/99) in 16. člena statuta Občine Videm (Uradni list RS, št. 18/99 in 117/00) je Občinski svet občine Videm na 35. redni seji dne 9. 10. 2002 sprejel

**PRAVILNIK
namestitvi oseb v domove ostarelih in ostale
zavode institucionalnega varstva**

1. člen

Ta pravilnik ureja namestitve v domove za ostarele občane in ostale zavode institucionalnega varstva.

2. člen

Do namestitve so upravičeni občani Občine Videm, s stalnim prebivališčem v Občini Videm in nimajo druge možnosti za normalno življenje.

3. člen

Občina Videm ugotovi potrebe po namestitvi v zavode institucionalnega varstva na podlagi podatka Centra za socialno delo Ptuj.

4. člen

Odločitev o namestitvi v institucionalno varstvo sprejme na predlog odbora za socialna vprašanja občinski svet s sklepom.

5. člen

Na podlagi sprejetega sklepa izda Center za socialno delo Ptuj odločbo o namestitvi.

6. člen

V primeru, da je oskrbovanec lastnik nepremičnega in premičnega premoženja, se to s pogodbo prenese v last in posest Občine Videm.

7. člen

Sredstva za namestitev v domove za ostarele in ostale zavode institucionalnega varstva se zagotovijo v vsakoletnem proračunu Občine Videm.

8. člen

Z domovi za ostarele in ostalimi Zavodi institucionalnega varstva se sklene pogodba o izvajanju socialno varstvenih storitev.

9. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 031-01-850/02-11
Videm pri Ptuju, dne 15. oktobra 2002.

Župan
Občine Videm
Franc Kirbiš, inž. l. r.

4688. Pravilnik o enkratnem prispevku za novorojence

Na podlagi 21. in 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98 in 51/02), zakona o družinskih prejemkih (Uradni list RS, št. 65/93, 71/94, 73/95) in 16. člena statuta Občine Videm (Uradni list RS, št. 18/99, 117/00) je Občinski svet občine Videm na 35. redni seji dne 9. 10. 2002 sprejel

P R A V I L N I K o enkratnem prispevku za novorojence

1. člen

Ta pravilnik ureja dodeljevanje enkratnega prispevka za novorojence družinam z območja Občine Videm, določa upravičence, višino enkratnega prispevka, pogoje in postopek dodelitve prispevka.

2. člen

Upravičenec po tem pravilniku je eden od staršev novorojenca, če sta z otrokom državljana RS in imata stalno prebivališče na območju Občine Videm. Če starša ne živita skupaj, uveljavlja pravico do enkratnega prispevka tisti od staršev, pri katerem otrok živi.

3. člen

Občinska uprava v sodelovanju s patronažno službo, obvesti upravičence o njihovi pravici do enkratnega prispevka za novorojence po tem pravilniku.

4. člen

Enkraten prispevek za prvega novorojenca je knjiga, za vsakega naslednjega novorojenca pa enkraten prispevek v višini 10.000 SIT.

O spremembi višine enkratnega prispevka odloča na predlog odbora za socialna vprašanja občinski svet.

5. člen

Upravičenec uveljavlja pravico do enkratnega prispevka za novorojenca z vlogo. Rok za vložitev vloge je štiri mesece od dne otrokovega rojstva. Po preteku tega roka se vloga zavrže kot prepozna.

6. člen

V vlogi iz prejšnjega člena upravičenec navede podatke o državljanstvu in stalnem prebivališču zase in za novorojenca.

Obvezne priloge so:

- kopijo osebnega dokumenta upravičenca,
- rojstni list novorojenca,
- potrdilo o stalnem prebivališču za upravičenca in novorojenca.

7. člen

Enkraten prispevek se dodeli v funkcionalni obliki, za korist novorojenca.

8. člen

Sredstva se zagotovijo s proračunom Občine Videm.

9. člen

Enkraten prispevek se upravičencu odobri s sklepom na podlagi pravilnika o enkratnem prispevku za novorojence, ki ga izda občinska uprava. Zoper sklep je dopusten ugovor v roku osem dni po vročitvi. O ugovoru odloča župan.

10. člen

Ta pravilnik se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 031-01-849/02-11
Videm pri Ptuju, dne 15. oktobra 2002.

Župan
Občine Videm
Franc Kirbiš, inž. l. r.

4689. Pravilnik o dodeljevanju enkratne socialne pomoči v Občini Videm

Na podlagi 99. člena zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 54/92, 42/94 in 41/99) in 16. člena statuta Občine Videm (Uradni list RS, št. 18/99 in 117/00) je Občinski svet občine Videm na 35. redni seji dne 9. 10. 2002 sprejel

P R A V I L N I K o dodeljevanju enkratne socialne pomoči v Občini Videm

1. člen

S tem pravilnikom se določijo upravičenci, kriteriji za določitev višine enkratne socialne pomoči (v nadaljevanju: pomoč) in postopek dodeljevanja in izplačevanja enkratne socialne pomoči v Občini Videm (v nadaljevanju: občina).

2. člen

Do enkratne občinske socialne pomoči so upravičeni občani Občine Videm, s stalnim prebivališčem v Občini Videm in jim je zaradi trenutne materialne ogroženosti nujno potrebna pomoč občine, izkoristili pa so že vse zakonske možnosti za rešitev socialne stiske.

3. člen

Kriterij za določitev višine pomoči je minimalni dohodek posameznika oziroma družine (v nadaljevanju: minimalni dohodek), katerega višina se določi po merilih zakona, ki ureja socialno varstvo (v nadaljevanju: zakon). V izjemnih primerih je za premostitev materialne ogroženosti mogoče dodeliti enkratno socialno pomoč tudi takrat, ko občan presega cenzus po zakonu o socialnem varstvu.

4. člen

Enkratna socialna pomoč je namenjena:

- nakupu šolskih potrebščin,
- doplačilu šole v naravi,
- za nakup ozimnice, kurjave in drugih nujno potrebnih dobrin,
- letovanju socialno ogroženih otrok,

- doplačilu zdravstvenih storitev, ki so nujno potrebne, pa jih ne pokriva ZZS,
- za sofinanciranje plačila najemnine za stanovanje,
- za plačilo pogrebnih stroškov.

5. člen

Enkratno socialno pomoč lahko sprejmejo upravičenci enkrat letno in le za enega izmed namenov iz 4. člena.

6. člen

Kriterij za dodelitev pomoči je cenzus, določen v 26. členu zakona o socialnem varstvu, ki je lahko povečan za 50%, ob upoštevanju socialnih razmer upravičenca.

Predlog za dodelitev pomoči pripravi odbor za socialna vprašanja občine v sodelovanju s Centrom za socialno delo Ptuj.

O upravičenosti in višini pomoči odloča občinski svet.

Pomoč se praviloma izplačuje v denarni obliki, v primeru, da se oceni, da pomoč ne bi bila namensko porabljena pa se le-ta izplača v naravi (naročilnica).

7. člen

Denarna pomoč se lahko upravičencem dodeli v nižjem znesku, kot bi mu pripadala po tem pravilniku, ali se mu ne dodeli, če:

- se ugotovi, da kljub izkazanemu nizkemu dohodku ni ogrožena socialna varnost upravičenca in družinskih članov,
- se ugotovi, da z upravičencem živijo osebe, ki niso družinski člani po zakonu o socialnem varstvu, pa pridobivajo dohodke iz 27. člena zakona o socialnem varstvu skupaj z upravičencem. Občinska uprava lahko upravičencu do pomoči, posamezniku ali družini, uporabi prosto presojo glede na dodelitev ali zavrnitev upravičenosti do pomoči.

8. člen

Izjemoma, in sicer ob izredno težki materialni ogroženosti posameznika ali družine, je mogoče dodeliti pomoč za premostitev trenutne materialne ogroženosti tudi takrat, ko dohodek občana presega cenzus po 2. členu tega pravilnika, vendar ne več kot za 100%.

9. člen

Do plačila oziroma doplačila pogrebnih stroškov je upravičen pokojnik, ki je bil prejemnik socialne denarne pomoči po zakonu o socialnem varstvu in nima zavezancev, ki bi ga po zakonu o zakonski zvezi in družinskih razmerjih (Uradni list RS, št. 89) v času njegovega življenja bili dolžni preživljati.

10. člen

Zavezanci, ki so po zakonu o zakonski zvezi in družinskih razmerjih bili v času njegovega življenja dolžni preživljati pokojnika, so oproščeni plačila ali doplačila pogrebnih stroškov v primeru, ko njihovi dohodki ne dosegajo dohodkov po 26. členu zakona o socialnem varstvu, povečanih za 100%.

11. člen

Kljub izkazanemu dohodku lahko občina odkloni plačilo pogrebnih stroškov, na podlagi ocene dejanskih razmer zavezancev. Kolikor je pokojnik svoje premoženje pred smrtjo predal drugi osebi ali dedičem, ni upravičen do povračila pogrebnih stroškov, kot tudi v primeru, da je pokojnik lastnik nepremičnega ali premičnega premoženja.

12. člen

V primeru, da je pokojnik lastnik nepremičnega in premičnega premoženja in dediči niso sposobni poravnati pogrebnih stroškov, jih za pokojnika poravnava občina. V tem primeru občina priglasí terjatev iz naslova plačila pogrebnih stroškov v zapuščinskem postopku.

13. člen

Za pokojnika se povrnejo najnujnejša pogrebna oprema in storitve v višini, kot to priznava in izplačuje Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, razen v primeru ko se odbor za socialna vprašanja na podlagi dejanske situacije ne odloči, da se stroški najnujnejše pogrebne opreme in storitev plačajo v celoti.

14. člen

Občani vlagajo zahtevke za dodelitev pomoči na obrazcu iz priloge tega pravilnika na upravo Občine Videm (obrazec je priloga tega pravilnika).

Vlogi morajo priložiti vsa potrebna dokazila o izpolnjevanju pogojev v skladu z zakonom in tem pravilnikom.

15. člen

V postopku dodelitve pomoči (v nadaljevanju: postopek) se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek, kolikor ni s tem pravilnikom drugače določeno. Pri odločanju o dodelitvi pomoči se poleg določb tega pravilnika smiselno uporabljajo tiste določbe zakona, ki urejajo socialno varstvo in se nanašajo ne denarno socialno pomoč.

16. člen

Sredstva za pomoči se zagotovijo v vsakoletnem proračunu Občine Videm.

17. člen

Upravičenci vlagajo vloge za dodelitev pomoči na upravo Občine Videm od 1. 1. do 1. 11. tekočega leta.

18. člen

Zoper odločbo prve stopnje je dovoljena pisna pritožba, v petnajstih dneh od vročitve odločbe na naslov: Občina Videm, Videm pri Ptuj 54, 2284 Videm pri Ptuj.

O pritožbi zoper odločbo odloči župan Občine Videm.

19. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 031-01-848/02-11

Videm pri Ptuj, dne 15. oktobra 2002.

Župan
Občine Videm
Franc Kirbiš, inž. l. r.

ŽALEC

4690. Pravilnik o merilih za sofinanciranje izvajanja letnega programa športa v Občini Žalec

Na podlagi 9. in v skladu s 7. členom zakona o športu (Uradni list RS, št. 22/98) ter v skladu z nacionalnim programom športa v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 24/00) je Občinski svet občine Žalec na seji dne 3. oktobra 2002 sprejel

P R A V I L N I K
o merilih za sofinanciranje izvajanja letnega
programa športa v Občini Žalec

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(splošne določbe)

Pravilnik o merilih za sofinanciranje izvajanja letnega programa športa v Občini Žalec (v nadaljevanju: pravilnik) vsebuje merila za razvrstitev športnih panog v skupine glede na vsebino, merila za razvrstitev športnih panog glede na razširjenost in uspešnost, programe, ki so v javnem interesu in njihov obseg ter višino sofinanciranja izbranih programov, ki so v javnem interesu.

2. člen

(postopek)

Izvajalec letnega programa športa se izbere v skladu s tem pravilnikom in javnim razpisom ter letnim programom športa v Občini Žalec.

II. UPRAVIČENCI IN POGOJI ZA PRIDOBITEV SREDSTEV
 ZA SOFINANCIRANJE ŠPORTNIH PROGRAMOV

3. člen

(upravičenci in pogoji)

Za sofinanciranje športnih programov iz občinskega proračuna lahko kandidirajo naslednji izvajalci športnih programov:

- športna društva,
- zveze športnih društev,
- zavodi, gospodarske družbe, zasebniki in druge organizacije, ki so na podlagi zakonskih predpisov registrirane za opravljanje dejavnosti na področju športa,
- zavodi s področja vzgoje in izobraževanja.

Športna društva in njihova združenja imajo pod enakimi pogoji prednosti pri izvajanju programov športa v Občini Žalec.

4. člen

(pogoji)

Pravico do sofinanciranja športnih programov imajo nosilci in izvajalci športne dejavnosti iz prejšnjega člena tega pravilnika, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da imajo sedež v Občini Žalec,
- da so registrirani za opravljanje dejavnosti na športnem področju,
- da imajo zagotovljene materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za realizacijo načrtovanih športnih aktivnosti,
- da imajo urejeno članstvo in evidenco o registriranih tekmovalcih,
- občini redno dostavljajo programe dejavnosti s področja športa, podatke o članstvu, poročila o realizaciji programov in doseženih rezultatih ter druge zahtevane podatke,
- imajo organizirano športno dejavnost najmanj 30 tednov v letu.

5. člen

(vsebine, razvojne in strokovne naloge)

Merila za sofinanciranje izvajalcev in njihovih programov po tem pravilniku so opredeljena po naslednjih:

III. VSEBINAH

- interesna športna vzgoja otrok, mladine in študentov,
- športna vzgoja otrok in mladine usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport,
- športna rekreacija,
- šport invalidov.

IV. RAZVOJNIH IN STROKOVNIH NALOGAH V ŠPORTU

- izobraževanje, usposabljanje in spolnjenje strokovnih kadrov,
- znanstveno in razvojno-raziskovalna dejavnost, meritve, analize in svetovanja,
- založniška dejavnost,
- mednarodne, državne, medobčinske, občinske in druge športne prireditve,
- športni objekti,
- informacijski sistem na področju športa,
- zavarovanje odgovornosti strokovnega kadra,
- delovanje društev, zvez in Zavoda za šport Občine Žalec.

Vsebine in naloge, ki se bodo sofinancirale se določijo v letnem programu športa v Občini Žalec.

6. člen

(višina sofinanciranja)

Višina sofinanciranja posameznih vsebin ter strokovnih in razvojnih nalog se opredeli v točkah, v deležih sofinanciranja oziroma kot izhaja iz posameznih določb tega pravilnika.

7. člen

(vrednost točk)

Po sprejetju proračuna Občine Žalec za tekoče leto določi župan ali po pooblastilu komisija za šport vrednost točk za posamezne vsebine in naloge iz 5. člena tega pravilnika.

Vrednost točke se določi v sorazmernem deležu glede na skupno število točk in glede na s strani Občinskega sveta občine Žalec potrjeno višino namenskih sredstev proračuna za izvajanje posameznih vsebin ter razvojnih in strokovnih nalog v športu.

Komisija za šport kot osnovo za točkovanje upošteva merila tega pravilnika. Izvajalec je upravičen pridobiti točke le za programe znotraj vsebin, za katere v razpisu izkaže dejansko nastajanje stroškov ter za razvojne in strokovne naloge za katere ta pravilnik predvideva sofinanciranje.

III. VSEBINE

8. člen

(vsebine)

3.1. Interesna športna vzgoja otrok, mladine in študentov, ki se prostovoljno ukvarjajo s športom zunaj obveznega izobraževalnega programa

3.1.1. Interesna športna vzgoja predšolskih otrok

Predšolsko obdobje obsega čas od otrokovega rojstva do vstopa v šolo.

Predmet sofinanciranja na lokalni ravni so programi:

- Zlati sonček,
- Naučimo se plavati,
- Ciciban planinec,
- Športni programi, ki jih organizirajo društva in drugi izvajalci kot 60-urne programe za skupino, v kateri je največ 20 in najmanj 8 otrok.

Program »Zlati sonček« je program na ravni države, zato se izvajalcu sofinancira razlika, ki jo ne zagotovi država.

Za program »Naučimo se plavati« se sofinancira strokovni kader in najem objekta za izvedbo 20-urnega tečaja plavanja na skupino, v kateri je največ 10 in najmanj 5 otrok.

Za program »Ciciban planinec« se sofinancira propagandno gradivo, priznanja ter strokovni kader za organizacijo in izvedbo programa.

Iz javnih financ na ravni lokalne skupnosti se sofinancira: propagandno gradivo, strokovni kader in objekt.

Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi točkovanja po Tabeli 1.

3.1.2. Interesna športna vzgoja šoloobveznih otrok

Interesna športna vzgoja šoloobveznih otrok je dejavnost otrok, ki so prostovoljno vključeni v športne programe za otroke od vstopa v šolo do zaključka osnovnošolske obveznosti.

Programi, ki jih sofinancira občina so:

- Zlati sonček,
- Krpan,
- Naučimo se plavati,
- Mladi planinec,
- drugi 80-urni programi na skupino, v kateri je največ

20 in najmanj 8 otrok..

Programa »Zlati sonček« in »Krpan« sta programa na ravni države, zato se izvajalcu sofinancira razlika, ki jo ne zagotovi država.

Za program »Mladi planinec« se sofinancira propagandno gradivo, priznanja ter strokovni kader za organizacijo in izvedbo programa.

Iz javnih financ na ravni lokalne skupnosti se sofinancira: propagandno gradivo, strokovni kader in objekt.

Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi točkovanja po Tabeli 1.

Iz javnih financ se sofinancira tudi organizacija, izvedba in udeležba na šolskih športnih tekmovanjih na občinski, medobčinski, področni in državni ravni - Tabela 1ŠŠT.

3.1.3. Športna vzgoja otrok, usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport

V te programe se lahko vključujejo otroci, ki imajo interes, sposobnosti, ustrezne osebnostne značilnosti in visoko motivacijo, da bi lahko postali vrhunski športniki.

Izvajalci teh programov morajo izpolnjevati prostorske, kadrovske in druge zahteve za izpeljavo programov, ki jih določi nacionalna panožna zveza v dogovoru z Ministrstvom za šolstvo, znanost in šport in Olimpijski komite Slovenije. Programi so lahko razdeljeni v tri skupine:

- a) cicibani, cicibanke - 240-urni programi,
- b) mlajši dečki, mlajše deklice - 240 do 400-urni programi,
- c) starejši dečki, starejše deklice - 300 do 800-urni programi.

Iz javnih financ na lokalni ravni se sofinancira najem objekta, strokovni kader, materialni stroški programa, meritve in spremljanje treniranost ter nezgodno zavarovanje.

Pri najemu objekta in strokovnem kadru se upošteva naslednja velikost skupin:

- individualni športi: najmanj 6 vadečih (12 vadečih = 2 skupini),
- kolektivni športi: najmanj 12 vadečih (24 vadečih = 2 skupini).

Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi točkovanja po Tabeli 2.

3.1.4. Športna vzgoja otrok s posebnimi potrebami

Iz javnih financ se sofinancira strokovni kader za izvedbo 80 urnih programov na skupino, v kateri je 10 otrok ter objekt.

Izvajajo se zlasti programi prilagajanja otrok s posebnimi potrebami na vodo, programi iger z žogo in drugi podobni programi.

Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi točkovanja po Tabeli 1.

3.1.5. Interesna športna vzgoja mladine

Interesna športna vzgoja mladine je dejavnost mladih od 15. do 20. leta, ki se prostovoljno vključujejo v športne 80-urne programe za skupine z največ 20 in najmanj 12 mladimi. Za te programe se sofinancira strokovni kader in objekt.

Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi točkovanja po Tabeli 1.

3.1.6. Športna vzgoja mladine usmerjene v kakovostni in vrhunski šport

Programi zajemajo načrtno vzgojo mladih športnikov, ki so usmerjeni v doseganje vrhunskih rezultatov, primerljivih z dosežki vrstnikov v mednarodnem merilu.

Programi, ki jih lahko poimenujemo tudi »panožne športne šole« so razdeljeni v več stopenj; obseg treninga je odvisen od specifične športne zvrsti in je lahko od 400 do 1100 ur. Na ravni lokalne skupnosti se sofinancira strokovni kader in objekt.

Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi točkovanja po Tabeli 2.

3.1.7. Športna vzgoja mladine s posebnimi potrebami

Športna vzgoja mladine s posebnimi potrebami je namenjena ustrezni skrbi za vključevanje le-te v vsakdanje življenje. Na lokalni ravni se sofinancira strokovni kader in objekt za 80-urne programe na skupino z največ 10 in najmanj 5 mladimi.

Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi točkovanja po Tabeli 1.

3.1.8. Interesna športna dejavnost študentov

Programi na lokalni ravni obsegajo 80-urne programe, za katere se sofinancira strokovni kader in objekt.

Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi točkovanja po Tabeli 1.

3.2. Športna rekreacija

Na ravni lokalne skupnosti se sofinancirajo 80-urni programi vadbe za skupino, ki šteje najmanj 20 članov in članic v različnih športnih panogah v obsegu najemnine objekta.

Za socialno in zdravstveno ogrožene ter občane, starejše od 65 let pa se lahko sofinancira tudi strokovni kader.

Višina sredstev za posamezne programe se določi na osnovi točkovanja po Tabeli 3.

3.3. Kakovostni šport

V kakovosten šport sodijo priprave in športna tekmovanja ekip in odraslih posameznikov, registriranih športnikov in članov nacionalnih panožnih športnih zvez, ki nastopajo v uradnih tekmovalnih sistemih do naslova državnega prvaka.

Na ravni lokalne skupnosti se sofinancira najem objekta za 320 ur programa in dodajo bonusne točke za kategorizirane tekmovalce.

Velikost skupin je opredeljena v točki 3.1.3.

Višina sredstev se določi na osnovi točkovanja po Tabeli 2.

3.4. Vrhunski šport

V vrhunski šport sodijo priprave in tekmovanja športnikov, ki imajo status mednarodnega svetovnega in perspektivnega razreda.

Na ravni lokalne skupnosti se sofinancira najem objekta za 320 ur programa in dodajo bonusne točke za kategorizirane tekmovalce.

Velikost skupin je opredeljena v točki 3.1.3.

Višina sredstev se določi na osnovi točkovanja po Tabeli 2.

3.5. Šport invalidov

Programi za invalide so namenjeni ohranjanju gibalnih sposobnosti, zdravja, revitalizacije, resocializacije, razvedrila in tekmovanju invalidov, ki se prostovoljno ukvarjajo s športom.

Na ravni lokalne skupnosti se sofinancirajo stroški strokovnega kadra in objekt za 80-urne programe za skupino z največ 10 in najmanj 5 invalidi.

Višina sredstev se določi na osnovi točkovanja po Tabeli 3.

9. člen

(razvrstitev v skupine in razrede)

A) Razvrstitev športnih panog v skupine

1. skupina – individualne športne panoge z disciplinami, v katerih lahko posameznik osvoji naslov državnega prvaka,

2. skupina – kolektivne športne panoge s športnimi igrami, v katerih lahko ekipa osvoji naslov državnega prvaka,

3. skupina – miselne športne igre. To so: šah, bridge in go.

B) Razvrstitev izvajalcev programov v razrede

Kazalec razširjenosti je opredeljen z razvrstitvijo izvajalcev v naslednje razrede:

1. razred:

– izvajalec mora imeti organizirano športno šolo v vsaj štirih zaporednih starostnih stopnjah,

– izvajalec mora redno nastopati na uradnih državnih tekmovanjih panožnih nacionalnih zvez z udeleženci športne šole,

– izvajalec mora nastopati v uradnih tekmovanjih članskih kategorij na državnem nivoju.

2. razred:

– izvajalec mora imeti organizirano športno šolo v vsaj treh zaporednih starostnih stopnjah,

– udeleženci športne šole morajo nastopati na uradnih tekmovanjih panožne zveze vsaj na regijskem nivoju ali državnih polfinalnih tekmovanjih,

– članska ekipa ni pogoj.

3. razred:

– izvajalec mora imeti organizirano športno šolo v vsaj dveh stopnjah, za katere ni obvezno, da so zaporedne,

– udeleženci športne šole morajo nastopati na rednih uradnih tekmovanjih panožne zveze vsaj na področnem nivoju,

– članska ekipa ni pogoj.

4. razred:

– izvajalec nima organiziranih športnih šol ali samo eno stopnjo in se vključuje v redna tekmovanja samo občasno na rekreativnem področju.

IV. RAZVOJNE IN STROKOVNE NALOGE V ŠPORTU**10. člen**

(razvojne in strokovne naloge v športu)

4.1. Izobraževanje, usposabljanje in spopolnjevanje strokovnih kadrov

Na ravni lokalne skupnosti se sofinancira izobraževanje, usposabljanje in spopolnjevanje strokovnih kadrov v športu preko Inštituta za šport pri Fakulteti za šport, Olimpijskega komiteja Slovenije-Združenja športnih zvez, nacionalnih panožnih zvez ali preko ostalih izobraževalnih institucij. Posebej se podpira usposabljanje in spopolnjevanje volonterskih strokovnih kadrov.

Na ravni lokalne skupnosti se sofinancira kotizacija za programe izobraževanja, usposabljanja in spopolnjevanja strokovnih delavcev v športu.

Višina sredstev se določi na osnovi točkovanja po Tabeli 4.

4.2. Znanstveno in razvojno-raziskovalna dejavnost, meritve, analize in svetovanja

Namen te dejavnosti je izvajati temeljne, predvsem pa uporabne in razvojne raziskave iz področja športa ter prenašati izsledke v prakso.

Projekte, ki jih sofinancira Ministrstvo za znanost in tehnologijo RS, se lahko sofinancira iz javnih financ lokalne skupnosti in države, če te raziskave zagotavljajo ustrezen prenos znanstvenih spoznanj v prakso, oziroma, če so izbrane raziskave, pri katerih je zagotovljen sorazmerni delež drugih financerjev in prenos znanstvenih izsledkov v prakso.

Iz javnih financ lokalne skupnosti se lahko zagotovi razlika, ki jo za posamezne naloge iz tega področja ne zagotovi država.

4.3. Založniška dejavnost

Lokalna skupnost sofinancira dejavnost izdajanja strokovne literature in drugih periodičnih in občasnih športnih publikacij ter propagandno gradivo na temo športnih dejavnosti do višine 50% stroškov.

4.4. Mednarodne, državne, medobčinske, občinske in druge športne prireditve

Lokalna skupnost sofinancira materialne stroške športnih prireditev, ki jih opredeljuje 52. člen zakona o športu (ZŠpo), medobčinske, občinske in ostale prireditve, ki imajo namen pospeševanja motivacije za šport, športno aktivnost in imajo promocijski učinek za šport, turizem in ostalo gospodarstvo.

4.4.1. Velike mednarodne športne prireditve, ki jih opredeljuje 52. člen ZŠpo se sofinancirajo, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

– prireditev je odmevna v širšem prostoru,

– prireditev je navedena v mednarodnem koledarju tekmovanj,

– udeležijo se je uveljavljeni mednarodni športniki,

– se delno ali v celoti odvija v Občini Žalec.

4.4.2. Športne prireditve na državni ravni se sofinancirajo, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

– prireditev se delno ali v celoti odvija na območju Občine Žalec,

– prireditev je na programu nacionalne panožne zveze in

– na njej nastopajo športniki Občine Žalec.

4.4.3. Medobčinske, občinske in druge športne prireditve se sofinancirajo, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

– prireditev se delno ali v celoti odvija na območju Občine Žalec,

- prireditev ima tradicijo oziroma je jubilejna,
- je odmevna pri občanih in dostopna vsem ter
- na njej sodeluje večje število ekip ali posameznikov.

Višina sredstev za športne prireditve se določi na osnovi točkovanja po Tabeli 5.

4.4.4. Sofinanciranje udeležbe športnikov iz Občine Žalec na večjih mednarodnih tekmovanjih (52. člen ZŠpo) in sofinanciranje uspešnih nastopov na uradnih državnih tekmovanjih.

Pogoji za dodelitev sredstev športnikom za udeležbo na večjih tekmovanjih so naslednji:

- vsak športnik oziroma ekipa mora oddati prošnjo komisiji za šport vsaj en mesec pred pričetkom tekmovanja,
- prošnja mora biti potrjena s strani nacionalne panožne zveze in kluba,
- vsi športniki, ki dobijo sredstva za mednarodna tekmovanja morajo promovirati občino,
- športniki komisiji po končanem tekmovanju dostavijo uradne rezultate.

Ekipi oziroma posamezniku, ki v kolektivni ali individualni športni panogi tekmuje na tekmovanjih opredeljenih v 52. členu ZŠpo se sofinancira udeležba .

Do sofinanciranja so upravičeni tudi vrhunski športniki v individualnih športnih panogah, ki imajo stalno prebivališče v Občini Žalec in so člani klubov izven Občine Žalec – ob upoštevanju korekcijskega faktorja 0,3.

Za uspešne nastope športnikov na uradnih državnih tekmovanjih pridobi točke iz tega naslova v individualnih športih posameznik, v kolektivnih po ekipa, ki je v predhodnem letu (letu razpisa) pridobila naslov državnega prvaka oziroma drugo ali tretje mesto v svoji športni panogi.

Višina sredstev se določi na osnovi točkovanja po Tabeli 6.

4.5. Športni objekti

S sredstvi za gradnjo javnih športnih objektov se sofinancirajo novogradnje in posodabljanje javnih športnih objektov.

Sofinancirajo se manjkajoči in nadomestni športni objekti v Občini Žalec do zadostitve minimalnega standarda športa, kar predstavlja 0,3 m² pokrite vadbene površine in 3 m² nepokrite vadbene površine na občana. Sredstva za manjkajoče športne objekte, ki jih namenja Občina Žalec lahko predstavljajo do 20% vrednosti investicije.

Sofinancira se lahko tudi športna oprema za javne športne objekte v višini do 50% vrednosti investicije in obnova ter posodobitev športnih objektov do višine 20% vrednosti investicije.

Sredstva za financiranje javnih športnih objektov v lasti Občine Žalec se zagotovijo do višine 100% na posebni postavki proračuna Občine Žalec.

4.6. Informacijski sistem na področju športa

Informacijski sistem vsebuje podatke s področja organiziranosti športa, športnih objektov, financiranja športa in športnih programov ter razvide, ki so določeni z zakonom o športu. Na ravni lokalne skupnosti se lahko sofinancirajo programi izdelave informacijskih baz za potrebe lokalne skupnosti in nakup tehnologije.

4.7. Zavarovanje odgovornosti strokovnega kadra

Lokalna skupnost sofinancira zavarovanje odgovornosti ob izpolnjevanju naslednjih pogojev:

- za vadbene skupine se prizna en vaditelj in
- vaditelj mora imeti potrjeno licenco.

4.8. Delovanje društev, zvez in zavoda za šport Občine Žalec

Športna društva, kot osnovne športne asociacije, se na lokalni ravni združujejo v športne zveze.

Društva in zveze za svoje delovanje potrebujejo sredstva za kritje osnovnih materialnih stroškov.

Društvo pridobi točke:

- za vsakega člana, ki je poravnal članarino za tekoče leto do dneva razpisa,
- za vsakega registriranega tekmovalca (po zakonu o športu) in
- če s programi nacionalnega programa športa deluje tudi izven kraja sedeža.

Športna zveza pridobi točke za vsako včlanjeno društvo v zvezi.

Športna društva in zveze, ki imajo status društva, ki deluje v javnem interesu imajo pod enakimi pogoji prednost pri pridobitvi točk iz tega naslova.

Sredstva za financiranje zavoda za področje športa, katerega ustanovitelj je Občina Žalec se zagotovijo na osnovi potrjenega programa zavoda na posebni postavki proračuna Občine Žalec.

Višina sredstev se določi na osnovi točkovanja po Tabeli 7.

V. NAČIN IN POSTOPEK ZA VREDNOTENJE IN RAZDELITEV SREDSTEV ZA ŠPORTNE PROGRAME

11. člen

(način in postopek razdelitve sredstev)

Predlog letnega programa športa Občine Žalec za posamezno proračunsko leto pripravi za šport pooblaščen inštitucija, sprejme pa občinski svet. V letnem programu športa se določi:

- športne vsebine in naloge iz 5. člena tega pravilnika, ki se v posameznem proračunskem letu sofinancirajo iz proračuna Občine Žalec,
- delež finančnih sredstev za posamezne športne vsebine in naloge iz 5. člena tega pravilnika.

Delež finančnih sredstev za posamezne športne vsebine in naloge je odvisen od razpoložljivih sredstev v proračunu Občine Žalec.

12. člen

(javni razpis)

Izvajalec javnega razpisa za sofinanciranje športnih programov je Občina Žalec. Na podlagi vsakoletnega javnega razpisa, ki ga objavi župan Občine Žalec, občina pridobi podatke o načrtovanih programih športa v prihodnjem proračunskem obdobju in o potrebnih sredstvih za njihovo izvajanje.

Javni razpis se izvede praviloma do 30. novembra za prihodnje proračunsko obdobje. Razpisni rok ne sme biti krajši kot 30 dni in ne daljši kot 45 dni. Razpisna dokumentacija mora biti pripravljena ločeno za posamezne vsebine in naloge, kot je opredeljeno v 5. členu tega pravilnika. Pripravljena mora biti na način, ki bo omogočil zbiranje vseh potrebnih podatkov za vrednotenje športnih programov in

nalog. Izvajalec javnega razpisa objavi razpis najmanj v enem javnem mediju na območju Občine Žalec ter na spletnih straneh Občine Žalec.

Razpisna dokumentacija mora biti na razpolago potencialnim kandidatom od prvega dne razpisa. Izvajalec javnega razpisa lahko razpisno dokumentacijo zaračuna vsem potencialnim kandidatom, vendar največ v višini stroškov fotokopiranja dokumentacije.

Pri razdelitvi razpoložljivih sredstev se upoštevajo le programi izvajalcev, ki so v celoti izpolnili pogoje, določene z razpisno dokumentacijo. Izvajalec razpisa lahko posameznega izvajalca pozove k dopolnitvi vloge, vendar ne kasneje kot 15 dni po roku za oddajo prijave.

13. člen (komisija za šport)

Komisija za šport Občine Žalec je sestavljena iz petih članov. Trije člani so iz vrst športnih delavcev, dva pa izmed strokovnih delavcev uprave ali svetnikov. Župan s sklepom določi celotno sestavo komisije ter njenega predsednika.

Naloge komisije za šport so:

- pregled prispelih prijav na razpis iz predhodnega člena tega pravilnika,
- vrednotenje prijavljenih športnih programov v skladu z določili tega pravilnika,
- priprava poročila županu,
- spremljanje izvajanja športnih programov in analiza poročil izvajalcev,
- priprava predlogov ukrepov in sankcij v skladu z določili 15. člena tega pravilnika,
- priprava predlogov, mnenj in pobud za spremembe meril za vrednotenje športnih programov,
- izvedba ostalih nalog, ki jih določi župan.

Administrativne naloge za komisijo za šport opravlja Občinska uprava občine Žalec. Sedež komisije je na sedežu Občine Žalec.

Komisija za šport v skladu z merili iz tega pravilnika in razpisnimi pogoji zbere in obdela prijavljene programe ter jih ustrezno točkjuje. Komisija za šport županu Občine Žalec poda poročilo o vrednotenju posameznih prijavljenih športnih programov. Župan vse kandidate s sklepom obvesti o vrednotenju njihovega športnega programa. V roku 30 dni po sprejetju občinskega proračuna pa z vsemi izvajalci programov sklene pogodbo o sofinanciranju.

14. člen (pogodba o sofinanciranju)

Pogodbe med izvajalcem javnega razpisa ter izvajalci športnih programov vsebujejo: podatke obeh skleniteljev pogodbe, vsebina in obseg programa, čas realizacije programa, rok za oddajo rednih mesečnih poročil, rok za oddajo celoletnega poročila, obseg sredstev, ki se zagotovijo iz

proračuna Občine Žalec, način nadzora nad porabo sredstev ter druge medsebojne pravice in obveznosti navedene v pogodbi.

Na osnovi podpisanih pogodb se odobrena sredstva za sofinanciranje nakazujejo na transakcijske račune izvajalcev programov, praviloma po dvanajstinah.

15. člen (izvajanje programov)

Izvajalci programov morajo oddati komisiji za šport najkasneje do 31. januarja naslednjega leta letno poročilo o izvedbi programov z dokazili o izpolnitvi prevzetih obveznosti. V primeru, da komisija na osnovi podanega letnega poročila ali izvedenega nadzora ugotovi neizpolnjevanje pogodbenih obveznosti izvajalcev športnih programov, se upravičeno pridobljena sredstva poračunajo v naslednjem proračunskem obdobju. Če izvajalec v naslednjem proračunskem obdobju ne izvaja več programov, ki se sofinancirajo iz občinskega proračuna, jih je dolžan, vključno z zakonskimi zamudnimi obrestmi, vrniti v občinski proračun.

Enako kot v prejšnjem odstavku komisija ravna tudi v primeru, če ugotovi, da je izvajalec prejel oziroma so mu odobrena proračunska sredstva za namen znotraj vsebine in naloge, za katero stroški dejansko ne nastajajo. Če izvajalec do roka, navedenega v prejšnjem odstavku ni dostavil celoletnega poročila, se smatra, da programov ni izvajal in je dolžan vsa realizirana proračunska sredstva, vključno z zakonskimi zamudnimi obrestmi vrniti v občinski proračun.

V primeru, da izvajalec programa ni porabilo vseh odobrenih sredstev zaradi nepošiljanja mesečnih poročil, zmanjšane obsega dela, prenehanje delovanja in p. se odobrena proračunska sredstva na koncu leta prerazporedijo drugim izvajalcem programov športa v Občini Žalec.

Komisija za šport je v zvezi z določili tega člena dolžna predlagati ustrezne ukrepe. Komisije na osnovi zadržanih, vrnjenih oziroma neporabljenih sredstev pripravi predlog za prerazporeditev sredstev županu Občine Žalec, ki s sklepom prerazporedi ta sredstva.

16. člen (nadzor)

Nadzor nad namensko porabo dodeljenih sredstev opravlja komisija za šport in drugi pristojni organi Občine Žalec.

VI. DOLOČITEV VIŠINE SREDSTEV SOFINANCIRANJA

17. člen (določitev višine sredstev)

Tabela 1 – Interesna športna vzgoja otrok, mladine in študentov

V točkah

PROGRAM	Velikost skupine	Št. ur	Zaprti objekt		Odpri objekt		Strokovni kader	
			KF	Št. točk	KF	Št. točk	KF	Št. točk
Ciciban planinec in Mladi planinec	max. 20	60	0	0	0	0	0,5	30
60 urni programi	max. 20, min. 8	60	0,8	48	0,5	30	0,5	30
Naučimo se plavati	max. 10, min. 5	20	5	100	3	60	1	20
80 urni programi	max. 20, min. 8	80	0,8	64	0,5	40	0,5	40
Otroci s posebnimi potrebami	max. 10, min. 5	80	0,8	64	0,5	40	0,8	64
Interesna ŠV mladine in študentov	max. 20, min. 12	80	0,8	64	0,5	40	0,5	40

KF – korekcijski faktor

Tabela 1 ŠŠT – Šolska športna tekmovanja

V točkah

	OBČINSKO TEKMOVANJE	PODROČNO ½ FINALE	PODROČNO FINALE	DRŽAVNO ¼ FINALE	DRŽAVNO ½ FINALE	DRŽAVNO FINALE
Organizacija	150	150	150	450	450	450
Izvedba	20	20	20	40	50	70
Udeležba	35	35	35	55	65	75

Tabela 2 – Kakovostni in vrhunski šport

V točkah

PROGRAM - STOPNJA	Število ur	Strokovni kader				Zaprti objekt	Odpri Objekt
		1. razred	2. razred	3. razred	4. razred		
<i>KF</i>		1	0,8	0,7	0,6	1	0,3
Cicibanke in cicibani	240	240	192	134	81	240	72
Ml. deklice in ml. dečki	400	400	320	224	134	400	120
St. deklice in st. dečki	800	800	640	448	269	800	240
Kadetinje in kadeti	1100	1100	880	616	370	1100	330
Mladinke in mladinci	1100	1100	880	616	370	1100	330
Članice in člani	320	0	0	0	0	320	96
<i>Bonusne točke</i>							
RAZRED	Individ. šport			Kolektivni šport			
Mladinski razred	40			5			
Državni razred	60			10			
Perspektivni razred	80			20			
Mednarodni razred	90			30			
Svetovni razred	100			40			

KF – korekcijski faktor

Tabela 3 – Športna rekreacija in šport invalidov

V točkah

PROGRAM	Zaprti objekt	Odpri objekt	Strokovni kader
KF	1	0,3	0,5
Športna rekreacija članov in članic	80	24	0
Za socialno in zdr. ogrožene, st. od 65 let	80	24	40
Šport invalidov	80	24	40

KF – korekcijski faktor

Tabela 4 – Izobraževanje, usposabljanje in spopolnjevanje

NIVO IZOBRAŽEVANJA	Število točk
Izobraževanje znotraj društva	10
Občinsko izobraževanje	20
Potrjevanje licenc za sodnike	40
Potrjevanje licenc za vaditelje, učitelje, pl.vodnike...	50
Dvodnevno izobraževanje	60
Tri do petdnevno izobraževanje	80
Več kot petdnevno izobraževanje	100

Tabela 5 – Mednarodne in druge športne prireditve

V točkah

Predvideno št. udeležencev	Min. 20	20–50	50–100	100–150	150–300	300–500	Več kot 500
Nivo športne prireditve							
Občinska športna prireditev	10	20	30	40	50	60	70
Medobčinska športna prireditev	20	30	40	50	60	70	80
Državna športna prireditev	30	50	70	80	90	100	120
Mednarodna športna prireditev	40	60	80	90	100	120	140
Jubilejna prireditev	30	50	70	80	90	100	120

Tabela 6 – Udeležba in uspešni nastopi športnikov na tekmovanjih

V točkah

Udeležba – posamezniki			
KATEGORIJE	Športniki Občine Žalec		Športniki izven Občine Žalec
KF	1		0,3
Kadetinje in kadeti	70		21
Mladinke in mladinci	80		24
Članice in člani	100		30
Udeležba – ekipe			
	Tekmovanje v Sloveniji		Tekmovanje v tujini
Ekipe	500		1000
Uspešni nastopi			
MESTO	Individualni šport POSAMIČNO	Individualni šport EKIPNO	Kolektivni šport
1. mesto	20	30	100
2. mesto	15	25	80
3. mesto	10	20	60

KF – korekcijski faktor

Tabela 7 – Delovanje društev in zvez

V točkah

ŠD oziroma ŠZ	Število članov	Število registr. članov	Delovanje izven sedeža
ŠPORTNO DRUŠTVO	1	4	20
ŠPORTNA ZVEZA	50	0	0

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

18. člen

(prehodne in končne določbe)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS. Določila tega pravilnika se upoštevajo pri dodeljevanju sredstev za leto 2003, razen meril za dodelitev sredstev šolska športna tekmovanja, katera se pričnejo uporabljati v šolskem letu 2003/04.

Na podlagi sprejetega pravilnika župan predpiše izvedbene akte.

19. člen

Z uveljavitvijo tega pravilnika prenehajo veljati kriteriji za sofinanciranje športa iz sredstev občinskega proračuna.

Št. 65000/0001/02
Žalec, dne 3. oktobra 2002.

Župan
Občine Žalec
Lojze Posedel, univ. dipl. ek. l. r.

Popravek

V seznamu zdravil, za katera je bilo od 8. 5. 2002 do 31. 5. 2002 in od 1. 6. 2002 do 19. 7. 2002 izdano dovoljenje za promet, objavljenih v Uradnem listu RS, št. 51/02 in 66/02, so popravki pri naslednjih zdravilih:

Zaporedna številka	Ime zdravila mednarodno nelastniško ime	Farmacevtska oblika pakiranje	Način/ Režim izdajanja vrsta odločbe	Izdovalec/Proizvajalec Imetnik dovoljenja za promet	Številka odločbe Datum veljavnosti ATC Črna koda Delovna šifra
7052	DETRUSITOL SR 2 mg kapsule tolterodin (tolterodinum)	kapsula s podaljšanim sproščanjem, trda zloženska s 84 kapsulami (12 x 7 kapsul v pretisnem omotu)	Zdravilo se izdaja le na recept nova farmacevtska oblika	Pharmacia & Upjohn S.p.A., Ascoli Piceno, Italija/ Pharmacia Enterprises S.A. Luxembourg, L-1347 Luxembourg, Luksemburg Pharmacia Enterprises S.A. Luxembourg, Podružnica Ljubljana, Kržičeva 9, Ljubljana, Slovenija	5363-I-286/02 18.06.2007 G04BD07 3837000029307 078166
7053	DETRUSITOL SR 4 mg kapsule tolterodin (tolterodinum)	kapsula s podaljšanim sproščanjem, trda zloženska s 84 kapsulami (12 x 7 kapsul v pretisnem omotu)	Zdravilo se izdaja le na recept nova farmacevtska oblika	Pharmacia & Upjohn S.p.A., Ascoli Piceno, Italija/ Pharmacia Enterprises S.A. Luxembourg, L-1347 Luxembourg, Luksemburg Pharmacia Enterprises S.A. Luxembourg, Podružnica Ljubljana, Kržičeva 9, Ljubljana, Slovenija	5363-I-287/02 18.06.2007 G04BD07 3837000029314 078077
6961	DIPHERELINE 0,1 mg prašek in vehikel za raztopino za injiciranje (subkutano) zloženska s 7 vialami s praškom in 7 ampulami po 1 ml 0,9% raztopine natrijevega klorida	prašek in vehikel za raztopino za injiciranje (subkutano) zloženska s 7 vialami s praškom in 7 ampulami po 1 ml 0,9% raztopine natrijevega klorida	Zdravilo se izdaja le na recept, uporablja pa se samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Ipsen Pharma Biotech, 83870 Signes, Francija/Gie Beaufour-Ipsen International S.N.C., 75116 Pariz, Francija Salus Ljubljana, d.d., Mašera-Spasičeva ul. 10, Ljubljana, Slovenija	5363-I-247/02 27.05.2007 L02AE04 3837000088328 013102
			ново dovoljenje za promet		

6962	DIPHERELINE S.R. 11,25 mg prašek in vehikel za suspenzijo za injiciranje (s podaljšanim sproščanjem) zloženska z 1 vialo s praškom, 1 ampulo z 2 ml 0,9% raztopine natrijevega klorida, 1 injekcijsko brizgo in 2 injekcijskima iglata	Zdravilo se izdaja le na recept, uporablja pa se samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Ipsen Pharma Biotech, 83870 Signes, Francija/Gie Beaufour-Ipsen International S.N.C., 75116 Pariz, Francija Salus Ljubljana, d.d., Mašera-Spasičeva ul. 10, Ljubljana, Slovenija	5363-I-246/02 27.05.2007 L02AE04 3837000088335 013129
6963	DIPHERELINE S.R. 3,75 mg prašek in vehikel za suspenzijo za injiciranje (s podaljšanim sproščanjem) zloženska z 1 vialo s praškom, 1 ampulo z 2 ml 0,9% raztopine natrijevega klorida, 1 injekcijsko brizgo in 2 injekcijskima iglata	Zdravilo se izdaja le na recept, uporablja pa se samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Ipsen Pharma Biotech, 83870 Signes, Francija/Gie Beaufour-Ipsen International S.N.C., 75116 Pariz, Francija Salus Ljubljana, d.d., Mašera-Spasičeva ul. 10, Ljubljana, Slovenija	5363-I-245/02 27.05.2007 L02AE04 3837000088342 013110
7091	MONO-5-WOLFF 40 mg retard izosorbidmononitrat (izosorbidi mononitrat)	novi dovoljenje za promet Zdravilo se izdaja le na recept nova farmacevtska oblika	Dr. August Wolff GmbH & Co. Arzneimittel, Sudbrackstrasse 56, D-33611 Bielefeld, Nemčija Pharmagan d.o.o., Vodopivčeva ul. 9, Kranj, Slovenija	5363-I-302/02 20.06.2007 C01DA14 3837000029420 078395

Urad Republike Slovenije za zdravila
prof. dr. Stanislav Primožič, mag. farm. l. r.
 Direktor

VSEBINA

VLADA

4667. Uredba o izvajanju javne službe na področju izdajanja revije s področja varstva potrošnikov 10217
 4668. Uredba o ureditvi trga za prašičje meso 10218
 4669. Sklep o razveljavitvi sklepa o ustanovitvi in nalogah Sveta Vlade Republike Slovenije za nevladne organizacije 10222

MINISTRSTVA

4670. Pravilnik o enotnem obrazcu prijave pošiljke rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, gozdnega reprodukcijskega materiala oziroma semenskega materiala kmetijskih rastlin za inšpekcijski pregled pri uvozu 10222
 4671. Pravilnik o uniformah Civilne zaščite Republike Slovenije 10227

USTAVNO SODIŠČE

4672. Odločba o oceni ustavnosti 9. člena, 2. točke prvega odstavka 25. člena, drugega odstavka 25. člena, četrtega in petega odstavka 27. člena, drugega odstavka 29. člena, tretjega odstavka 32. člena, 36., 37. člena in 1. točke 39. člena zakona o finančnem poslovanju podjetij in šestega odstavka 580. člena zakona o gospodarskih družbah niso v neskladju z ustavo 10229
 4673. Odločba o ugotovitvi neskladja nekaterih določb odloka o ureditvi cestnega prometa v naseljih Občine Celje in razveljavitev nekaterih določb odloka o občinskih cestah 10242
 4674. Odločba o ugotovitvi, da je sklep drugostopenjskega sodišča v neskladju z 22. členom ustave 10244
 4675. Odločba o oceni ustavnosti in zakonitosti Pravil za izvolitev predstavnikov Mestne občine Kranj v volilno telo za volitve člana državnega sveta za določitev kandidata za člana Državnega sveta 10245

OBČINE

BREŽICE

4676. Odlok o spremembah odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za območje AFP Dobova 10247
 4677. Program priprave za spremembe in dopolnitve ureditvenega načrta Staro mestno jedro Brežice 10247

4678. Pravilnik o dodeljevanju posojil in subvencioniranju obresti iz sredstev občinskega proračuna za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v Občini Brežice 10249

DOBREPOLJE

4679. Odlok o spremembi odloka o proračunu Občine Dobropolje za leto 2002 10250
 4680. Sklep o vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Dobropolje 10251

ILIRSKA BISTRICA

4681. Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Ilirska Bistrica za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in družbenega plana Občine Ilirska Bistrica za obdobje od leta 1986 do leta 1990 – dopolnjen 10252

RAZKRIŽJE

4682. Odlok o vračanju vlaganj upravičencev v javno telekomunikacijsko omrežje na območju Občine Razkrižje 10253

VIDEM

4683. Spremembe in dopolnitve statuta Občine Videm 10254
 4684. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o plačah občinskih funkcionarjev in nagradah članov delovnih teles občinskega sveta ter članov drugih občinskih organov ter povračilih stroškov 10256
 4685. Pravilnik o načinu oddajanja telovadnic in ostalih pokritih športnih objektov osnovnih šol v uporabo 10256
 4686. Pravilnik o obdarovanju otrok in starejših 10257
 4687. Pravilnik o namestitvi oseb v domove ostarelih in ostale zavode institucionalnega varstva 10257
 4688. Pravilnik o enkratnem prispevku za novorojence 10258
 4689. Pravilnik o dodeljevanju enkratne socialne pomoči v Občini Videm 10258

ŽALEC

4690. Pravilnik o merilih za sofinanciranje izvajanja letnega programa športa v Občini Žalec 10259

POPRAVEK

- Popravki seznamov zdravil 10268

Priporočamo

STANDARDNA KLASIFIKACIJA DEJAVNOSTI SKD 2002

Od leta 1997 je Standardna klasifikacija dejavnosti, ukrojena po evropskih merilih, tudi na slovenskih tleh statistični nacionalni standard pri evidentiranju, zbiranju, analiziranju in drugih oblikah obdelovanja podatkov. Kako širok krog ljudi mora brskati po tej klasifikaciji, pove že podatek, da brez navedbe postavk posameznih dejavnosti ni vpisa v sodni register, brez tega vpisa pa gospodarske družbe in drugi subjekti ne obstajajo.

Vstop v poslovno življenje pravnih oseb ponuja prav Standardna klasifikacija dejavnosti. V posebni publikaciji, ki jo je založba Uradni list Republike Slovenije ponovno izdala skupaj s Statističnim uradom Republike Slovenije, niso na pregleden način objavljeni le klasifikacijski podatki, temveč tudi mnogi drugi avtorski prispevki strokovnjakov, ki olajšajo spoznavanje tega področja. Veliko pove poglavje z naslovom Metodološka pojasnila, pomoč pri ažuriranju podatkov ponuja pregled novosti, uveljavljenih v letu 2002, pojasnila k SKD 2002 so natisnjena na modrih straneh, tako da je prijaznejše brskanje po knjigi.

Pri naročilu 10 izvodov založba kupcem podari 11. izvod SKD 2002.

Cena 5859 SIT z DDV

10582

N A R O Č I L N I C AUradni list Republike Slovenije, Slovenska 9, 1000 Ljubljana
<http://www.uradni-list.si>Naročite po faksu: **01/425 14 18**

S tem nepreklicno naročam

**STANDARDNA KLASIFIKACIJA DEJAVNOSTI
SKD 2002**

Štev. izvodov

Naročeno knjigo mi pošljite na naslov

Davčna številka naročnika

Davčni zavezanec DA NE

Firma - ime naročnika

Sektor - oddelek

Ulica in številka

Kraj

Datum

Podpis pooblaščenice osebe

Žig

Nova izdaja

PREDPISI O IZVRŠBI IN ZAVAROVANJU

z uvodnimi pojasnili *Dide Volk*

Novo izdajo Predpisov o izvršbi in zavarovanju je založba Uradni list pripravila z namenom, da bi bralcem olajšala dostop do vseh predpisov na tem področju. V uvodnih pojasnilih sodnica ljubljanskega okrožnega sodišča Dida Volk poljubno razlaga zakonske določbe, ki so, kakor ugotavlja, nastajale stihijsko. Morda je tudi to razlog, da je ustavno sodišče z odločbo že ugotovilo, da ni mogoče zarubiti dveh tretjin plače ali pokojnine, če dolžnik preživlja otroke ali druge osebe.

V knjigi so torej zbrani vsi predpisi o izvršbi. Poleg zakonskih določb so objavljeni tudi pravilniki o opravljanju službe izvršitelja, o izpitih za to delo, o prostorih in opremi izvršiteljskih pisarn in o tarifi za njihovo delo, kakor tudi dve odredbi ministra, ki govorita o izvršiteljih.

Cena: 4340 SIT z DDV

10552

N A R O Č I L N I C A

Uradni list Republike Slovenije, Slovenska 9, 1000 Ljubljana

<http://www.uradni-list.si>

Naročite po faksu: 01/425 14 18

S tem nepreklicno naročam

PREDPISI O IZVRŠBI IN ZAVAROVANJU

Štev. izvodov

Naročeno knjigo mi pošljite na naslov

Davčna številka naročnika

Davčni zavezanec DA NE

Firma - ime naročnika

Sektor - oddelek

Ulica in številka

Kraj

Datum

Podpis pooblaščenice osebe

Žig

ISSN 1318-0576

917713181057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo - Direktor dr. Matjaž Nahtigal - Založnik Uradni list RS d.o.o. - Direktorica in odgovorna urednica Erika Trojer - Priprava Uradni list RS d.o.o., Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče - Akontacija naročnine za leto 2002 je 22.000 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 8,5% DDV - Naročnina za tujino je 66.000 SIT - Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke - Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 - Poštni predal 379 - Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo - telefaks 425 01 99 - Internet <http://www.uradni-list.si> - uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si - Transakcijski račun 02922-0011569767